

W. Maan

PRODUKTIE, VERBRUIK EN PRIJS VAN KIPPEEIEREN IN DE E.E.G.,
HET VER. KONINKRIJK EN DENEMARKEN
GEDURENDE DE JAREN 1950 t/m 1960(1962)

VERSLAGEN
No 35

LANDBOUW-ECONOMISCH
ONTVANGEN
24 OCT. 1963
BIBLIOTHEEK
INSTITUUT

september 1963

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
WOORD VOORAF	5
HOOFDSTUK I DE PRODUKTIE	7
§ 1. Bronnen	7
§ 2. De produktie per jaar	9
§ 3. De ontwikkeling van de produktie (de trend)	12
§ 4. De trendafwijkingen	13
HOOFDSTUK II DE PRODUCENTENPRIJS	15
§ 1. Bronnen	15
§ 2. De prijsniveaus	15
§ 3. De ontwikkeling van de prijs (de trend)	17
§ 4. De trendafwijkingen	18
HOOFDSTUK III DE SAMENHANG TUSSEN PRODUKTIE EN PRIJS	22
§ 1. De samenhang tussen produktie en prijs binnen een periode van een jaar (de seizoenbeweging)	22
§ 2. De samenhang tussen produktie, eierprijs en voederprijs in de kortere periode (de eiercyclus)	22
HOOFDSTUK IV DE IN- EN UITVOER	29
§ 1. Inleiding	29
§ 2. De in- en uitvoer van eieren in schaal	29
§ 3. De in- en uitvoer van eierprodukten	30
§ 4. De in- en uitvoer van eieren in schaal en eierprodukten	32
§ 5. De in- en uitvoer van eieren in schaal per land en per jaar, gespecificeerd naar herkomst resp. bestemming	32
HOOFDSTUK V HET VERBRUIK	40
§ 1. Inleiding	40
§ 2. Het verbruik per jaar in vergelijking met de jaarlijkse nettoproduktie	40
§ 3. Het verbruik per hoofd van de bevolking	43
§ 4. De trendafwijkingen van het verbruik per hoofd van de bevolking	48
§ 5. Het verband tussen het verbruik per hoofd, het inkomen en de kleinhandelsprijs	49
HOOFDSTUK VI HET VERBAND TUSSEN DE PRODUCENTENPRIJS EN DE KLEINHANDELSPRIJS	58
HOOFDSTUK VII DE EIERSITUATIE IN 1961 EN 1962	61

LIJST VAN BIJLAGEN

Blz.

1. De leghennenstapel in de E.E.G.	73
2. De leg per hen in de E.E.G.	74
3. De produktie van kippeëieren per maand over 1951 t/m 1960 in Nederland (x 1.000.000 st.)	75
4. De produktie van kippeëieren per maand over de jaren 1951 t/m 1960 in West-Duitsland (x 1.000.000 st.)	76
5. De produktie van kippeëieren per maand over de jaren 1951 t/m 1960 in Denemarken (x 1.000.000 st.)	77
6. De producentenprijs van kippeëieren per maand over de jaren 1951 t/m 1960 in Nederland (in glds. per kg)	78
7. De producentenprijs van kippeëieren per maand over de jaren 1951 t/m 1960 in West-Duitsland (in pf. per ei)	79
8. De producentenprijs van kippeëieren per maand over de jaren 1951 t/m 1960 in Denemarken (in øre per ei)	80
9. Het aanbod van kippeëieren per maand in West-Duitsland over de jaren 1951 t/m 1960 (x 1.000.000 st.)	81
10. Export van kippeëieren uit Nederland	83
11. Export van kippeëieren uit België/Luxemburg	84
12. Import van kippeëieren in Frankrijk	85
13. Import van kippeëieren in Italië	86
14. Import van kippeëieren in West-Duitsland (incl. Saarland en West-Berlijn)	87
15. Import van kippeëieren in het gehele gebied der E.E.G.	88
16. Export van kippeëieren uit het gehele gebied der E.E.G.	89
17. Import van kippeëieren in het Verenigd Koninkrijk	90
18. Export van kippeëieren uit Denemarken	91
19. De kleinhandelsprijs van kippeëieren per maand over de jaren 1951 t/m 1960 in Nederland (in cnt. per ei)	92
20. De kleinhandelsprijs van kippeëieren per maand over de jaren 1951 t/m 1960 in West-Duitsland (in pf. per ei)	93

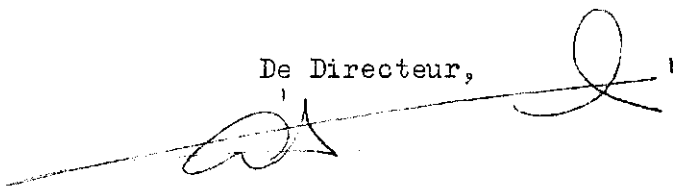
WOORD VOORAF

Dit verslag is in eerste aanleg bedoeld voor eigen oriëntatie van de afdeling Algemeen Economisch Onderzoek van het L.E.I. ten behoeve van verdergaand onderzoek en prognoses voor landbouwprodukten.

Daar de daarin gegeven informatie toegankelijker is dan de verspreide bronnen waarvan de gegevens in dit verslag zijn verwerkt, bewijzen wij wellicht ook anderen een dienst door publicatie.

Het verslag is samengesteld op de afdeling Algemeen Economisch Onderzoek door W. Maan.

De Directeur,

's-Gravenhage, september 1963

(Prof. Dr. A. Kraal)

HOOFDSTUK I

DE PRODUKTIE

§ 1. B r o n n e n

De produktiecijfers zijn weergegeven in miljoenen stuks per kalenderjaar. Zij werden, voor wat de landen van de Europese Economische Gemeenschap betreft, geput uit de landbouwstatistiek 1960, No. 11 van het Bureau voor de Statistiek der Europese Gemeenschappen, aan welk bureau door de aangesloten landen opgave werd gedaan van de geschatte produktie. De wijze waarop de produktie is vastgesteld, verschilt van land tot land, hetgeen even zovele verschillen in betrouwbaarheid van de benaderingen met zich brengt. Hieronder volgt een overzicht per land van de gevolgde schattingsprocedure.

Nederland

Uitgangspunten voor de raming zijn het aantal legkippen, het gemiddeld over een jaar gelegde aantal eieren per legkip, alsmede een zeer globale schatting van de eierproduktie van de zg. stadskippen.

Het aantal legkippen wordt vastgesteld aan de hand van de mei- en decembertellingen van het Centraal Bureau voor de Statistiek. In deze telling zijn echter niet alle bedrijven betrokken. Telling heeft slechts plaats op die bedrijven die aan bepaalde eisen t.a.v. de omvang voldoen (ten minste 1 ha, of meer dan 50 kippen, of één koe, of twee varkens, of drie schapen). Dit aantal wordt door het Produktschap - ten einde het bezwaar dat niet alle dieren geteld zijn te ondervangen - verhoogd met een waarde die varieert van drie tot tien procent. Op deze wijze laat zich de totale omvang van de legkippenstapel op agrarische bedrijven in mei en december becijferen. Om te komen tot het gemiddelde aantal legkippen per jaar worden de uitkomsten van deze tellingen, waarbij het accent op de decembertelling valt, aangevuld met de resultaten van een maandelijks door het C.B.S. gehouden steekproef, op basis waarvan een inzicht wordt verkregen in de seizoenbeweging van de legkippenstapel.

Het gemiddelde aantal gelegde eieren per kip wordt zowel aan de hand van de uitkomsten van een steekproef genomen door het C.B.S., als aan de hand van gegevens uit door het L.E.I. gevoerde bedrijfseconomische boekhoudingen, vastgesteld.

Op basis van deze gegevens wordt, na toevoeging van de geschatte eierproduktie van kippen gehouden door niet-agrariërs, de totale bruto-eierproduktie berekend. De op deze wijze vastgestelde brutoproduktie wordt verminderd met een schatting van de verliezen. Van de hoeveelheid ingelegde broedeieren beschikt men over zeer nauwkeurige gegevens. De broedbedrijven zijn verplicht het aantal ingelegde eieren aan het Produktschap mede te delen, bovendien mogen slechts zij broedeieren inleggen die daartoe vergunning van het Produktschap hebben verkregen.

Nadat op de brutoproduktie tevens nog dit aantal broedeieren in mindering is gebracht, resulteert de nettoproduktie.

België en Luxemburg

Ook in deze landen houdt men tellingen die echter, ter verkrijging van betrouwbare gegevens, niet toereikend zijn. In België namelijk liggen de uitkomsten - omdat slechts geteld wordt op bedrijven die een bepaalde grootte hebben overschreden - belangrijk lager dan het cijfer dat verkregen zou worden bij telling op alle bedrijven (tot aan ongeveer 50%). Het totale aantal legkippen gemiddeld per jaar kan dus slechts vrij globaal worden vastgesteld.

In Luxemburg wordt slechts eenmaal per drie jaar een telling gehouden. De gegevens omtrent de gemiddelde jaarlijkse leg per kip worden in beide landen, op basis van opgaven uit vakkringen en van de technische diensten, door het Ministerie van Landbouw geraamd. Evenals in Nederland wordt op grond van deze ramingen de brutoproduktie bepaald.

Om te komen tot een benadering van de nettoproduktie is de brutoproduktie verminderd met 5%.

Frankrijk en Italië

Hier ontbreken de jaarlijkse tellingen geheel. De schattingen van zowel de pluimveestapel als van de legcijfers per kip worden, aan de hand van informatie, ingewonnen bij pluimveekringen, in Frankrijk opgesteld door het Ministerie van Landbouw en in Italië door het Centraal Bureau voor de Statistiek. De nettoproduktie is verkregen door de brutoproduktie met 5% te verminderen.

West-Duitsland

Het Duitse systeem komt in grote trekken met dat van Nederland overeen. Ook hier wordt de schatting gebaseerd op het aantal legkippen en de produktiviteit per dier. De schatting wordt gemaakt door het Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Forsten. Het aantal legkippen wordt vastgesteld op basis van de jaarlijks gehouden decembertelling. In deze telling zijn, behalve het aantal kippen op de bedrijven, ook die van particulieren, de zg. stadskippen begrepen, zij bevat dus in principe alle in West-Duitsland aanwezige kippen. Aangezien de seizoenbeweging in het aantal dieren vrij groot is wordt aan de hand van de uitkomsten van een op ongeveer 4500 bedrijven gehouden telling het aantal legkippen maandelijks geschat. Op basis van deze maandtotalen berekent men het gemiddelde aantal dieren per jaar.

De schatting van het aantal gelegde eieren per kip per jaar is eveneens gebaseerd op maandcijfers verzameld op eerdergenoemde 4500 bedrijven. De daarbij verkregen uitkomsten die boven het landelijke cijfer liggen, worden zodanig verminderd dat verwacht kan worden dat zij het landelijke gemiddelde zo goed mogelijk zullen benaderen. De totale brutoëierproduktie kan nu aan de hand van beide partiële schattingen

worden vastgesteld. Na aftrek van 5% voor broedeieren en verliezen verkrijgt men de nettoproductie.

Verenigd Koninkrijk

De productiecijfers zijn verkregen uit de "Dairy Produce" en hebben betrekking op een periode van 12 maanden, eindigende op 31 mei van het volgende jaar. Ook deze cijfers betreffen de brutoproductie, dus inclusief broedeieren en verliezen, alsmede de eierproductie van kippen in bezit van particulieren. De totale productie wordt berekend op basis van de registratie door de "Egg market board" van alle pluimveehouders met een hoenderstapel groter dan 200 stuks, alsmede van gegevens betreffende de hoeveelheid eieren verwerkt door de "packing stations". Voorts staan gegevens betreffende de grootte van de pluimveestapel, vastgesteld op basis van de jaarlijkse junitelling, gehouden op alle agrarische bedrijven, ter beschikking. Ook hier is, ten einde de nettoproductie te benaderen, op de brutoproductie 5% in mindering gebracht.

Denemarken

De productiecijfers zijn overgenomen uit de Deense Landbrugstatistiek (jaarcijfers) en uit de Statistische efteretninger (maandcijfers) en hebben betrekking op de totale brutoproductie.

De productie is vastgesteld op basis van exportgegevens. Deze worden vermeerderd met gegevens betreffende de detailverkoop, alsmede met een raming van het verbruik door de producenten zelf en de hoeveelheid ingelegde broedeieren. De cijfers welke in bovenvermelde bronnen waren uitgedrukt in miljoenen kilogrammen zijn op basis van 1 kg = 17,13 eieren omgerekend in stuks.

Na aftrek van het aantal ingelegde broedeieren resulteert de nettoproductie.

§ 2. D e p r o d u k t i e p e r j a a r

Tabel 1 geeft een overzicht van de jaarlijkse brutoëierproductie per land over de periode 1950 tot en met 1960. Hieruit blijkt, dat de absolute toeneming van de productie het grootst is geweest in het Verenigd Koninkrijk (4512 miljoen stuks) ondanks de produktiedaling in 1960 t.o.v. 1959 met 732 miljoen stuks. Procentueel bedroeg de toeneming 53. De produktietoening in Nederland bedroeg 3667 miljoen stuks of 170%, in West-Duitsland 3447 miljoen of 77%, in Italië 1289 miljoen of 25%, in Frankrijk ca. 1000 miljoen of 13% en in België/Luxemburg 949 miljoen stuks of 44%. De productie in Denemarken nam het minst toe. Na een stijging van ca. 500 miljoen stuks in 1959 t.o.v. 1950, daalde de productie in 1960 tot op een niveau dat nog slechts 100 miljoen of 4% hoger was dan in 1950. In het gehele gebied van de E.E.G. steeg de productie in de beschouwde periode met ca. 10,4 miljard stuks, zijnde 48% van de productie in 1950.

Tabel 1

DE JAARLIJKSE BRUTOFRUKTIE VAN KIPPEEIEREN

Productie x 1.000.000 st in	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	Toeneming 1950-1960	
											absoluut	in proc.	
Nederland	2.158	2.626	2.757	3.144	3.821	4.195	4.590	5.000	5.128	5.825	5.825	3667	170
België/Luxemburg	2.138	1.999	2.005	2.219	2.369	2.500	2.747	2.918	2.913	3.181	3.087	949	44
Frankrijk 1)	7.5..	7.5..	7.5..	7.5..	7.5..	6.8..	7.5..	7.6..	7.95.	8.5..	8.5..	10..	ca. 13
Italië 2)	5.149	5.414	5.450	5.563	5.742	5.949	6.070	6.197	6.256	6.036	6.438	1289	25
West-Duitsland 3)	4.448	5.153	5.528	5.699	6.282	6.018	5.905	6.457	6.854	7.191	7.895	3447	77
E.E.G.	21.393	22.692	23.240	24.125	25.714	25.462	26.812	28.172	29.101	30.733	31.745	10352	48
Verenigd Koninkrijk 4)	8.448	8.100	8.616	9.312	9.708	10.188	11.160	11.616	12.696	13.692	12.960 ⁵⁾	4512	53
Denemarken	2.268	2.100	2.121	2.322	2.439	2.568	2.516	2.542	2.689	2.748	2.367	99	4

1) De Franse produktieschattingen zijn in sommige jaren zeer globaal. Voor 5 jaren (1951 t/m 1954 en 1956) werd de produktie in de geraadpleegde landbouwstatistiek aangegeven met 7.... Dit betekent, dat de produktie ligt tussen 7000 en 7999 miljoen eieren. In deze gevallen is als beste schatting 75.. miljoen aangehouden.

2) De Italiaanse produktiegegevens, tot op 1.000.000 eieren afgerond, geven de indruk nauwkeuriger te zijn dan op grond van de gebruikte schattingsmethode mag worden aangenomen.

3) Incl. West-Berlijn en Saarland.

4) 12 maanden eindigende op 31 mei van het volgende jaar.

5) Voorlopig.

De grote relatieve toeneming van de Nederlandse eierproduktie had tot gevolg, dat het aandeel van de Nederlandse produktie in de totale E.E.G.-produktie gedurende de jaren vijftig sterk opliep. Bedroeg dit aandeel in 1950 nog 10,0%, in 1960 was dit tot 18,3% gestegen (zie tabel 2). Het aandeel van West-Duitsland steeg van 20,8% in 1950 tot 24,9% in 1960. In de overige landen, België/Luxemburg, Frankrijk en Italië, daalde het produktie-aandeel; in België/Luxemburg van 10,0% tot 9,7%, in Frankrijk van 35,1% tot 26,8% en in Italië van 24,1% tot 20,3%. Frankrijk was in 1960 in de E.E.G. de grootste eierproducent, gevolgd door West-Duitsland, Italië, Nederland en België/Luxemburg.

Tabel 2

HET RELATIEVE AANDEEL VAN DE E.E.G.-LANDEN IN DE TOTALE BRUTO-EIER-
PRODUKTIE VAN DE E.E.G.

	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
Nederland	10,0	11,8	12,1	13,3	15,1	16,5	17,4	17,7	17,6	19,0	18,3
België/Luxemburg	10,0	9,0	8,8	9,4	9,4	9,8	10,4	10,3	10,0	10,3	9,7
Frankrijk	35,1	31,6	30,8	29,6	27,8	26,7	26,6	27,0	27,3	27,7	26,8
Italië	24,1	24,4	24,0	23,5	22,8	23,4	23,1	22,0	21,5	19,6	20,3
West-Duitsland 1)	20,8	23,2	24,3	24,2	24,9	23,6	22,5	22,9	23,6	23,4	24,9
E.E.G.	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

1) Incl. West-Berlijn en Saarland.

De eierproduktie neemt toe door uitbreiding van de leghennenstapel en/of vergroting van de legprestatie (produktiviteit) per hen. Tabel 3 geeft een overzicht van de produktie, de omvang van de leghennenstapel en de leg per hen in 1960 uitgedrukt in procenten van 1950.

Tabel 3

DE EIERPRODUKTIE, DE LEGHENNENSTAPEL EN HET AANTAL GELEGDE EIEREN PER
HEN IN 1960 IN. PROCENTEN VAN 1950

	Eierproduktie	Leghennenstapel	Leg per hen
	1950 = 100		
Nederland 1)	272	190	143
België/Luxemburg	144	102	143
Frankrijk	113	98	116
Italië	125	120	103
West-Duitsland 2)	177	137	130
E.E.G.	148	118	124

1) Produktie op agrarische bedrijven.

2) Incl. West-Berlijn en Saarland.

In Nederland breidde de leghennenstapel zich - met 90% - sterker uit dan in enig ander E.E.G.-land. Deze uitbreiding leidde tezamen met de toeneming van het aantal gelegde eieren per hen met 43%, tot een produktietoening van 172%. De produktietoening in België/Luxemburg met 44% en in Frankrijk met 13% moet geheel of vrijwel geheel worden toegeschreven aan de gestegen legprestaties per hen. De omvang van de leghennenstapel nam in België/Luxemburg met slechts 2% toe, in Frankrijk daalde zij met 2%. In België/Luxemburg nam, evenals in Nederland, het aantal gelegde eieren per hen toe met 43%, in Frankrijk met slechts 16%. In Italië was nauwelijks sprake van een toeneming van de hoeveelheid gelegde eieren per kip; in 1960 lag de legprestatie slechts 3% boven het niveau van 1950. De produktietoening met 25% was in dit land dan ook vrijwel geheel het gevolg van de uitbreiding van de leghennenstapel. In West-Duitsland nam de omvang van de leghennenstapel met 37%, de legprestatie met 30% toe. Voor het gehele gebied van de E.E.G. bedroeg dit resp. 18 en 24%. In de bijlagen 1 en 2 zijn de jaarlijkse gemiddelde legcijfers per hen, alsmede de gemiddelde omvang van de leghennenstapel in de E.E.G.-landen weergegeven.

§ 3. De ontwikkeling van de produktie
(de trend)

De grafieken 1 tot en met 8 geven onder meer een beeld van de ontwikkeling van de produktie in de beschouwde periode. De trendlijnen welke in deze grafieken zijn getrokken geven een inzicht in de basisbeweging van de produktie. Tabel 4 vermeldt voor de onderscheiden landen de, op trendbasis berekende, jaarlijkse absolute produktietoening. Het in deze tabel gegeven groeipercentage is berekend door de absolute jaarlijkse trendmatige produktietoening als percentage uit te drukken van de produktietrendwaarde in 1950.

Tabel 4

JAARLIJKSE TRENDMATIGE PRODUKTIETOENEMING VAN KIPPEEIEN

	Absoluut (miljoenen stuks)	In procenten van de trendwaarde in 1950 (groeipercentage)
Nederland	388	18,0
België/Luxemburg	127	6,6
Frankrijk	96	1,3
Italië	118	2,2
West-Duitsland 1)	277	5,9

E.E.G.	1006	4,7

Verenigd Koninkrijk 2)	575	7,5
Denemarken	48	2,2

1) Incl. West-Berlijn en Saarland

2) Berekend op basis van 12 maanden, eindigende op 31 mei van het volgende jaar.

De produktiegroei, berekend op trendbasis, was relatief het sterkst in Nederland. De jaarlijkse toeneming bedroeg ca. 18% van de trendmatige jaarproduktie in 1950. Absoluut nam de produktie per jaar toe met 388 miljoen eieren. In het Verenigd Koninkrijk was de jaarlijkse absolute produktietoename het grootst (575 miljoen stuks), het groeipercentage bedroeg ca. 7,5. In België/Luxemburg en West-Duitsland bedroeg de jaarlijkse procentuele produktiegroei, berekend op basis van 1950, respectievelijk 6,6 en 5,9. In Denemarken, Italië en Frankrijk was de produktiegroei relatief het geringst, in Denemarken en Italië bedroeg het groeipercentage ca. 2,2, in Frankrijk ca. 1,3. Voor het gehele gebied van de E.E.G. werd een groeipercentage van ca. 4,7 berekend, absoluut bedroeg de jaarlijkse produktietoename ca. 1 miljard stuks.

§ 4. De trendafwijkingen

Het vaststellen van de mate waarin de feitelijke produktie afwijkt van de desbetreffende trendwaarde is van belang indien men op basis van tendenties die zich in het verleden hebben gemanifesteerd - aangevuld met recente gegevens - tot prognoses wil komen. Zo zal een uitspraak betreffende de te verwachten eierproduktie in een land met een absoluut grote amplitude in de van jaar tot jaar geproduceerde hoeveelheid aan een ruimer voorspellingsinterval gebonden zijn dan één die betrekking heeft op een land met geringe produktiefluctuaties.

Een inzicht in de gemiddelde trendafwijking, alsmede in de spreiding van de afwijkingen geeft tabel 5.

Tabel 5

DE TRENDAFWIJKING VAN DE PRODUKTIE VAN KIPPEEIEREN

	Trendafwijkingen in miljoenen stuks											Gemiddelde (absoluut)
	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	
Nederland	+ 3	+ 83	-175	-176	+112	+ 98	+105	+126	-134	+174	-214	127
België/Luxemburg	+221	- 45	-166	- 79	- 56	- 52	+ 68	+112	- 20	+121	-100	95
Frankrijk	+311	+215	+119	+ 24	- 72	-868	-264	-260	- 6	+448	+352	267
Italië	-104	+ 43	- 39	- 44	+ 18	+107	+110	+120	+ 61	-277	+ 7	85
West-Duitsland ¹⁾	-295	+132	+230	+124	+429	-112	-502	-228	-108	- 48	+378	235
E.E.G.	+135	+427	- 31	-152	+430	-828	-484	-131	-208	+418	+423	333
Ver. Koninkrijk ²⁾	+731	-192	-251	-129	-308	-403	- 6	-125	+381	+802	-505	348
Denemarken	+ 84	-132	-159	- 6	+ 62	+143	+ 43	+ 20	+119	+130	-299	109

1) Incl. West-Berlijn en Saarland.

2) Berekend op basis van 12 maanden, eindigende op 31 mei van het volgende jaar.

+ De produktie ligt hoger dan de trendwaarde, - De produktie ligt lager dan de trendwaarde.

De fluctuaties in de produktie in afwijking van hun trendwaarden, blijken in België/Luxemburg en Italië met gemiddeld resp. 95 en 85 miljoen stuks het geringst te zijn geweest. De over het algemeen kleine trendafwijkingen in Italië - hetgeen dus een vrij stabiele produktieontwikkeling inhoudt - zijn mogelijk het gevolg van het feit dat de produktie in dit land praktisch geheel gericht is op de zelfvoorziening van de eigen gezinshuishouding. Slechts een gering percentage (ca. 3) van de produktie wordt via de groothandel afgezet ¹⁾. In Nederland en Denemarken bedroegen de gemiddelde trendafwijkingen resp. 127 en 109 miljoen stuks. Een opvallend grote afwijking voor Denemarken geeft het jaar 1960 te zien (299 miljoen), de produktie daalde van 1959 op 1960 sterk. De gemiddelde trendafwijking in West-Duitsland bedroeg 235 miljoen stuks en in Frankrijk 267 miljoen stuks. Voor dit laatste land vinden wij in 1955 een zeer grote trendafwijking. Evenals in Italië zijn de produktieramingen in Frankrijk zeer globaal. Pluimveetellingen als basis voor deze ramingen ontbreken. In de verschillende bronnen vindt men sterk van elkaar afwijkende produktiegegevens. Voor de berekening van de trend is, in geval de produktie niet nader werd aangegeven dan b.v. 7..., 7500 aangenomen. Voorzover de trendafwijking in 1955 boven een voor Frankrijk normale hoogte uitkomt, is dit dus mogelijk het gevolg van de onvolmaaktheid van de ter beschikking staande gegevens. Voor het Verenigd Koninkrijk bedroeg de gemiddelde trendafwijking 348 miljoen stuks. Grote afwijkingen vinden wij in 1950 en 1959, jaren met een relatief hoge produktie. De trendafwijkingen in het gehele gebied van de E.E.G. varieerden van 31 tot 828 miljoen stuks. De gemiddelde afwijking bedroeg 333 miljoen stuks.

---

1) Een andere mogelijke oorzaak zou, gezien het gebrekkige materiaal waarop de produktieramingen in Italië gebaseerd zijn, in de schattingstechniek kunnen liggen. De produktiecijfers berusten in dit geval vermoedelijk minder dan in andere beschouwde landen op van jaar tot jaar onafhankelijk verrichte ramingen.

HOOFDSTUK II

DE PRODUCENTENPRIJS

§ 1. B r o n n e n

De prijzen, in ct/stuk, zijn ontleend aan diverse bronnen. Voor de Nederlandse prijzen was dit het Landbouw-Economisch Instituut. De Westduitse prijzen zijn ontleend aan Agrarwirtschaft. Het bleek echter niet mogelijk de Westduitse producentenprijzen over de jaren vóór 1954 te verzamelen. Voor deze jaren zijn de prijzen, aan de hand van de in die jaren bekende groothandelsinkooprijzen, geschat. Met ingang van het tweede kwartaal 1956 is het per die datum ingevorderde zg. Ausgleichsbetrag 1) in de prijzen begrepen.

De Belgische prijzen zijn, evenals de Franse en Italiaanse prijzen geput uit de E.E.G.-publikatie 1960 No. 8 "Prijzen". Voorzover de prijzen van 1959 en 1960 nog niet in deze publikatie waren opgenomen, zijn zij aan de hand van gegevens uit de F.A.O.-jaarboeken "Prijzen" geschat. Uit deze jaarboeken zijn tevens de prijzen voor het Verenigd Koninkrijk afkomstig.

De Deense prijzen zijn ontleend aan Landbrugsraadets Meddelelser en zijn excl. de nabetaling aan het eind van het jaar.

De omrekening van de buitenlandse in de Nederlandse geldeenheid is tegen de officiële koersen geschied.

§ 2. D e p r i j s n i v e a u s

In tabel 6 is een overzicht gegeven van de gemiddelde jaarprijzen vanaf 1950 tot en met 1960. De Nederlandse, Westduitse en Deense prijzen zijn, met als wegingscoëfficiënten de produkties per maand, gewogen weergegeven. Voor de overige landen is dit, wegens het ontbreken van de daartoe benodigde gegevens, niet geschied.

---

1) Toeslag ter compensatie voor de hogere voederkosten in West-Duitsland t.o.v. het buitenland. De toeslag werd gegeven met het doel de pluimveehouderij in West-Duitsland te bevorderen. Zij werd alleen uitgekeerd over gestempelde eieren. Het marktaandeel van gestempelde Westduitse eieren bedroeg in procenten van het totale marktaanbod van Westduitse eieren in 1956 38, in 1957 41 en in 1958 47. (Tendensen auf dem Eiermarkt der Bundesrepublik Deutschland. Dissertatie van Dr. H. Raecke, 1961).

De prijzen zijn, zoals uit de toelichting op de tabel blijkt, slechts beperkt vergelijkbaar. De ongewogen prijzen zullen, als gevolg van de over het algemeen tegengesteld lopende seizoenbewegingen van produktie en prijzen, in vergelijking met de gewogen prijzen te hoog zijn weergegeven. 2).

Tabel 6

GEMIDDELDE JAARLIJKSE PRODUCENTENPRIJZEN VAN KIPPEEIEN

	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
	centen per stuk										
Nederland 1)	13,1	13,1	15,3	14,0	12,9	13,4	12,9	12,5	12,4	10,6	11,3
België/											
Luxemburg 2)	15,7	18,2	19,5	17,2	16,6	16,9	15,7	14,1	14,4	14,4	±14,8
Frankrijk 3)	11,2	12,7	14,6	15,0	13,5	14,1	16,2	15,5	14,9	11,3	±12,3
Italië 4) *)		16,8	17,5	18,4	17,6	16,6	17,9	16,9	16,8	16,5	±15,6
W.-Duitsland 5)	±15,0	±15,8	±17,3	±16,3	14,7	15,5	16,2	15,3	16,8	14,7	15,0
Ver. Koninkrijk 6)	19,1	20,4	20,8	20,8	18,6	19,3	18,3	19,0	17,5	15,7	16,0
Denemarken 7)	± 8,9	10,2	11,9	11,7	10,7	11,8	11,8	11,0	10,5	9,3	9,9

- 1) Gewogen prijzen af boerderij, ongesorteerd, eigewicht 58-59 gram.
- 2) Ongewogen prijzen, af boerderij, ongesorteerd, eigewicht 55-57 gram.
- 3) Ongewogen prijzen, af boerderij? Ongesorteerd, eigewicht 57-58 gram.
- 4) Ongewogen prijzen, af boerderij, ongesorteerd, eigewicht 55-56 gram.
- 5) Gewogen prijzen, af boerderij? Vermoedelijk ongesorteerd, eigewicht 55-57 gram, na 4/56 incl. Ausgleichsbetrag.
- 6) Ongewogen prijzen, af boerderij? Vermoedelijk ongesorteerd, eigewicht? na 6/57 gegarandeerde minimumprijs.
- 7) Gewogen prijzen, af boerderij? 57,5 gram, excl. nabetaling aan het eind van het jaar.
- *) De prijzen hebben betrekking op produktiejaren:; 16,8 is de prijs in het jaar 1950/51 enz.

- 2) Voor de Westduitse prijzen bleek het verschil tussen beide berekeningswijzen, als gevolg van het seizoenpatroon in de produktie, te variëren van 0,3 - 1,0 cent per ei (gemiddeld 0,7 cent). Voor Denemarken bedroeg het variatiegebied 0 - 0,7 cent/ei (gem. ca. 0,2 cent). In Nederland waren in het merendeel der beschouwde jaren de gewogen prijzen zelfs hoger dan de ongewogen. Als oorzaak hiervan moet de zich tegen het traditionele patroon in bewegende produktie worden gezien.

Rekening houdend met het voorgaande, kan het ter beschikking staande materiaal slechts een globaal inzicht verschaffen in de verhoudingen tussen de prijsniveaus in de betrokken landen. Bij vergelijking van de prijsniveaus gemiddeld over de jaren 1955 t/m 1960, blijkt het prijspeil in Denemarken, rekening houdend met de nog niet ingecalculerde nabetaling, ongeveer gelijk of wat lager te liggen dan in Nederland. Het Belgische prijsniveau ligt, de ongewogen wijze van berekening van de prijzen in aanmerking genomen, boven het niveau in Nederland. In 1959 en 1960 lag het niveau in Frankrijk op ongeveer gelijke hoogte met dat in Nederland. In 1956 t/m 1958 echter nog duidelijk daarboven. De prijsniveaus in het Verenigd Koninkrijk, West-Duitsland en Italië liggen belangrijk boven die van de andere beschouwde landen.

§ 3. De ontwikkeling van de prijs (de trend)

In de grafieken 1 t/m 8 is een overzicht gegeven van het verloop van de jaarprijzen, uitgedrukt in nationale valuta, en van de productie. In alle beschouwde landen, Frankrijk uitgezonderd, vertoont de trend, hoewel niet in dezelfde mate, een dalende beweging. Ten einde het inzicht in het onderlinge verloop te vergemakkelijken zijn in de grafieken 9 en 10 de trends, gebaseerd op de nominale resp. op de reële prijzen, tot uitdrukking gebracht. Tevens is in deze grafieken het percentage gegeven van de trendwaarde 1960, uitgedrukt in die van 1950. Als indicator voor de wijzigingen in de geldswaarde zijn bij de berekening van de reële prijzen de indices van de kosten van levensonderhoud gebruikt.

Het prijsverloop in Nederland geeft, na de top in 1952, een vrij regelmatige daling te zien. De prijs liep van ruim 15 cent in dat jaar terug tot ca. 11 cent in 1959 en 1960. De trendwaarde in 1960 bedroeg 80% van die in 1950. Als gevolg van de toenemende geldontwaarding was de daling van de reële prijzen belangrijk sterker (trendwaarde 1960: 62%).

De prijsontwikkeling in België/Luxemburg vertoonde veel overeenkomst met die in Nederland. De daling van de trend in de nominale prijzen beliep 21% (trendwaarde 1960: 79%). De trendwaarde van de reële prijzen bedroeg in 1960 66% van die in 1950.

Nominaal stegen de prijzen in Frankrijk van ca. 10 centimes per ei in 1950 tot ca. 16 centimes in 1960¹⁾. Op trendbasis berekend lagen de prijzen in 1960 op een niveau van 142% van dat in 1950.

Reëel gezien echter daalden de prijzen. In 1960 bedroeg de desbetreffende trendwaarde 92% van die in 1950. De, in vergelijking met de andere beschouwde landen, voor de producenten relatief niet ongunstige ontwikkeling van de eierprijzen moet worden toegeschreven aan de door de overheid, in de vorm van richt- en garantieprijzen, aangevuld met een variabel importheffingssysteem, gevoerde marktpolitiek. De hoogte van de invoerheffing wordt periodiek vastgesteld, afhankelijk van de verhouding tussen binnenlandse en importprijs.

Nominaal daalden de prijzen in Italië weinig, de trend had in 1960 een waarde die 8% lager was dan in 1950. De trendwaarde van de reële prijzen bedroeg in 1960 71% van 1950, een daling derhalve van 29%.

1) Prijzen op basis van N.Frs.

De prijzen in West-Duitsland fluctueerden in de vijftiger jaren tussen 16,0 en 19,0 pf/stuk. Zij daalden weinig. De trendwaarde in 1960 bedroeg 96% van die in 1950, een daling dus van 4%. Reëel daalden de prijzen op trendbasis met ca. 21% (trendwaarde 1960 : 79%). De relatief geringe prijsdaling wijst op de grote invloed die het in begin 1956 ingevoerde zg. Ausgleichsbetrag op het niveau van de Westduitse producentenprijzen heeft gehad.

Berekend op basis van de trend bedroeg de daling van de producentenprijzen in het Verenigd Koninkrijk 21% (trendwaarde 1960: 79% van die in 1950). Reëel daalden de prijzen meer dan in enig ander in het onderzoek betrokken land. De trendwaarde in 1960 bedroeg nog slechts 53% van die in 1950. De Deense prijzen die zich in 1950 reeds op een vrij laag niveau bevonden, daalden in de loop van de vijftiger jaren slechts weinig. De trendwaarde in 1960 bedroeg 97% van die in 1950, een daling van 3%. De reële prijzen daalden met 27% (trendwaarde 1960: 73% van 1950).

§ 4. De trendafwijkingen

Tabel 7 verschaft een inzicht in de absolute afwijkingen van de nominale prijzen ten opzichte van hun trends.

Tabel 7

DE TRENDAFWIJKINGEN VAN DE PRODUCENTENPRIJS

	Trendafwijkingen in nationale valuta											gemiddeld		Gemidd. prijs 1950/'60
	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	absoluut	in % v.d. trend	
Nederland (CT/ST)	-1.2	-0.9	+1.5	+0.5	-0.3	+0.5	+0.3	+0.2	+0.3	-1.2	-0.2	0.6	4.7	12.9
België/Luxemburg (FRS/ST)	-0.3	+0.1	+0.3	0.0	0.0	+0.1	0.0	-0.2	-0.1	0.0	+0.1	0.1	4.7	2.1
Frankrijk (Cent./ST)	-1.0	-0.1	+1.2	+1.1	-0.8	-0.7	+0.7	-0.4	+1.3	-0.9	-0.1	0.8	5.8	13.7
Italië (Lires/ST) ¹⁾	+1.7	-0.2	+1.6	+0.4	-0.2	+1.5	+0.1	+0.2	0.0	-1.2		0.7	2.5	28.1
West-Duitsland (PF/ST)	-1.1	-0.1	+1.5	+0.5	-1.2	-0.2	+0.7	-0.3	+1.5	-0.8	-0.4	0.8	4.6	17.3
Ver. Koninkrijk (d/ST)	-0.4	0.0	+0.2	+0.3	-0.1	+0.1	0.0	+0.3	0.0	-0.3	-0.1	0.2	4.8	4.2
Denemarken (Øre/ST)	-3.6	-1.2	+1.9	+1.7	-0.1	+2.0	+2.1	+0.6	-0.2	-2.4	-1.2	1.5	7.7	19.5

1) De trendafwijkingen hebben betrekking op productie jaren, 1,7 is de trendafwijking in 1950/'51 enz.

+: De prijs ligt hoger dan de trendwaarde, -: De prijs ligt lager dan de trendwaarde.

Het meest rechtlijnig ontwikkelde de prijsbeweging zich in Italië waar de trendafwijkingen, gerelateerd aan de trendwaarden, het geringst waren. In 7 van de 10 produktiejaren bedroeg de afwijking minder dan 5%. In Nederland, België/Luxemburg, West-Duitsland en het Ver. Koninkrijk verschillen de gemiddelde relatieve trendafwijkingen slechts weinig. Gemiddeld bedroegen de afwijkingen resp. 4,7, 4,7, 4,6 en 4,8%. In elk der genoemde 4 landen bleef in 7 van de 11 jaren de trendafwijking beneden de grens van 5%.

In Frankrijk bedroeg de gemiddelde trendafwijking 0,8 centimes of 5,8%, in 4 jaren was zij kleiner dan 5%.

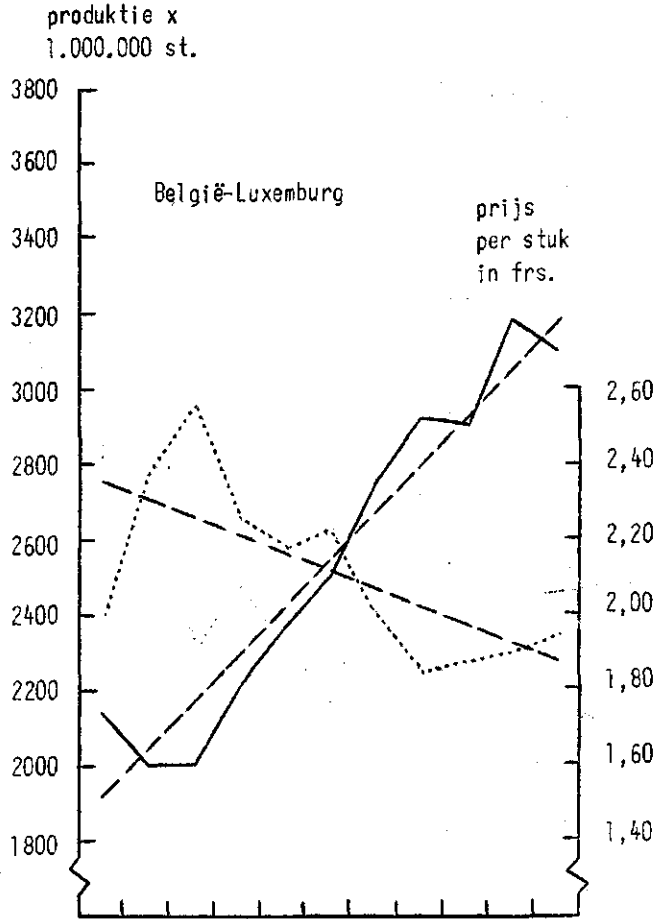
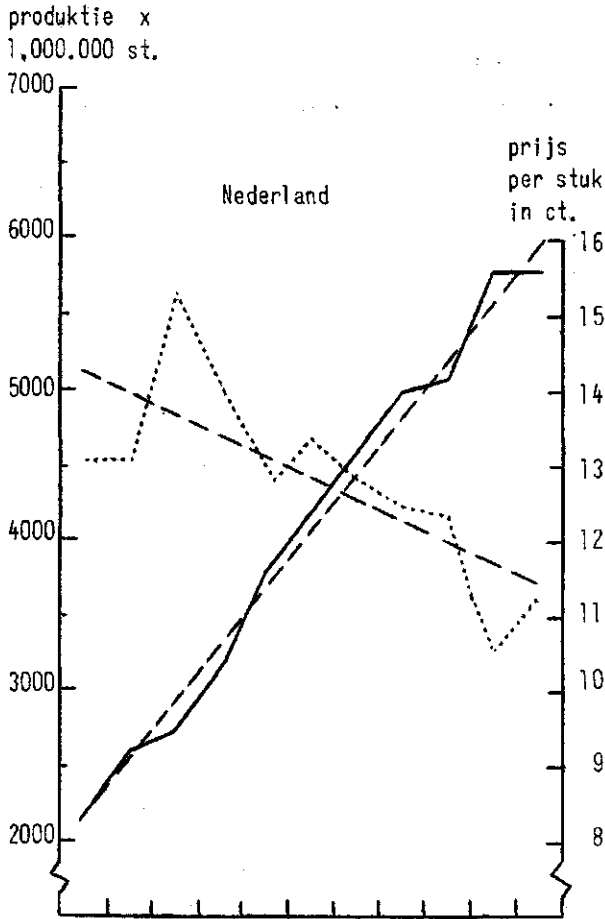
De relatief grootste variabiliteit vertoonde de prijsbeweging in Denemarken, gemiddeld bedroeg de trendafwijking 7,7%. Slechts in 3 van de 11 jaren bleef de afwijking onder de grens van 5%.

DE ONTWIKKELING VAN DE PRODUCTIE EN DE PRODUCTENTENPRIJS VAN KIPPEEIEREN

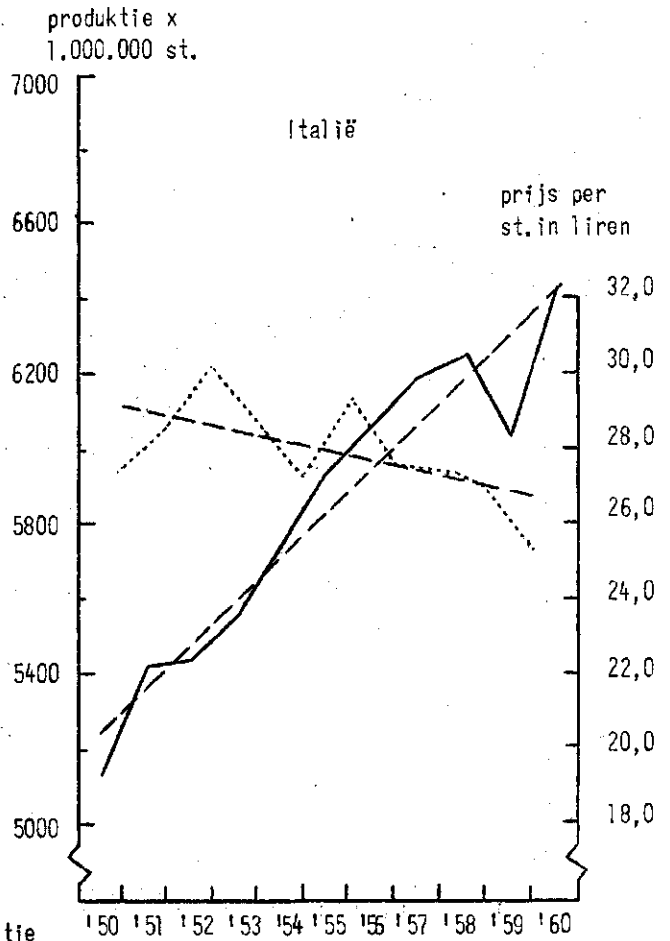
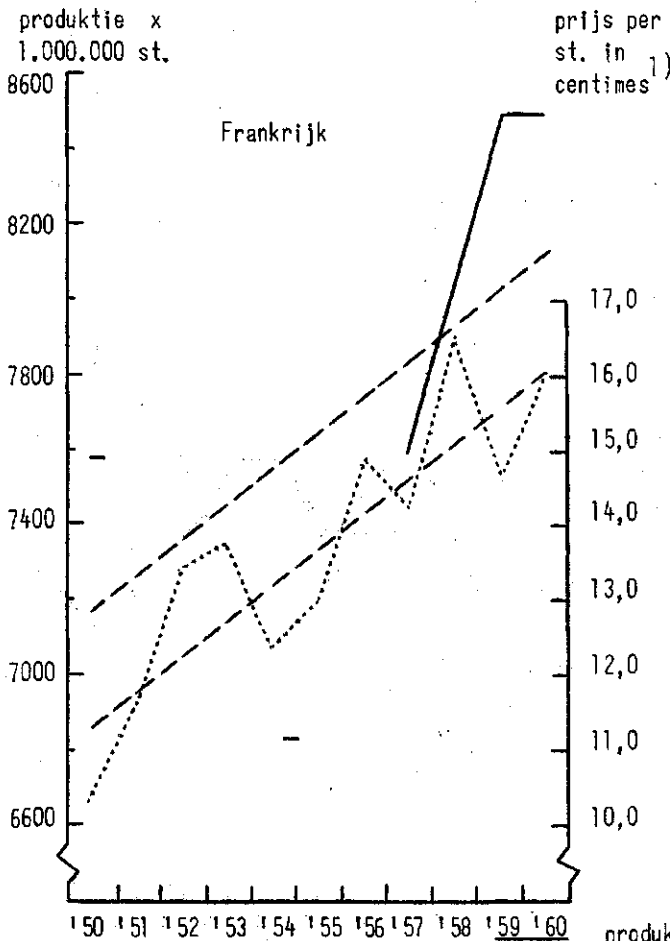
Grafiek 1

Grafiek 2

Grafiek 3

Grafiek 4

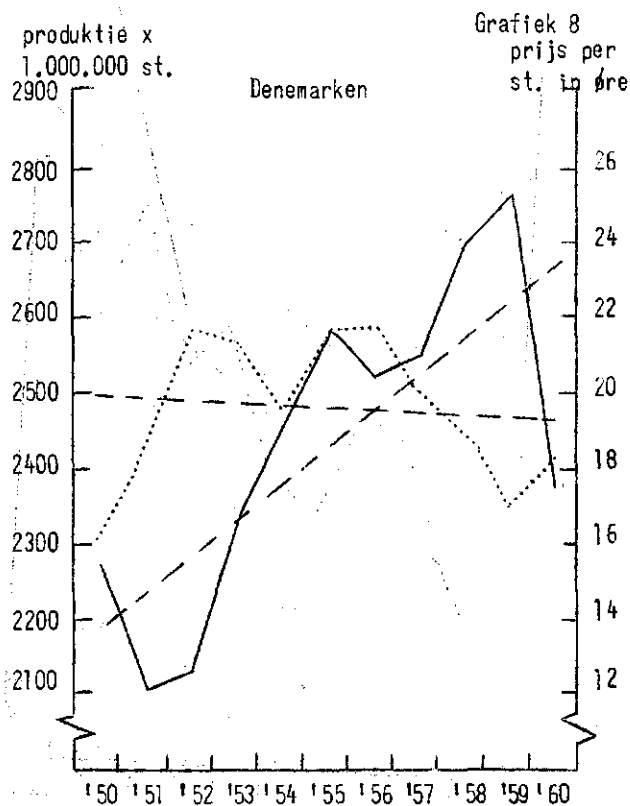
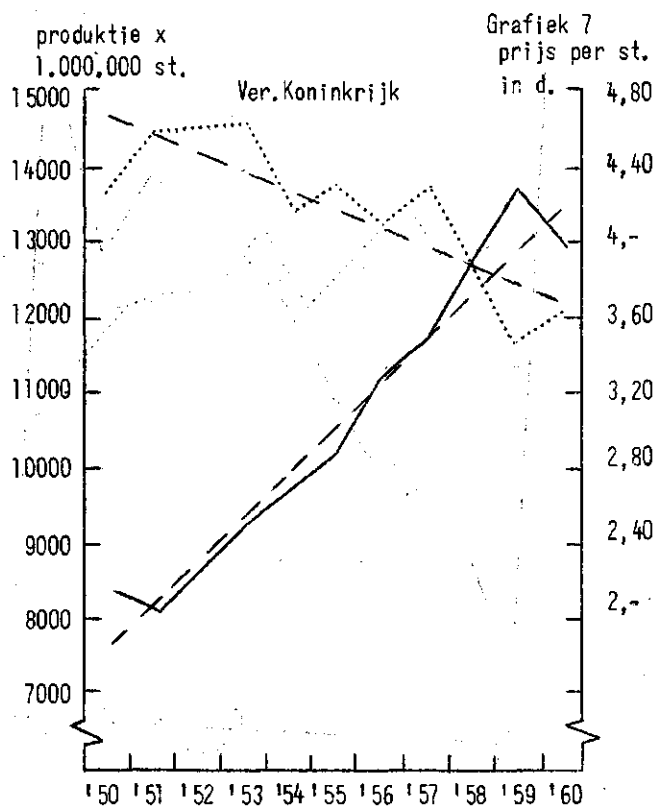
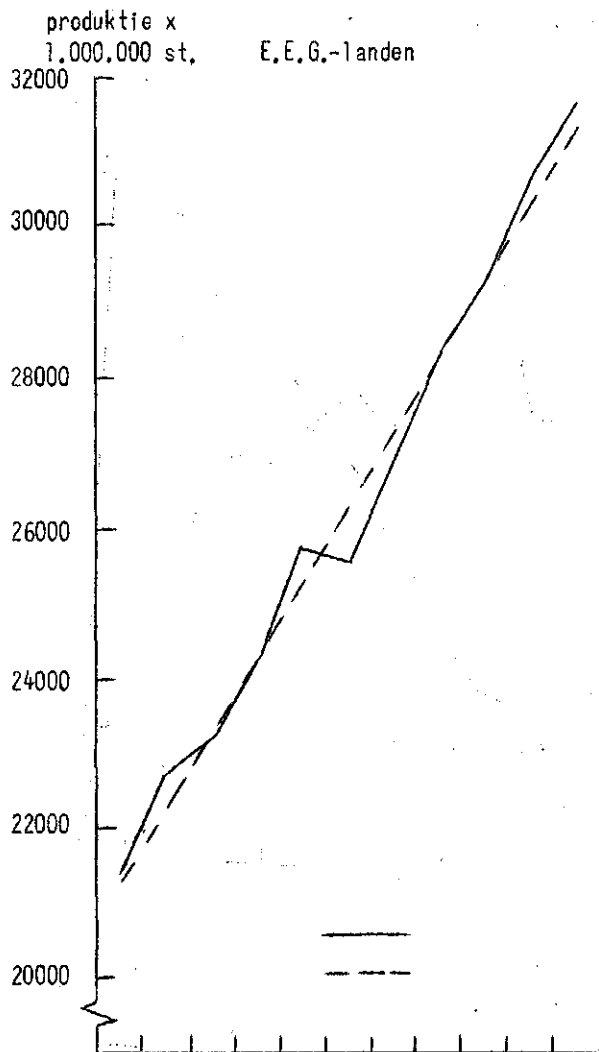
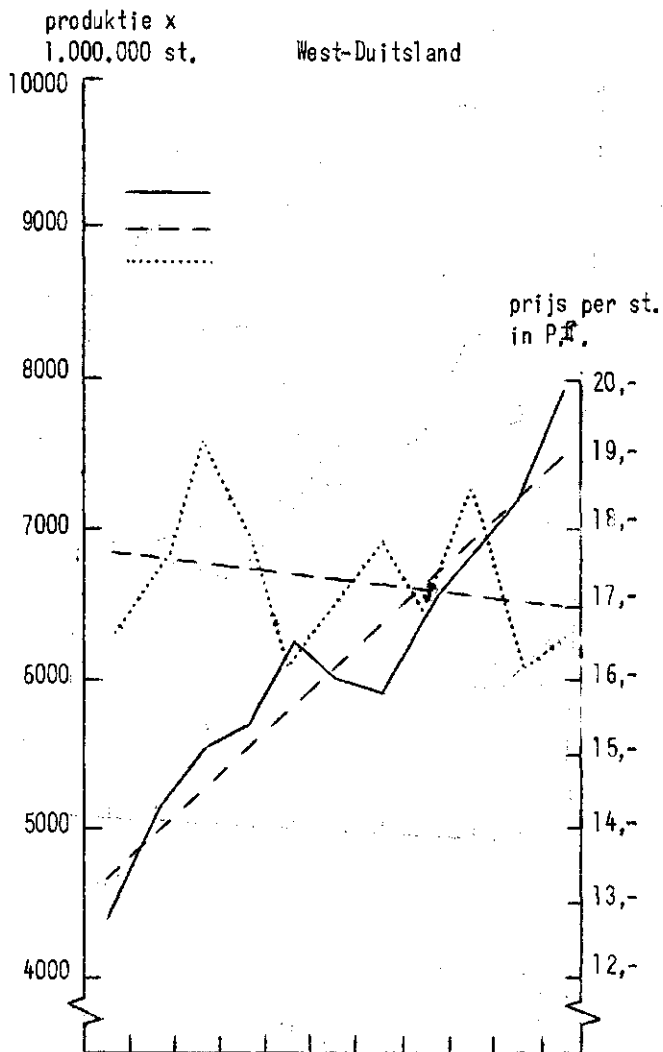
33 1) Gebaseerd op N.Frs.

..... produktie
 ..... prijs (nominaal)
 --- produktie en prijstrend

DE ONTWIKKELING VAN DE PRODUKTIE EN DE PRODUCENTENPRIJS VAN KIPPEEIEREN

Grafiek 5

Grafiek 6

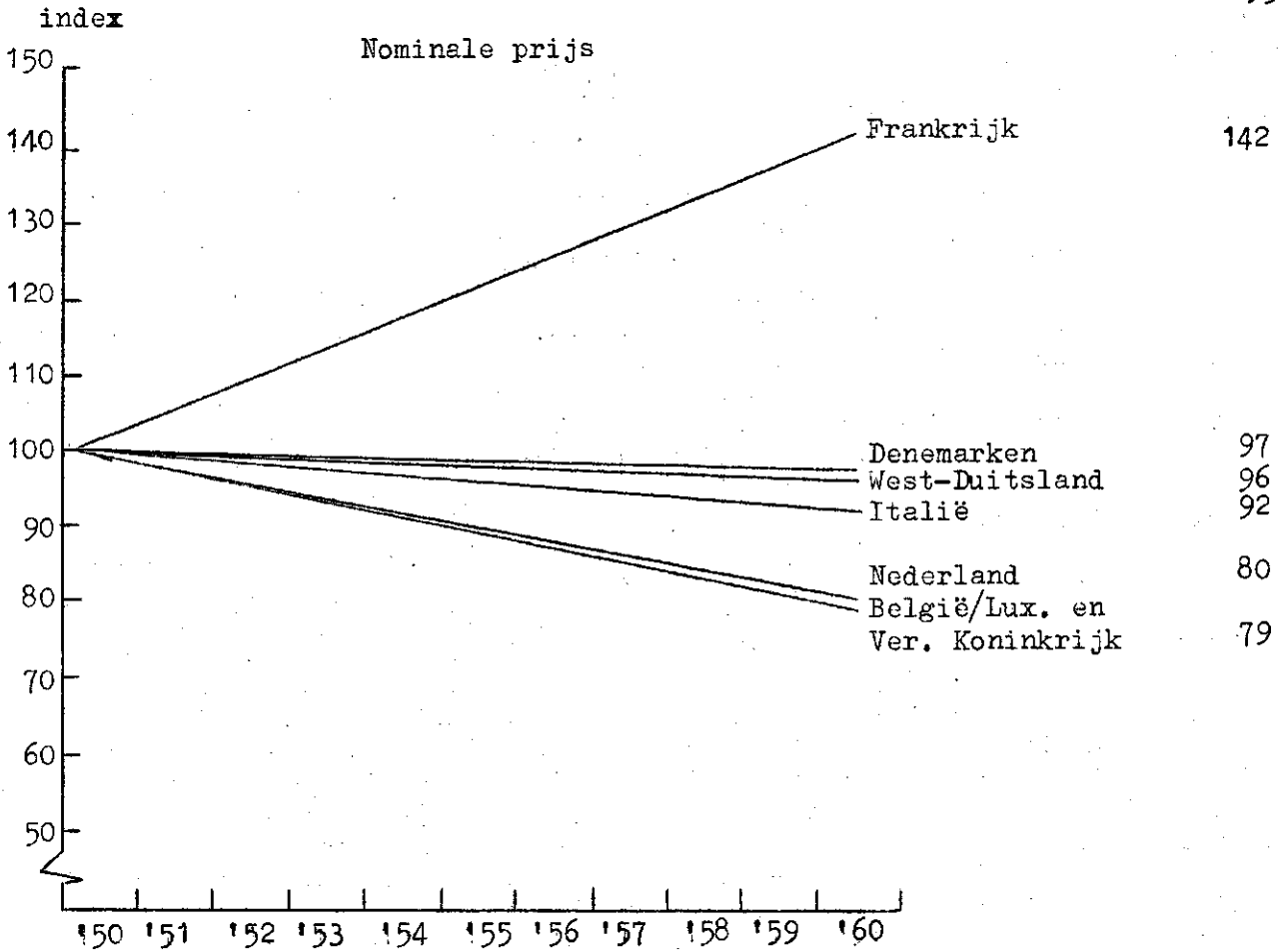

— produktie
 - - - produktie en prijstrend
 ..... prijs (nominaal)

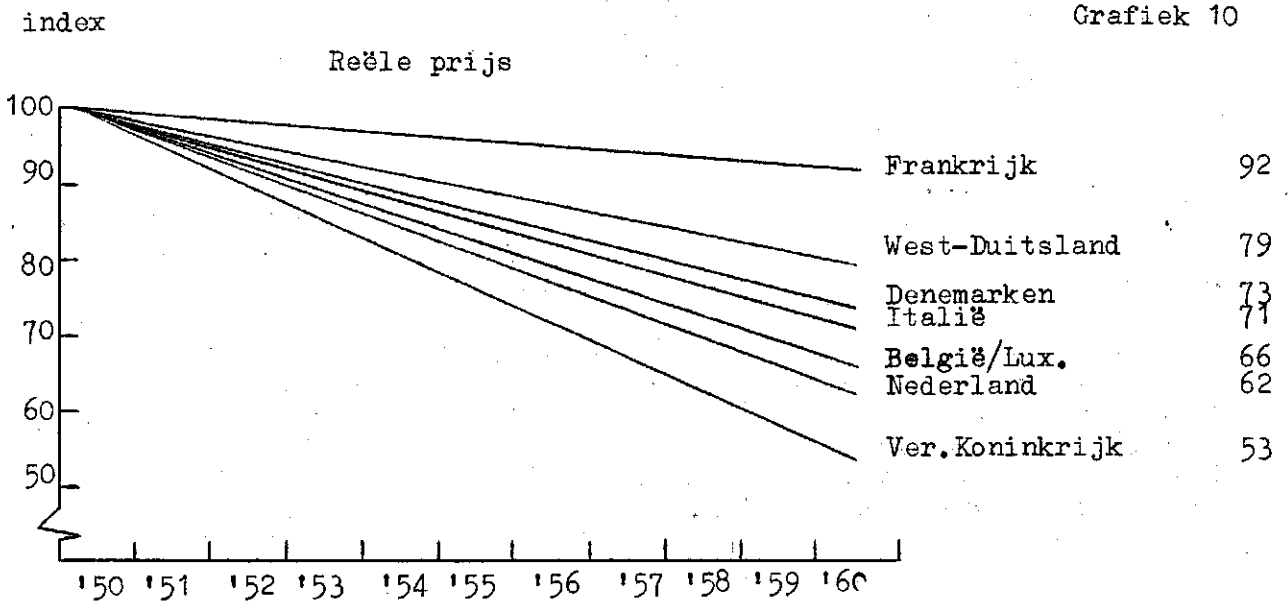
Grafiek 9

DE TRENDS IN DE PRODUCENTENPRIJS VAN KIPPEELEREN

Trendwaarde
1960 in %
van 1950

Grafiek 10

HOOFDSTUK III

DE SAMENHANG TUSSEN PRODUKTIE EN PRIJS

§ 1. De samenhang tussen produktie en prijs binnen een periode van een jaar (de seizoenbeweging)

De wijzigingen die de seizoenpatronen van produktie en prijzen in de loop der jaren vijftig hebben ondergaan alsmede de samenhang tussen beide moge blijken uit grafieken 11, 12 en 13.

Het feit, dat het traditionele produktiepatroon in een tegengesteld verloop kan omslaan, wordt duidelijk gedemonstreerd door het gemiddelde produktiepatroon in Nederland over de jaren 1957/58 t/m 1959/60.

Het verloop van deze beweging in Nederland is over de jaren 1959/60 volkomen tegengesteld aan die in West-Duitsland waar de produktie zich nog volgens een typisch traditioneel patroon beweegt. De oorzaak van deze tegenstelling is voornamelijk toe te schrijven aan het verschil in broedseizoen tussen beide landen. Het broedseizoen in West-Duitsland ligt in de maanden mei - juni, in Nederland in december - maart. Als gevolg van de voortschrijdende specialisatie van de pluimveehouderij, welke een betere technische toerusting mogelijk maakt, is in West-Duitsland een niet onbelangrijke vervroeging van het broedseizoen te constateren. Vergelijken wij het produktiepatroon in West-Duitsland aan het eind der jaren vijftig met dat aan het begin van dit decennium, dan zien wij een duidelijke tendens tot nivellering. Bedroeg de produktie in de maanden maart, april en mei aanvankelijk nog het viervoudige van die in oktober en november, in de jaren 1957/58 t/m 1959/60 was deze verhouding tot het tweevoudige teruggelopen. Een soortgelijke tendens - zij het in mindere mate - deed zich in Denemarken voor; ook daar is het produktiepatroon door produktieverlegging van het voorjaar naar de maanden september en oktober gelijkmatiger geworden.

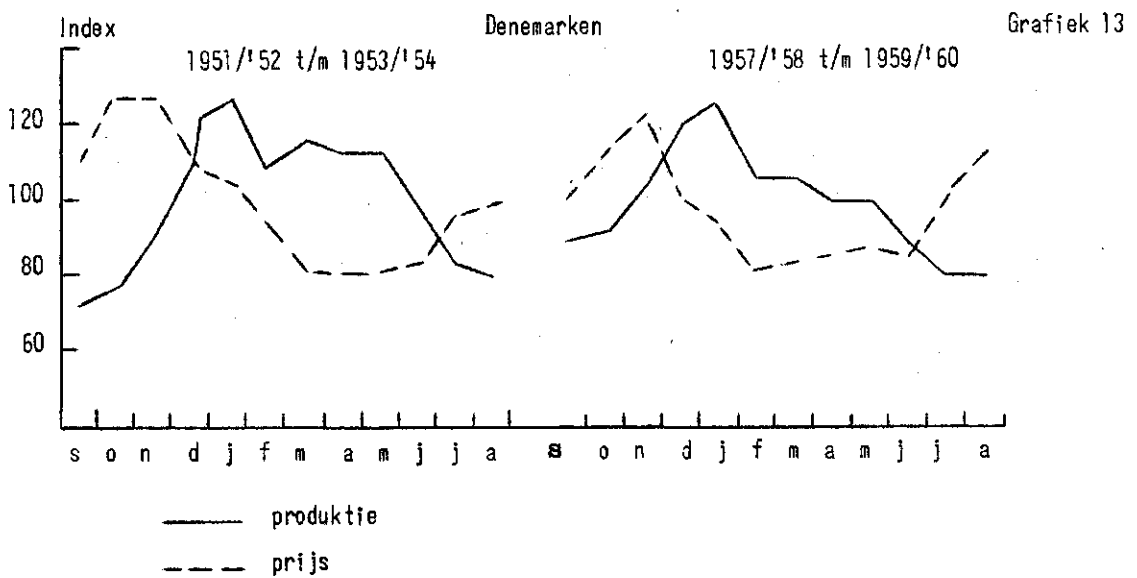
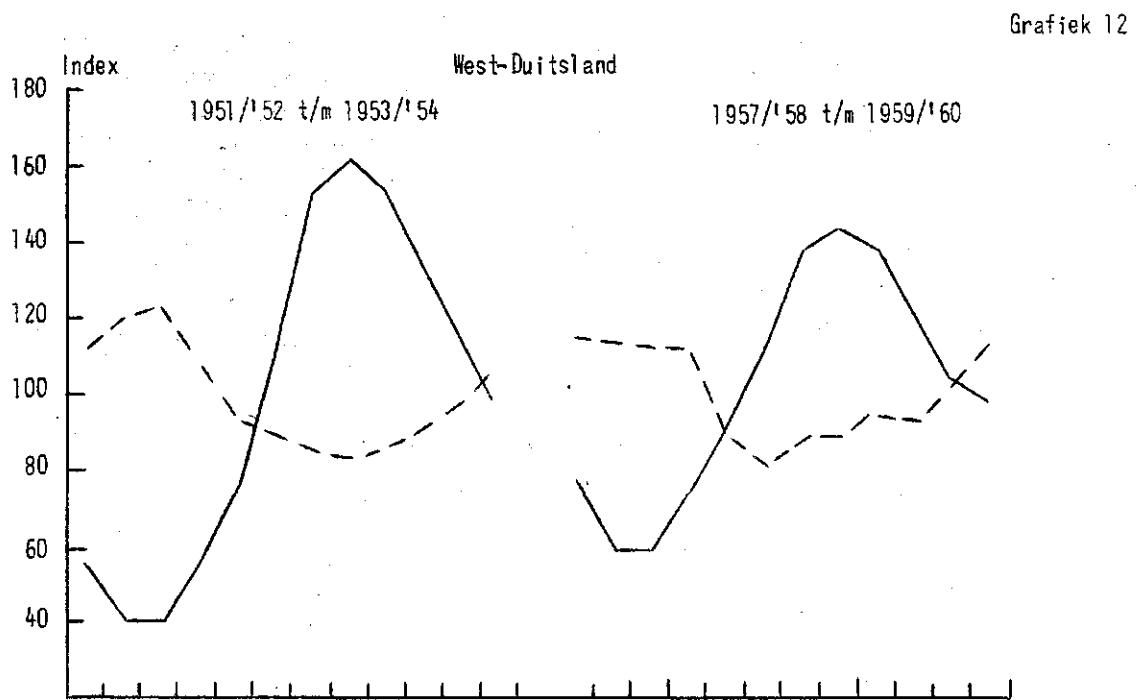
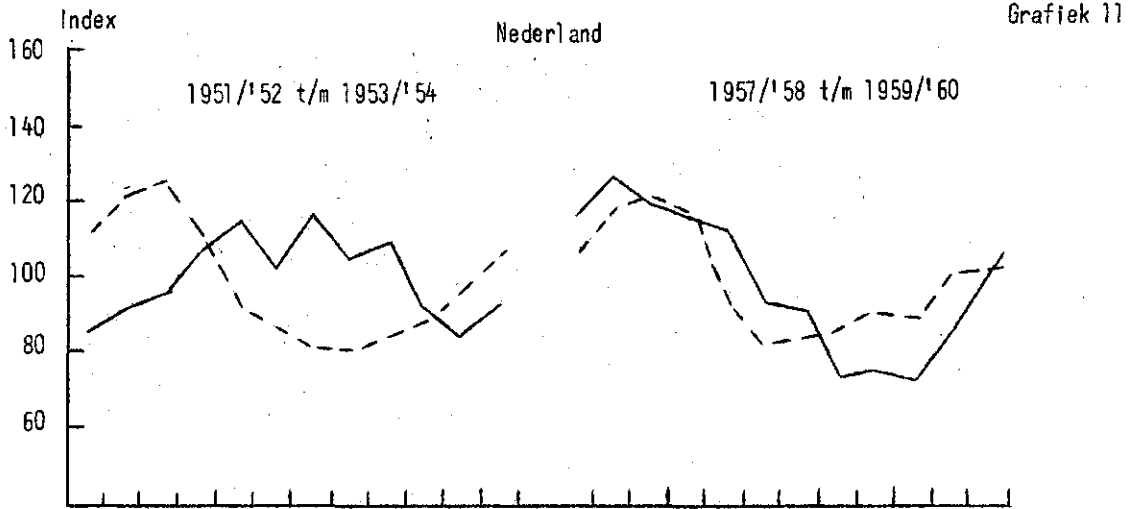
De wijzigingen in het seizoenverloop van de produktie hebben, zoals uit de grafiek blijkt, via mutaties in het aanbodpatroon geleid tot een wat gelijkmatiger prijsbeweging.

In de maanden maart t/m juli zijn de prijzen in verhouding tot die in het overige deel van het jaar gestegen; in de periode oktober t/m februari daalden zij.

§ 2. De samenhang tussen produktie, eierprijs en voederprijs in de kortere periode (de eiercyclus)

In de grafieken 14a, 15a en 16a zijn op basis van maandcijfers nadat de trend- en de seizoenbeweging onderkend en uitgeschakeld zijn, de zuivere cycli van de produktie enerzijds en van de verhouding tussen eierprijs en voederprijs anderzijds tot uitdrukking gebracht. De grafieken 14b, 14c, 15b, 15c, 16b en 16c geven een beeld van de beweging in de eier- en voederprijs afzonderlijk.

DE SEIZOENPATRONEN IN DE PRODUKTIE EN DE
PRODUCENTENPRIJS VAN KIPPEEIEREN

De seizoenbewegingen in de eier- en voederprijzen zijn door middel van de methode van het 12-maandsvoortschrijdende gemiddelde uitgeschakeld. De overblijvende cyclische beweging blijkt uit de grafieken 14b, 15b en 16b (eierprijzen), alsmede uit de grafieken 14c, 15c en 16c (voederprijzen). De duur van de eiercyclus is voor elk der drie beschouwde landen ongeveer gelijk en bedraagt ca. 30 maanden.

De bedrijfsuitkomsten worden uiteraard voor een groot deel bepaald door de eier- en voederprijzen 1). Het ligt voor de hand te veronderstellen dat de pluimveehouders met uitbreiding of inkrimping van de produktie reageren op een recente gunstige of ongunstige ontwikkeling in deze prijzen. Het gecombineerde effect van wijzigingen in de eierprijs en voederprijs komt tot uitdrukking in het berekende quotiënt hiervan (eierprijs : voederprijs).

Indien deze verhouding tijdens en vóór het broedseizoen ongunstig is, leidt dit, vooral via een vermindering van de hoeveelheid ingelegde broedeieren en dus van het aantal jonge hennen in het komende produktiejaar, tot óf een geringe groei óf een absolute daling van produktie en aanbod in de volgende periode. Het gevolg hiervan zal (ceteris paribus) zijn, dat het quotiënt eierprijs : voederprijs in het nieuwe produktiejaar zal stijgen. Is de pluimveehouder t.a.v. het toekomstig rendement optimistisch dan zal de prijs in het komende jaar - via mutaties in de omvang en samenstelling van de pluimveestapel, de produktie en het aanbod - op een lager niveau tot stand komen. Gesimplificeerd voorgesteld is het mechanisme van de cyclus als volgt: gunstig rendement → produktieuitbreiding → toenemend aanbod → lagere prijs (lager rendement) → produktiebeperking → dalend aanbod → hogere prijs (een gunstiger rendement).

Uit het verloop van de, grafisch weergegeven, cijfers blijken deze bewegingen inderdaad over het algemeen aanwezig te zijn. Hierbij is een tijdsverschil tussen de prijsbewegingen en de daaruit voortvloeiende reacties in de produktie van circa 16 maanden te constateren. Deze periode is aannemelijk te achten op grond van het tijdsverschil tussen het inleggen van broedeieren en het weer opruimen van de legkippen. Ten einde de samenhang tussen de verhouding eierprijs/voederprijs en de produktie duidelijk tot uitdrukking te brengen is de produktiecurve over een tijdvak van 16 maanden naar links verschoven. Het resultaat blijkt uit de grafieken 14a, 15a en 16a, De grootste mate van samenhang wordt in Nederland gevonden. De reactie van produktie op rendementswijzigingen is duidelijk aanwezig. De, in verhouding tot de rendementsontwikkeling geringer wordende reactie van de produktie zou verklaard kunnen worden door de toenemende specialisatie en voorlichting. Het feit dat de bewegingen in de produktie zich de laatste jaren op een relatief duidelijk lager niveau (ten opzichte van de trend 1950 t/m 1962) afspelen zal wellicht zijn oorzaak vinden in een afnemend vertrouwen als gevolg van de grote schommelingen in het rendement en in het feit dat de prijzen periodiek zelfs onder de kostprijzen komen.

Er moet worden opgemerkt dat het niveau waarop de beweging in de

1) De voederkosten bedragen ca. 70% van de totale brutokosten.

produktie zich vanaf augustus 1960 voltrekt - doordat blijkens het jaarverslag van het Produktschap voor Pluimvee en Eieren in de jaren vóór 1961 de niet-agrarische eierproduktie vermoedelijk wat te hoog werd berekend - te laag is vastgesteld. De consequentie ten aanzien van de in grafiek 14b afgebeelde curve welke de trendafwijkingen van de produktie weergeeft is dat deze vanaf augustus 1960 in toenemende mate wat naar boven opschuift. De verbeterde ligging van deze curve zal vermoedelijk zijn zoals in de grafiek met x) is aangeduid. De bewegingen in de produktie blijven zich echter ook dan op een duidelijk lager niveau afspelen. De uitslagen in de curve van het verloop in de verhouding eierprijs/voederprijs namen in de loop van de periode 1950-1962 sterk in grootte toe. Voor een belangrijk deel moet dit worden toegeschreven aan het feit dat het ontwikkelingspatroon van de voederkosten in plaats van parallel aan dat van de eierprijs, zoals in het begin der beschouwde periode, contrair daarmee is gaan verlopen.

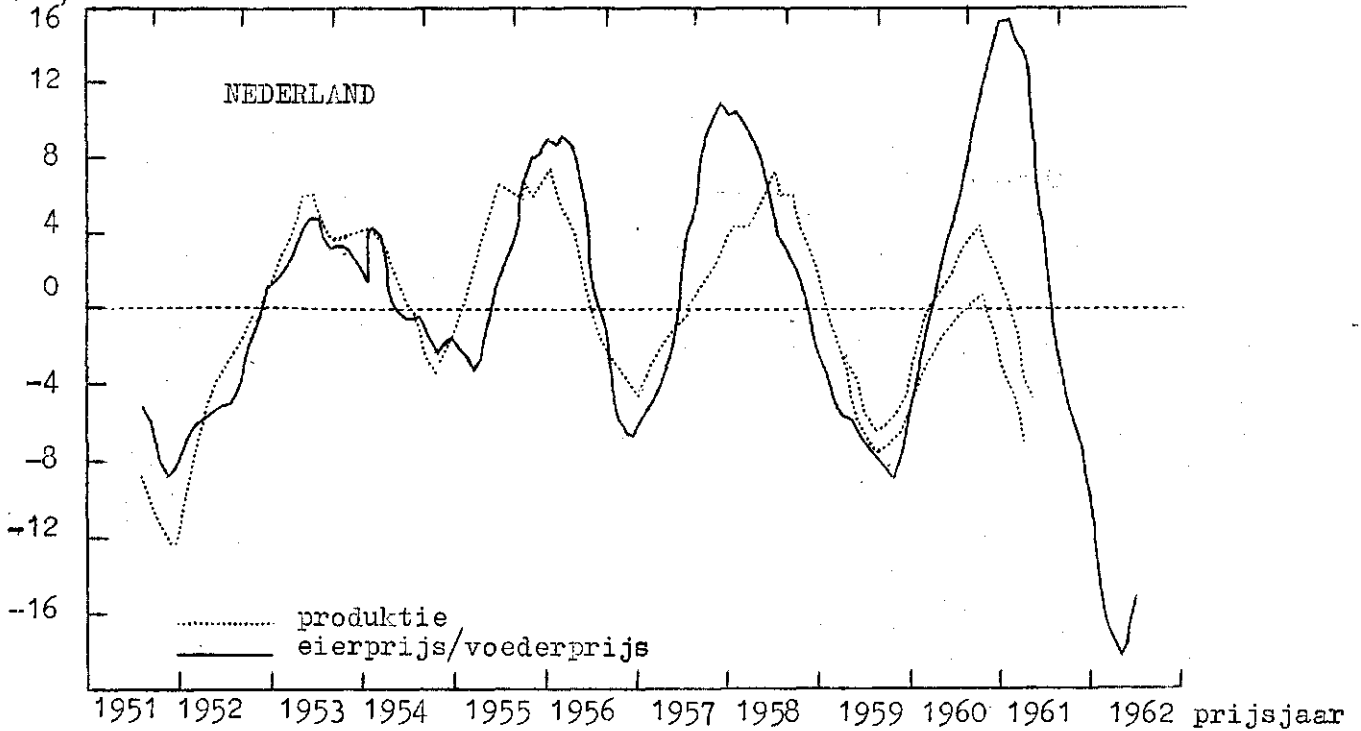
In West-Duitsland blijkt het verband nà 1956/57 in tegenstelling tot in de daaraan voorafgaande jaren, afwezig te zijn. De produktie bleef ondanks de daling van het rendement toenemen. Treffend in dit verband is het besluit tot bevordering van de Westduitse pluimveehouderij per 31 maart 1956. Dit besluit betekende volgens G. Müller en B. Engel in "Rentabilitätsfragen der Kùhnerhaltung" een belangrijke stap tot verbetering en verdere uitbreiding van de Westduitse pluimveestapel. Ingesteld werden het z.g. "Ausgleichsbetrag" en een steunregeling aan de pluimveehouderij (o.a. faciliteiten voor de bouw en inrichting van kuikenbroedbedrijven) uit middelen afkomstig van het Groene Plan. In grafiek 15b is naast het cyclische verloop van de eierprijs ook het verloop van het totale aanbod op de Westduitse markt (eigen produktie + import) afgebeeld; uit de grafieken 15a en 15b valt te concluderen dat de cyclische beweging die het verloop van de Westduitse producentenprijs te zien geeft, geen verklaring vindt in fluctuaties van de eierproduktie in West-Duitsland. De oorzaak moet geheel worden toegeschreven aan het cyclische patroon van het buitenlandse aanbod op de Duitse markt.

In Denemarken toonde de produktie zich in mindere mate dan in Nederland, afhankelijk van wijzigingen in de verhouding eierprijs/voederprijs. De zeer hoge positieve trendafwijkingen in het verloop van de eierprijs/voederprijs-verhouding rond 1957 moeten zoals bij beschouwing van grafiek 16c blijkt, voornamelijk worden toegeschreven aan de extreem lage voederprijzen.

In de bijlagen 3 t/m 5 zijn voor Nederland, West-Duitsland en Denemarken de produktiecijfers per maand over de jaren 1951 t/m 1960 gegeven. De bijlagen 6 t/m 8 bevatten de gemiddelde maandelijkse producentenprijzen over dezelfde jaren. In bijlage 9 is tenslotte een overzicht gegeven van het totale aanbod per maand in West-Duitsland, eveneens over de jaren 1951 t/m 1960. In dit hoofdstuk is voor West-Duitsland gebruik gemaakt van de producentenprijzen volgens de opgaven der "Berichterstatter Betrieben".

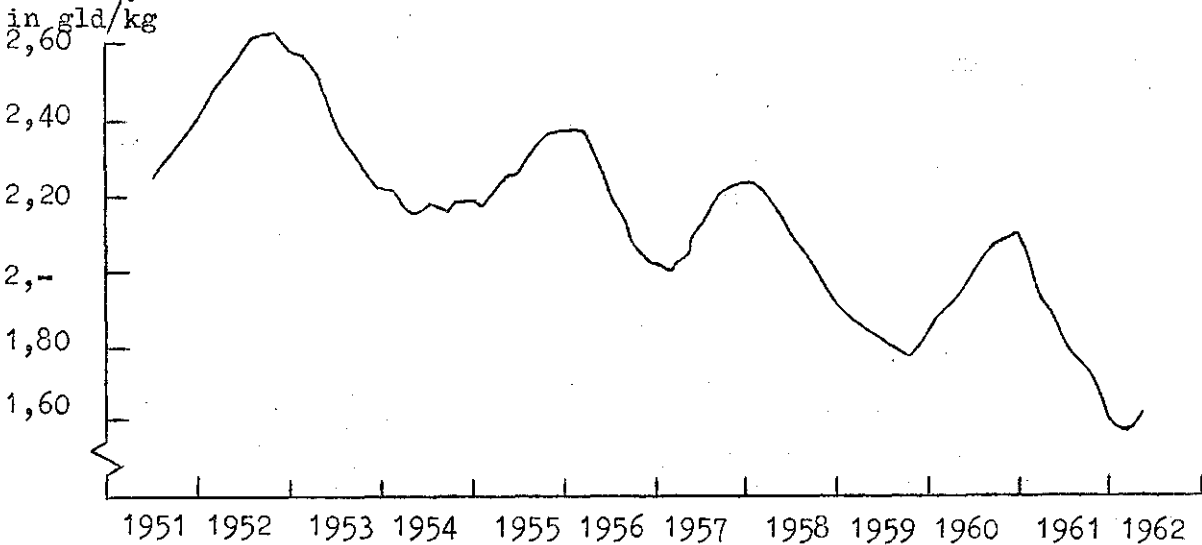
DE TRENDAFWIJKINGEN VAN DE BINNENLANDSE PRODUKTIE VAN KIPPEEIEREN EN VAN DE VERHOU-
DING EIERPRIJS/VOEDERPRIJS (IN % VAN DE TRENDWAARDEN)

Trendafw. in % 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 produktiejaar

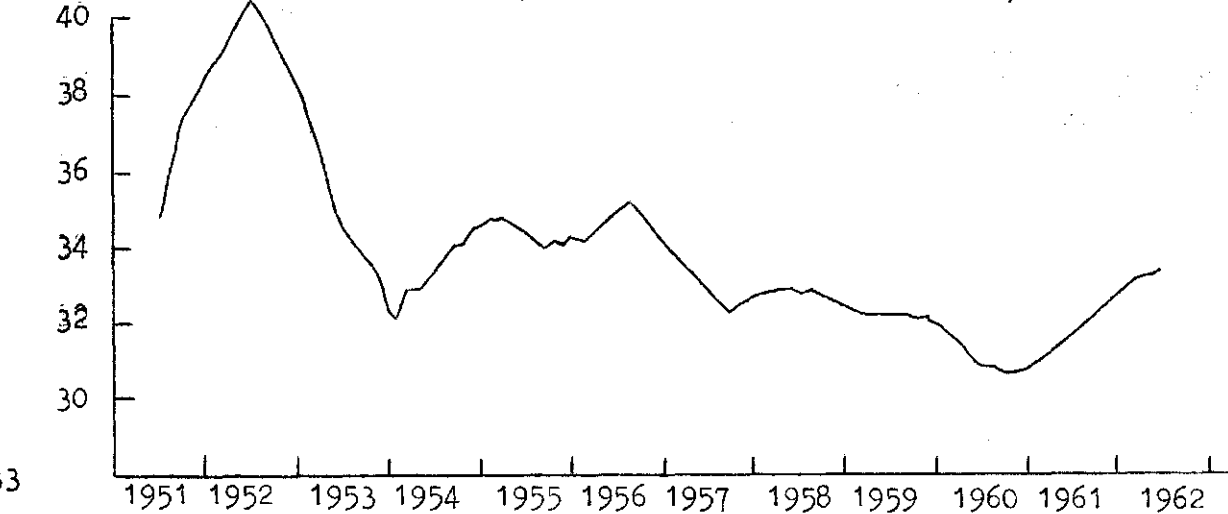
Grafiek 14b

VOORTSCHRIJDEND 12-MAANDS GEMIDDELDE VAN DE EIERPRIJS

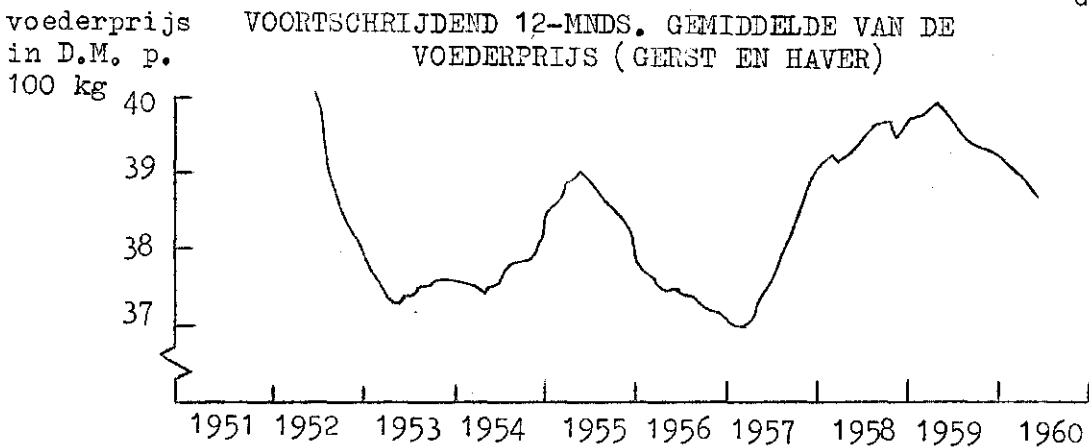
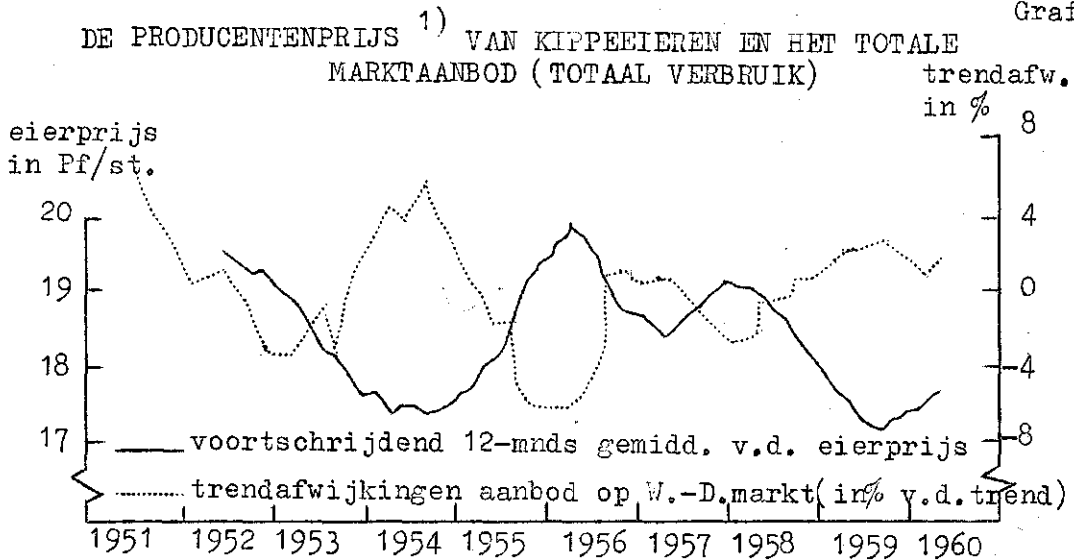
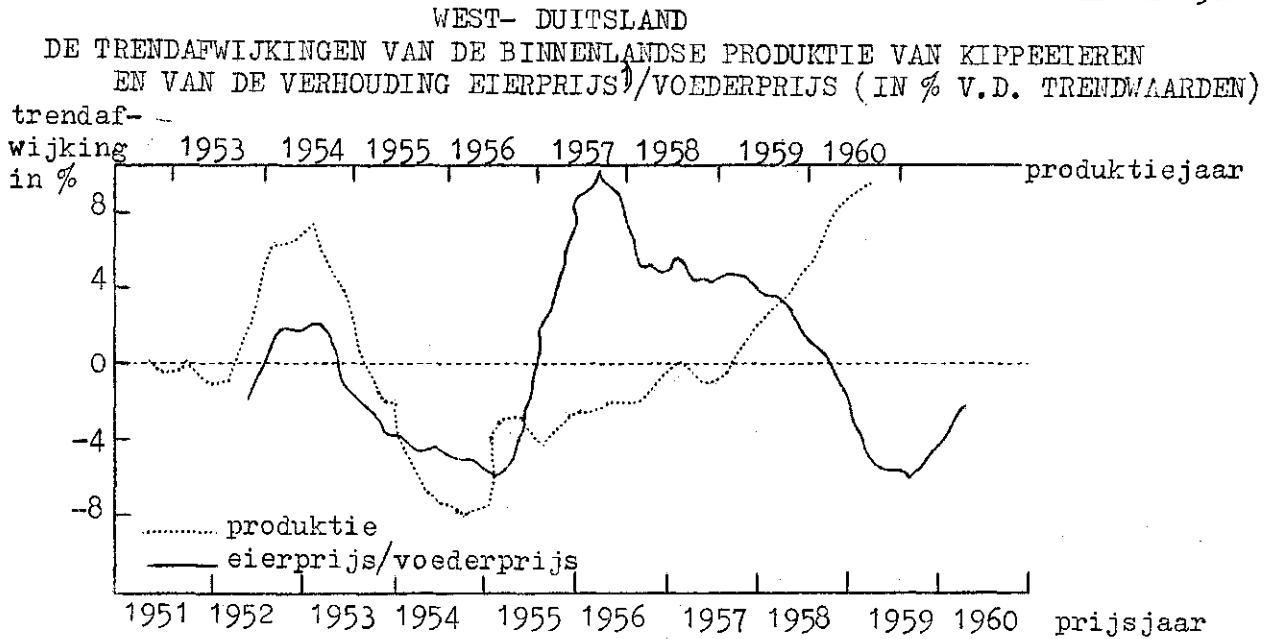

Grafiek 14c

VOORTSCHRIJDEND 12-MAANDS GEMIDDELDE VAN DE VOEDERPRIJS (OGHTENDVOER EN GEMENGD GRAAN)

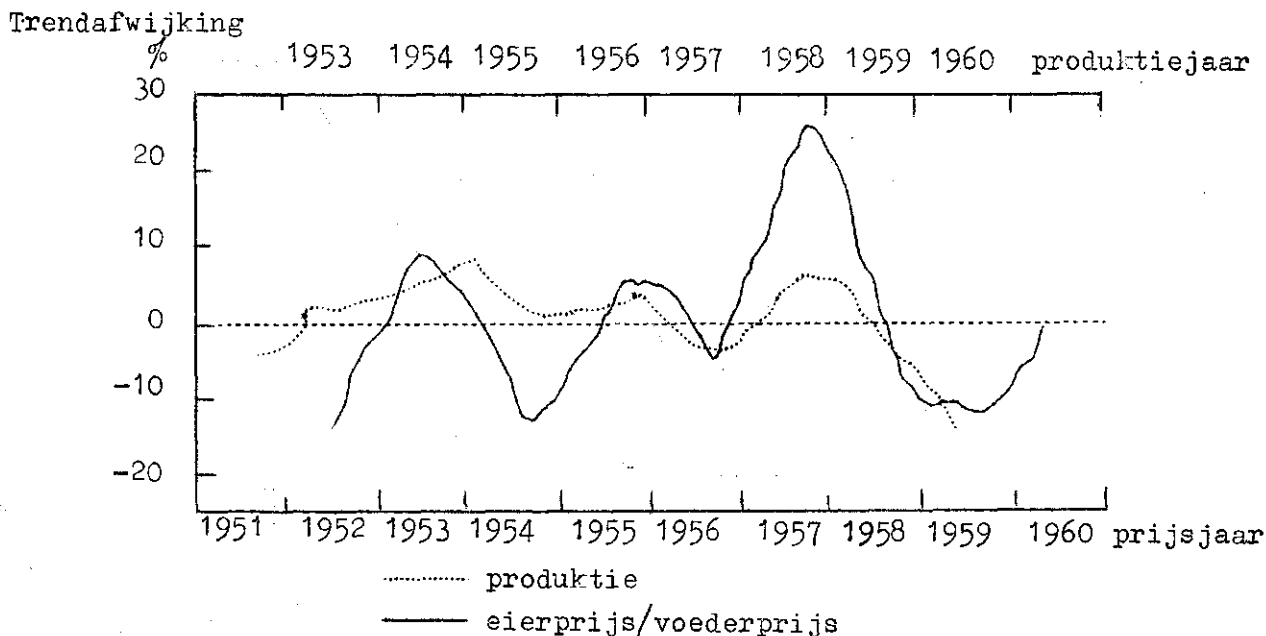

1) Incl. "Ausgleichsbetrag".

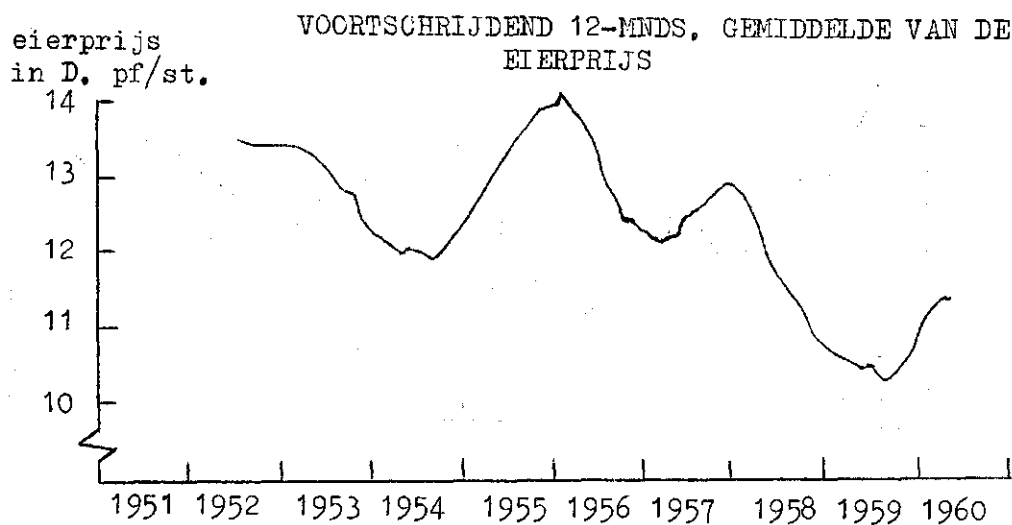
DENEMARKEN

Grafiek 16a

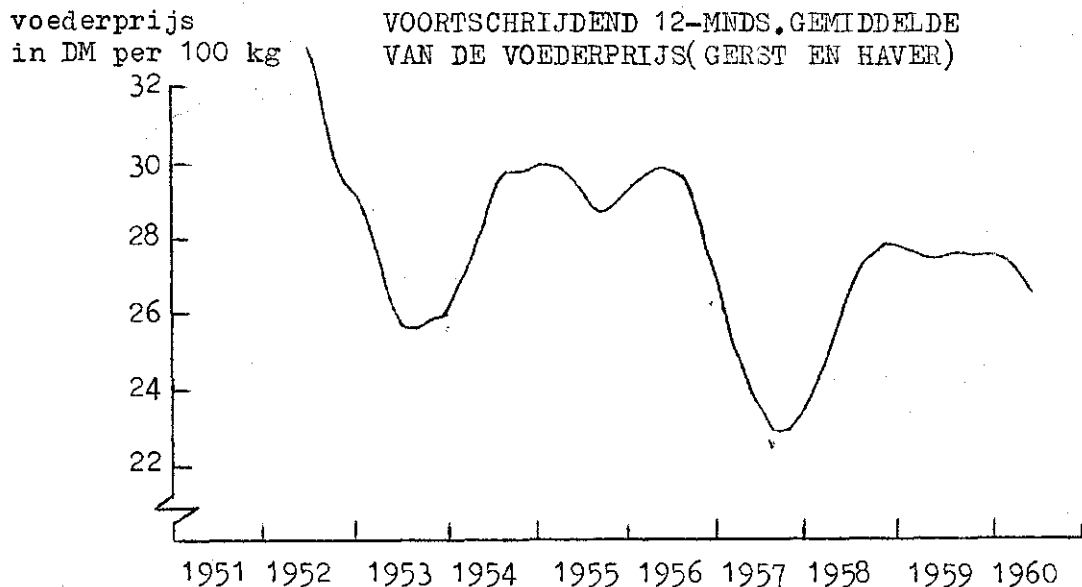
DE TRENDAFWIJKINGEN VAN DE BINNENLANDSE PRODUKTIE VAN KIPPEEIEREN
EN VAN DE VERHOUDING EIERPRIJS/VOEDERPRIJS (IN % VAN DE TRENDWAARDE)

Grafiek 16b

Grafiek 16c

HOOFDSTUK IV

DE IN- EN UITVOER

§ 1. Inleiding

De gegevens betreffende de in- en uitvoer van eieren in schaal en eierprodukten zijn ontleend aan nationale handelsstatistieken of daarvan afgeleide, in "Intelligence Bulletin" vermelde, in- en uitvoeroverzichten. Zij zijn, behalve voor het Verenigd Koninkrijk, waar zij, ten einde aansluiting met de produktiecijfers te verkrijgen, betrekking hebben op een jaarperiode welke loopt van 1/5 - 1/5, alle gebaseerd op het kalenderjaar.

De omrekening van eierprodukten in eieren is, voor zover de specificatie in het basismateriaal dit toeliet, geschiedt volgens onderstaande normen.

1 kg gedroogd heel ei	= 83 eieren
1 kg gedroogd eigeel	= 76 "
1 kg gedroogd eiwit	= 102 "
1 kg vloeibaar of bevroren heel ei	= 20 "
1 kg vloeibaar of bevroren eigeel	= 29 "
1 kg vloeibaar of bevroren eiwit	= 12 "

§ 2. De in- en uitvoer van eieren in schaal

Tabel 8 geeft een inzicht in de ontwikkeling van de netto ex- en importen van eieren in schaal.

Wij zien, dat de netto-export van Nederland in de vijftiger jaren is toegenomen van 1117 tot 3176 miljoen stuks, een stijging van 2059 miljoen of bijna 200%.

België/Luxemburg ontwikkelde zich allengs meer tot een exportland, de uitvoer die in 1950 nog slechts 92 miljoen stuks bedroeg was in 1960 met ruim het drievoudige gestegen tot 410 miljoen stuks.

Frankrijk, dat in 1950 nog een exportoverschot van 56 miljoen eieren bezat is na 1951 een importerend land geworden. De geïmporteerde hoeveelheden zijn echter niet groot, (200-300 miljoen stuks per jaar) en vrij stabiel.

Tabel 8

IN- EN UITVOERSALDI VAN KIPPELIJEREN IN SCHAAL

x 1.000.000 st.	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
Nederland	∕1117	∕1245	∕1354	∕1646	∕2042	∕2157	∕2373	∕2718	∕2780	∕3228	∕317
België/Luxemburg	∕ 92	∕ 27	∕ 13	∕ 55	∕ 68	∕ 59	∕ 153	∕ 285	∕ 267	∕ 325	∕ 41
Frankrijk	∕ 56	∕ 10	+ 184	+ 221	+ 180	+ 294	+ 439	+ 199	+ 261	+ 247	+ 21
Italië	+ 101	+ 229	+ 219	+ 297	+ 388	+ 535	+ 646	+ 709	+ 938	+ 991	+122
West-Duitsland 1)	+1908	+1646	+1590	+1952	+2518	+2981	+3483	+4109	+4276	+4963	+476
E.E.G.	+ 744	+ 593	+ 626	+ 769	+ 976	+1594	+2042	+2014	+2428	+2648	+262
Ver. Koninkrijk 2)	+1461	+1419	+1470	+1522	+1192	+ 772	+ 326	+ 54	+ 201	+ 177	+ 53
Denemarken	∕1619	∕1447	∕1519	∕1640	∕1793	∕1826	∕1690	∕1745	∕1816	∕1818	∕141

- 1) Incl. West-Berlijn en Saarland.
 2) Van 1/5 - 1/5.
 + is invoersaldo, ∕ is uitvoersaldo.

In Italië breidde de import zich relatief het sterkst uit. Zij steeg van 101 miljoen stuks in 1950 tot 1225 miljoen stuks in 1960, zijnde een toename van 1124 miljoen of ruim het elfvoudige. De absolute toename van de import was het grootst in West-Duitsland, nl. van 1908 miljoen in 1950 tot 4766 miljoen stuks in 1960, een toename derhalve van 2858 miljoen stuks of met 150%.

Het gebied der Europese Economische Gemeenschap als geheel had een importoverschot van 744 miljoen in 1950 oplopend tot 2623 miljoen in 1960, een stijging van 250%.

In het Ver. Koninkrijk zien wij een geheel ander beeld. Had dit land in 1950 nog een importsaldo van 1461 miljoen stuks, dit daalde in de loop der vijftiger jaren tot nog slechts 177 miljoen stuks in 1959. In 1960 was het weer hoger (539 miljoen). Toch bedroeg de import in 1960 nog slechts 37% van die over 1950.

Het verloop van de Deense export is vrij stabiel geweest, in 1959 was zij 112% en in 1960 88% van die van 1950. Absoluut was de export in 1960 200 miljoen stuks lager dan in 1950.

§ 3. De in- en uitvoer van eierprodukten

In tabel 9 zijn resp. de in- en uitvoersaldi van de tot eieren herleide eierprodukten: eigeel, eiwit en heel ei uit schaal weergegeven. Zij zijn over het algemeen belangrijk lager dan de im- en exportoverschotten van eieren in schaal. Van de totale Nederlandse export van eieren in schaal en eierprodukten in 1960 was het aandeel der eierprodukten slechts 5%.

Ook in België/Luxemburg, Frankrijk, West-Duitsland en Denemarken was zij als onderdeel van de totale im- of export gering.

In Italië, doch in het bijzonder in het Ver. Koninkrijk was zij in verhouding tot de import van schaal-eieren belangrijk.

Tabel 9

IN- EN UITVOERSALDI VAN EIERPRODUKTEN

Verleid tot schaal-eieren x 1.000.000 st.	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
Nederland 1)	% 8	% 12	% 17	% 16	% 49	% 46	% 29	% 62	% 68	% 85	% 153
België/Luxemburg	+ 34	+ 47	+ 46	+ 26	+ 29	+ 33	+ 34	+ 34	+ 35	+ 26	+ 32
Frankrijk	+ 13	+ 23	+ 9	% 1	+ 3	+ 29	+ 7	% 16	% 3	% 68	% 28
Italië	+ 17	+ 68	+ 59	+ 118	+ 93	+ 156	+ 308	+ 257	+ 399	+ 324	+ 422
West-Duitsland 2)	+ 172	+ 295	+ 336	+ 279	+ 376	+ 465	+ 585	+ 468	+ 484	+ 450	+ 557

E.E.G.	+ 228	+ 421	+ 433	+ 406	+ 452	+ 637	+ 905	+ 681	+ 847	+ 647	+ 830

Ver. Koninkrijk 3)	+2018	+1081	+ 394	+ 756	+ 555	+ 511	+ 559	+ 474	+ 670	+ 455	+ 523
Denemarken	% 48	% 45	% 31	% 26	% 31	% 96	% 39	% 29	% 13	% 47	% 59

1) 1950 - 1953 excl. export eiwit, 1950 - 1955 excl. import eiwit.

2) Incl. West-Berlijn en Saarland.

3) 1/5 - 1/5.

+ = invoersaldo, %= uitvoersaldo.

Het Nederlandse exportsaldo is van 1950 af met een eierequivalent van 145 miljoen stuks toegenomen tot ruim 150 miljoen in 1960.

In België/Luxemburg is het importoverschot gedurende de jaren vijftig op een gelijk niveau, gemiddeld 30 miljoen stuks, gebleven.

Frankrijk had na 1956, in tegenstelling tot de jaren daarvoor, een, zij het gering, exportoverschot. De Italiaanse import van eierprodukten is sterk toegenomen; bedroeg zij in 1950 in eieren gemeten nog 17 miljoen stuks, in 1960 was dit gestegen tot ca. 420 miljoen stuks.

Ook in West-Duitsland heeft de toenemende behoefte aan eierprodukten tot een vergroting van de importen geleid, het importsaldo is van 1950 tot en met 1960 gestegen met een eierequivalent van rond 400 miljoen stuks, waardoor het importsaldo in 1960 tot ruim het drievoudige van dat in 1950 opliep.

In het gehele gebied der E.E.G. is het importsaldo dat in 1950 gelijk was aan 228 miljoen eieren in schaal gestegen tot 830 miljoen in 1960.

Evenals dit bij de eieren in schaal het geval was, is de import van eierprodukten in het Ver. Koninkrijk sterk gedaald. In 1960 bedroeg zij nog slechts 26% van de import in 1950. Het importsaldo is in de jaren na 1953 niet meer verminderd, het handhaafde zich op een niveau van 500 - 600 miljoen eieren. In de jaren 1950 en 1951 was het importoverschot van eierprodukten, met een eierequivalent van 2018 en 1081 miljoen stuks, zeer hoog.

De Deense export is in de periode van 1950 tot en met 1960 per saldo vrijwel constant gebleven. Zij bewoog zich in 1959 en 1960 op een niveau gelijk aan ongeveer 50 miljoen eieren.

§ 4. De in- en uitvoer van eieren in schaal en eierprodukten

In tabel 10 zijn tenslotte de totale in- en uitvoersaldi van eieren in schaal en eierprodukten vermeld.

Tabel 10

IN- EN UITVOERSALDI VAN KIPPEEIEREN IN SCHAAL EN EIERPRODUKTEN

x 1.000.000 st.	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
Nederland 1)	∕1125	∕1257	∕1371	∕1662	∕2091	∕2203	∕2402	∕2780	∕2848	∕3313	∕332
België/Luxemburg	∕ 58	+ 20	+ 33	∕ 29	∕ 39	∕ 26	∕ 119	∕ 251	∕ 232	∕ 299	∕ 37
Frankrijk	∕ 43	+ 13	+ 193	+ 220	+ 183	+ 323	+ 446	+ 183	+ 258	+ 179	+ 19
Italië	+ 118	+ 297	+ 278	+ 415	+ 481	+ 691	+ 954	+ 966	+1337	+1315	+164
West-Duitsland 2)	+2080	+1941	+1926	+2231	+2894	+3446	+4068	+4577	+4760	+5413	+532
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
E.E.G.	+ 972	+1014	+1059	+1175	+1428	+2231	+2947	+2695	+3275	+3295	+345
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
Ver. Koninkrijk 3)	+3542	+2500	+1864	+2278	+1747	+1283	+ 885	+ 528	+ 871	+ 632	+106
Denemarken	∕1667	∕1492	∕1550	∕1666	∕1824	∕1922	∕1729	∕1774	∕1829	∕1865	∕147

1) 1950 - 1953 excl. export eiwit, 1950 - 1955 excl. import eiwit.

2) Incl. West-Berlijn en Saarland.

3) 1/5 - 1/5.

+ is invoersaldo, ∕ is uitvoersaldo.

§ 5. De in- en uitvoer van eieren in schaal per land en per jaar, gespecificeerd naar herkomst resp. bestemming

In de bijlagen 10 t/m 18 en in de grafieken 17 t/m 25 is per land en per jaar een overzicht gegeven van de in- en export van eieren in schaal naar de belangrijkste landen of gebieden van herkomst of bestemming. In de bijlagen zijn de hoeveelheden vermeld, terwijl in de grafieken de procentuële verdeling wordt weergegeven.

De Nederlandse export is zeer sterk op West-Duitsland en West-Berlijn gericht. In 1950 ging 90% van onze totale export naar dit gebied. Dit percentage daalde tot 75 in 1956 om daarna weer tot 85 in 1960 te stijgen. De dalende betekenis van West-Duitsland voor de Nederlandse eierexport in het begin der jaren vijftig, ging gepaard met een toenemende betekenis van Frankrijk, doch vooral van Italië als afzetgebied. Het aandeel van dit laatste land in de Nederlandse export steeg van slechts gemiddeld 1% in 1950 t/m 1952 tot ca. 10% in 1956.

In de jaren na 1956 is de export naar Frankrijk waarschijnlijk ten gevolge van stijgende Belgische exporten naar dat land, weer in betekenis afgenomen. Ook de export naar Italië vertoonde in 1959 en 1960, in het laatste jaar zelfs absoluut, door de toenemende concurrentie als gevolg van de vergrote exporten van Israëlische en Argentijnse eieren naar dit land een daling.

Van de totale Nederlandse export werd gemiddeld, met een tendentie tot toeneming, 95% afgezet in landen deel uitmakend van de E.E.G.

Zoals reeds eerder werd opgemerkt heeft de Belgische export zich sterk ontwikkeld. De belangrijkste afnemers van Belgische eieren zijn West-Duitsland, Frankrijk en gedurende de laatste jaren ook Italië. De export naar Italië, die vóór 1957 te verwaarlozen was, is na dit jaar relatief sterk toegenomen. Zij bedroeg in 1957 12%, in 1958 35%, in 1959 26% en in 1960 - waarschijnlijk als gevolg van de Argentijnse en Israëlische concurrentie - wederom 12% van de totale export.

Het aandeel van de export naar het gebied der E.E.G. steeg van 64% in 1950 tot 94% in 1959, in 1960 daalde dit tot 79%.

Het aandeel van de voormalige Franse gebieden in Noord-Afrika; Marokko, Tunesië en Algerije in de Franse import is van 1950 af, toen dit 76% bedroeg, teruggelopen tot ca. 10% in 1960. De invoer uit het gebied der E.E.G. nam sterk in betekenis toe. Bedroeg deze in 1950 nog 23% van de totale Franse import, in 1960 was dit gestegen tot 85%. Het Nederlandse aandeel nam toe van 16% in 1950 tot 50% in 1960, het Belgische aandeel van 7% tot 35%.

Was de Italiaanse invoer aanvankelijk in hoofdzaak afkomstig uit de Oosteuropese landen, Turkije en Nederland, in 1955 volgde Denemarken, in 1956 België/Luxemburg en Argentinië en in 1958 Israël als grotere exporteurs op de Italiaanse markt. Het aandeel van de Italiaanse eierimport uit Nederland, dat in het bijzonder in 1953 toen Turkije als belangrijke leverancier wegviel sterk steeg vertoonde dan ook na 1955 door deze toenemende concurrentie een daling.

De Oosteuropese landen Polen, Bulgarije, Joegoslavië en Hongarije zijn als groep de grootste eierleveranciers van Italië; zij verzorgden in 1960 ca. 44% van de totale Italiaanse invoer, Israël komt met een aandeel van 21% in 1960 op de tweede plaats gevolgd door Nederland (17%). Het totale aandeel der E.E.G. (hier Nederland en België) bedroeg in 1960 20%, in 1955 was dit echter 43%.

West-Duitslands grootste eierleverancier is Nederland dat gedurende de laatste jaren 50 à 55% van de totale Westduitse invoer verzorgde. Het Nederlandse aandeel in de Westduitse import bereikte in de jaren 1952 t/m 1954 een hoogte van gemiddeld ca. 65%, in 1955 daalde dit percentage sterk tot ca. 54%, als gevolg van de vergrote Westduitse importen uit Denemarken. Het Deense aandeel in de Westduitse import, dat tot 1955 ca. 15% bedroeg, steeg daarna tot 25 à 30%, in 1960 daalde dit weer ten gevolge van de sterk verminderde Deense produktie en export tot 17%. Het aandeel in de Westduitse import van de Oosteuropese landen, waarbij vooral Polen belangrijk is, is in de loop der jaren vijftig verdubbeld. Zij steeg van ± 6% in 1950 tot ± 13% in 1960.

De grootste exporteurs naar het gebied van de E.E.G. zijn de Oosteuropese landen en Denemarken. Het Deense aandeel is na 1957 gedaald van

54% tot 29% in 1960, het Oosteuropese is in deze jaren gestegen van 25% tot 39%, een niveau dat echter ook in 1954 (42%) werd behaald. De import uit Israël liep van vrijwel nihil in 1957 op tot 12% in 1960 en het Argentijnse aandeel van 2 tot 8%.

De export van de E.E.G. naar derde landen was gering. Zwitserland was met 29% in 1960 de belangrijkste afnemer. De export naar Spanje die tot 1959 belangrijk was, daalde daarna tot een nog slechts geringe hoeveelheid.

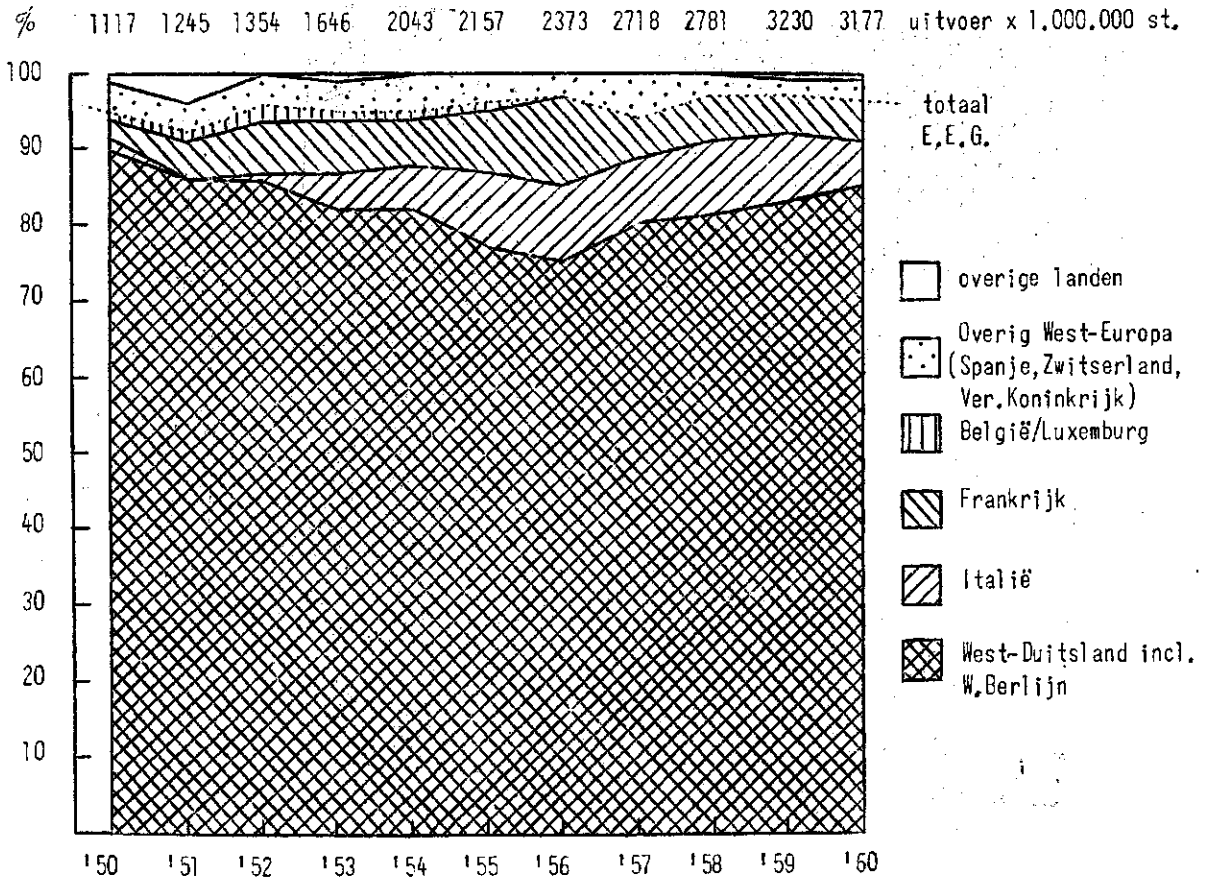
De import van het Verenigd Koninkrijk uit de E.E.G. is laag. De voornaamste leverancier uit dit gebied was Nederland dat vanaf 1954 tot 1960 voor gemiddeld 5% en in 1960 voor 9% in de Britse importbehoeften voorzag. Denemarken dat in het bijzonder vóór 1955 het grootste aandeel in de Engelse eierimport had - gemiddeld was ca. 65% van de invoer in die jaren afkomstig uit dit land - werd door de stimulering in het Verenigd Koninkrijk van de nationale produktie bijzonder zwaar getroffen. In de jaren vóór 1955 exporteerde Denemarken gemiddeld 1050 miljoen eieren naar het Verenigd Koninkrijk; in de jaren daarna was dit aantal tot gemiddeld ca. 180 miljoen gedaald. Bovendien werd in de sterk verminderde Britse importbehoefte voor een relatief groter deel, ten koste van het Deense aandeel, voorzien door de Gemeenebestlanden (in het bijzonder Australië), die hun aandeel van gemiddeld 13% vóór 1955 tot 29% in 1955 t/m 1957 verhoogden. In 1959 en 1960 nam de invoer uit Oost-Europa (Polen) sterk toe; het invoeraandeel uit dit land steeg van gemiddeld 2% in 1957 en 1958 tot 29% in 1959 en 1960.

In Denemarken zien wij, door reeds eerder vermelde oorzaak, vanaf 1955 een zeer grote wijziging in de exportbestemming. In 1950 t/m 1954 ging gemiddeld 70% van de totale export naar het Verenigd Koninkrijk en 20% naar West-Duitsland. In de jaren 1955 t/m 1960 was dit ca. 10% naar het Verenigd Koninkrijk en ca. 60% naar West-Duitsland. Als compensatie voor de verloren gegane afzetmarkt in het Verenigd Koninkrijk, heeft Denemarken in het bijzonder in West-Duitsland, doch tevens in Italië nieuwe afzetmogelijkheden gevonden.

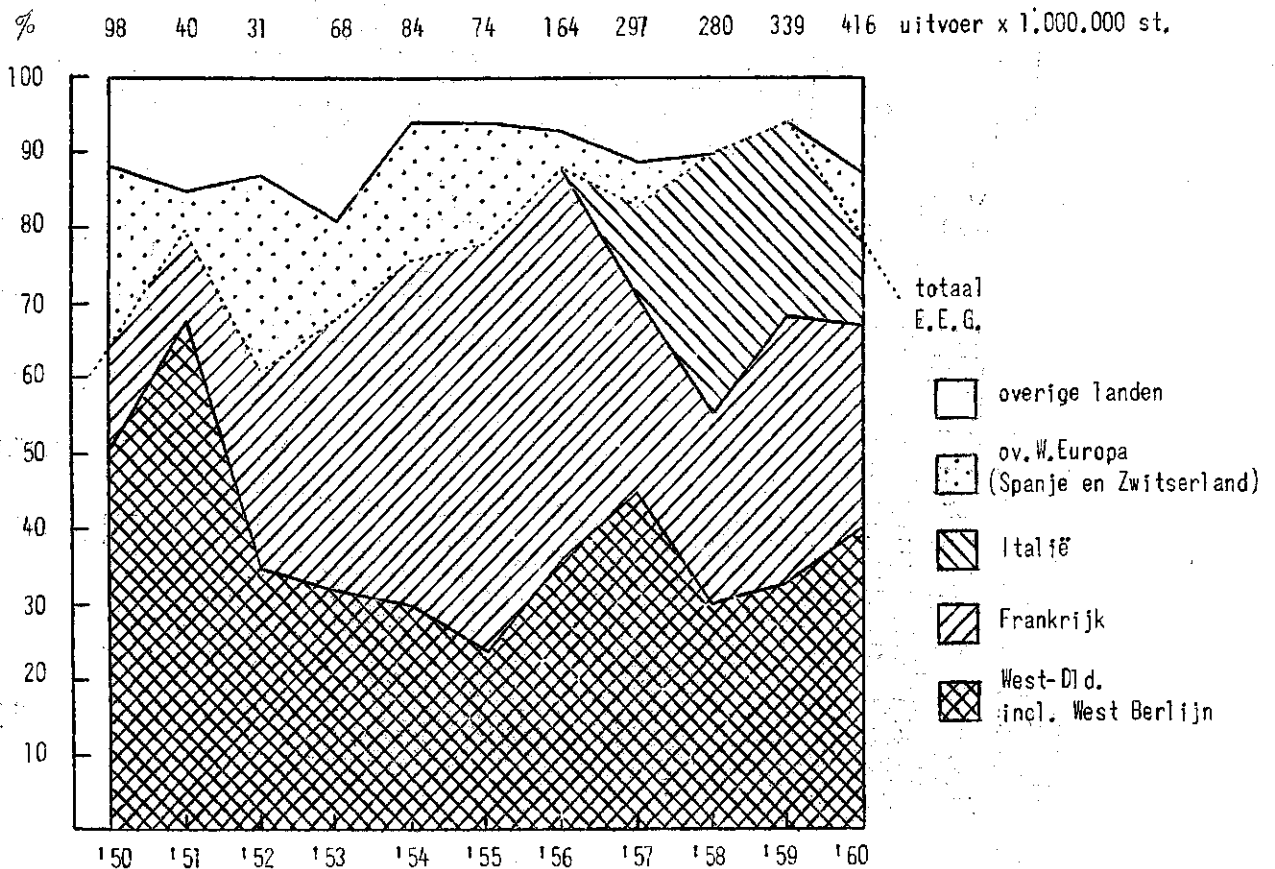
PROCENTUELE VERDELING VAN DE NEDERLANDSE UITVOER VAN
KIPPEEIEREN NAAR LAND VAN BESTEMMING

Grafiek 17

PROCENTUELE VERDELING VAN DE BELGISCH/LUX. UITVOER VAN
KIPPEEIEREN NAAR LAND VAN BESTEMMING

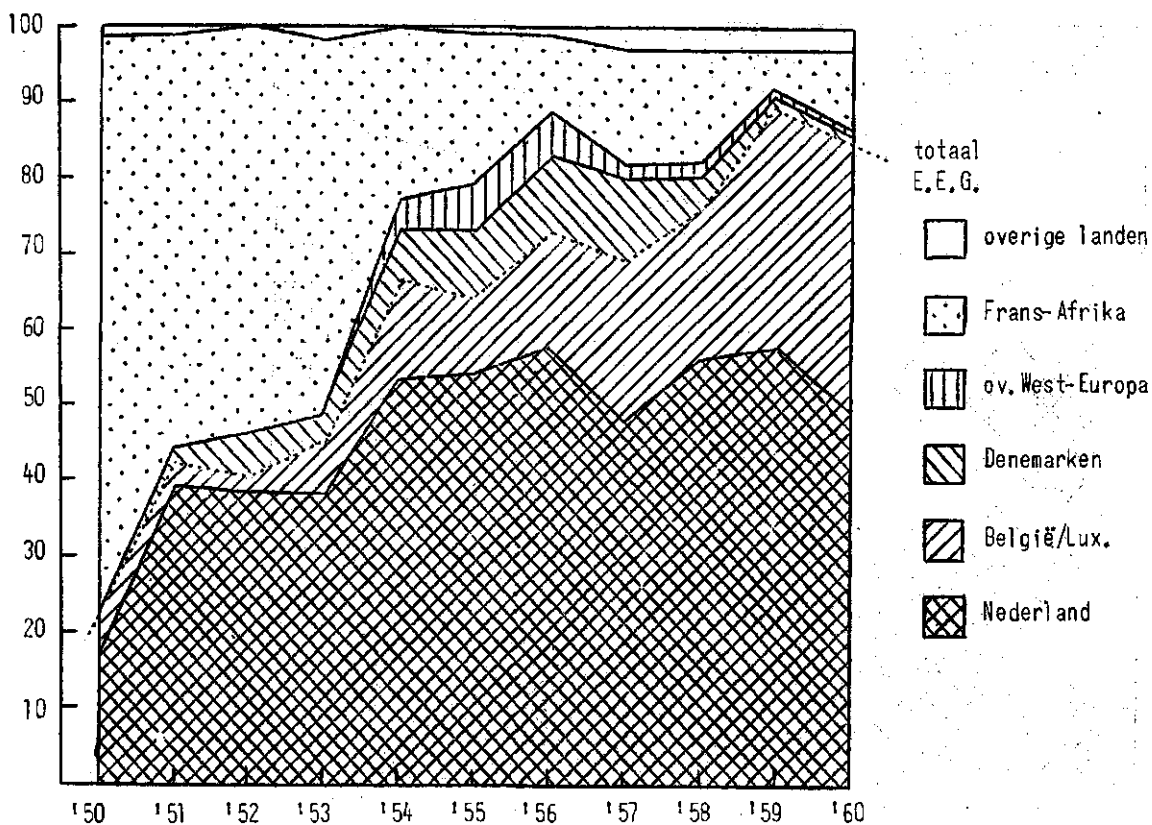
Grafiek 18

PROCENTUELE VERDELING VAN DE FRANSE INVOER VAN
KIPPEETEREN NAAR LAND VAN HERKOMST

Grafiek 19

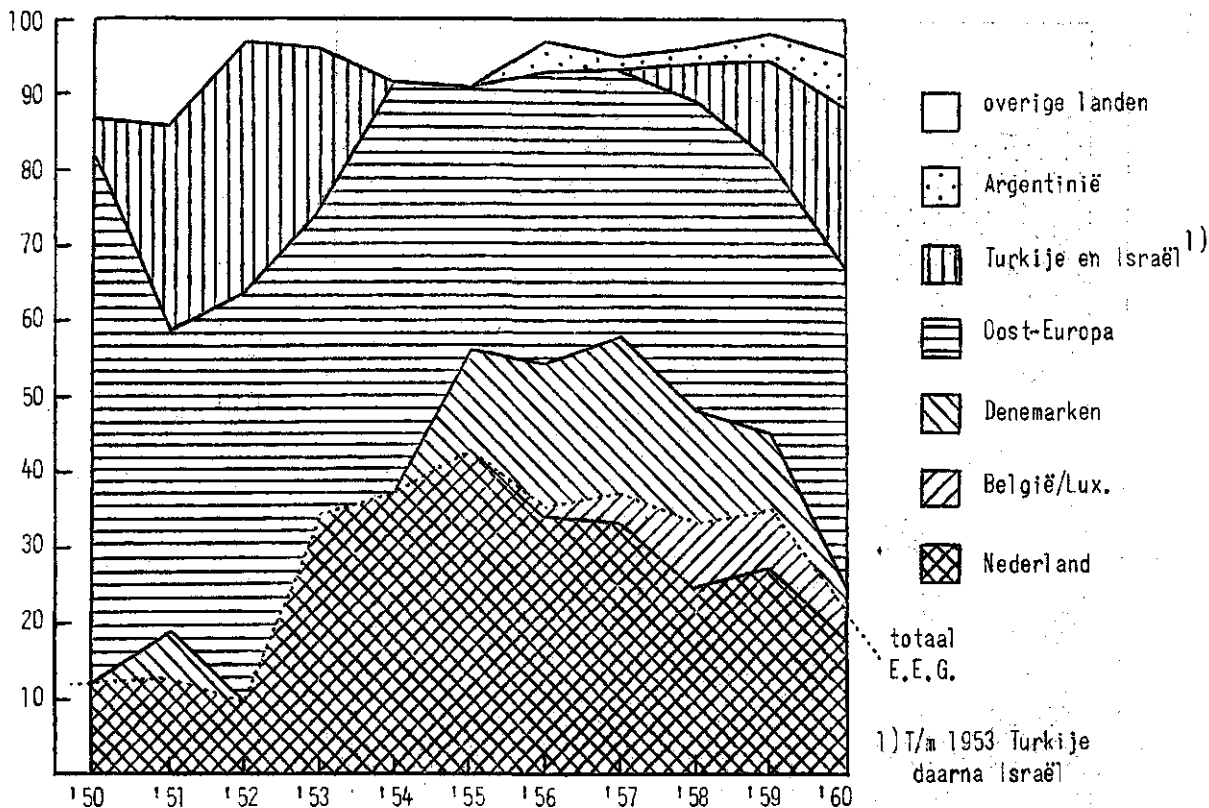
% 180 155 250 248 214 307 457 251 275 283 256 invoer x 1.000.000 st.

PROCENTUELE VERDELING VAN DE ITALIAANSE INVOER
VAN KIPPEETEREN NAAR LAND VAN HERKOMST

Grafiek 20

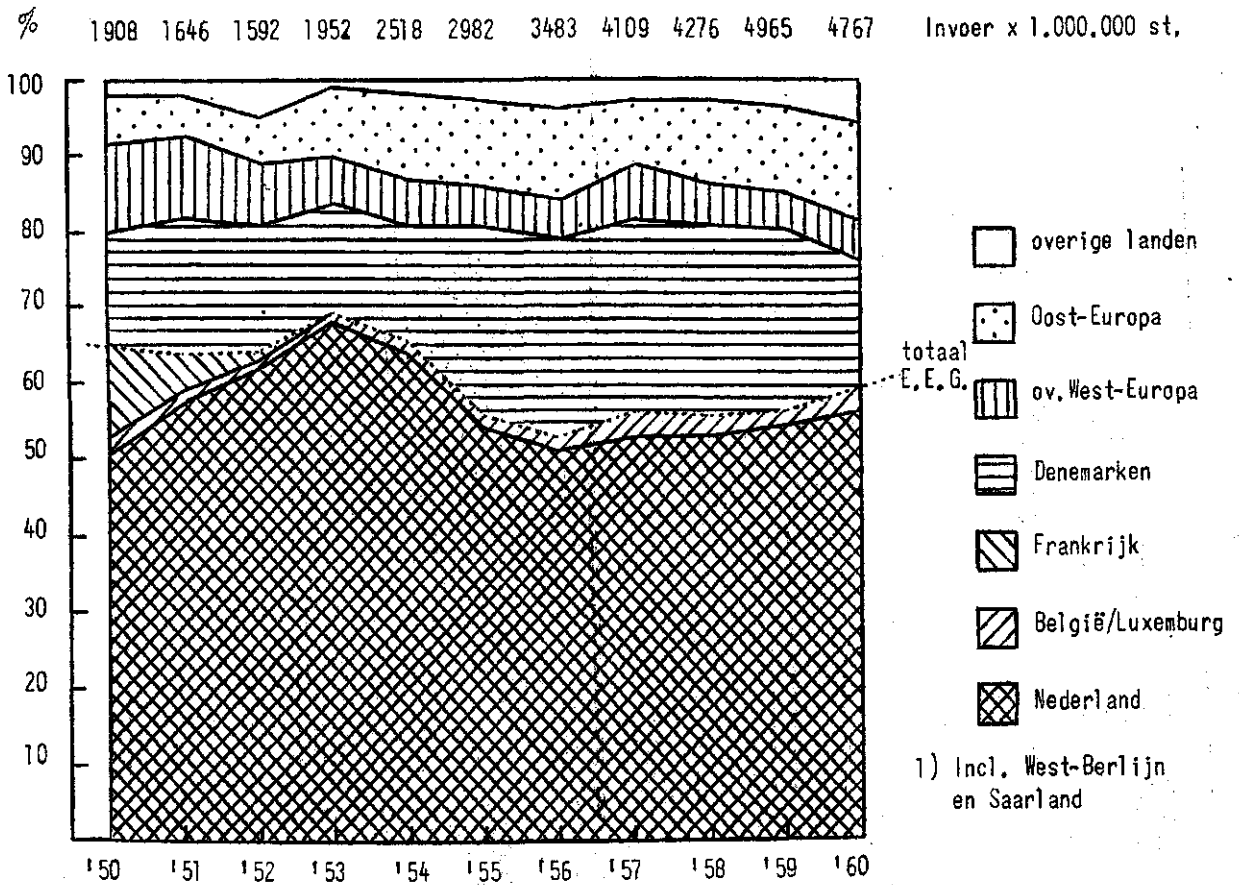
% 103 233 223 299 389 537 647 710 940 993 1238 invoer x 1.000.000 st.

1) T/m 1953 Turkije daarna Israël

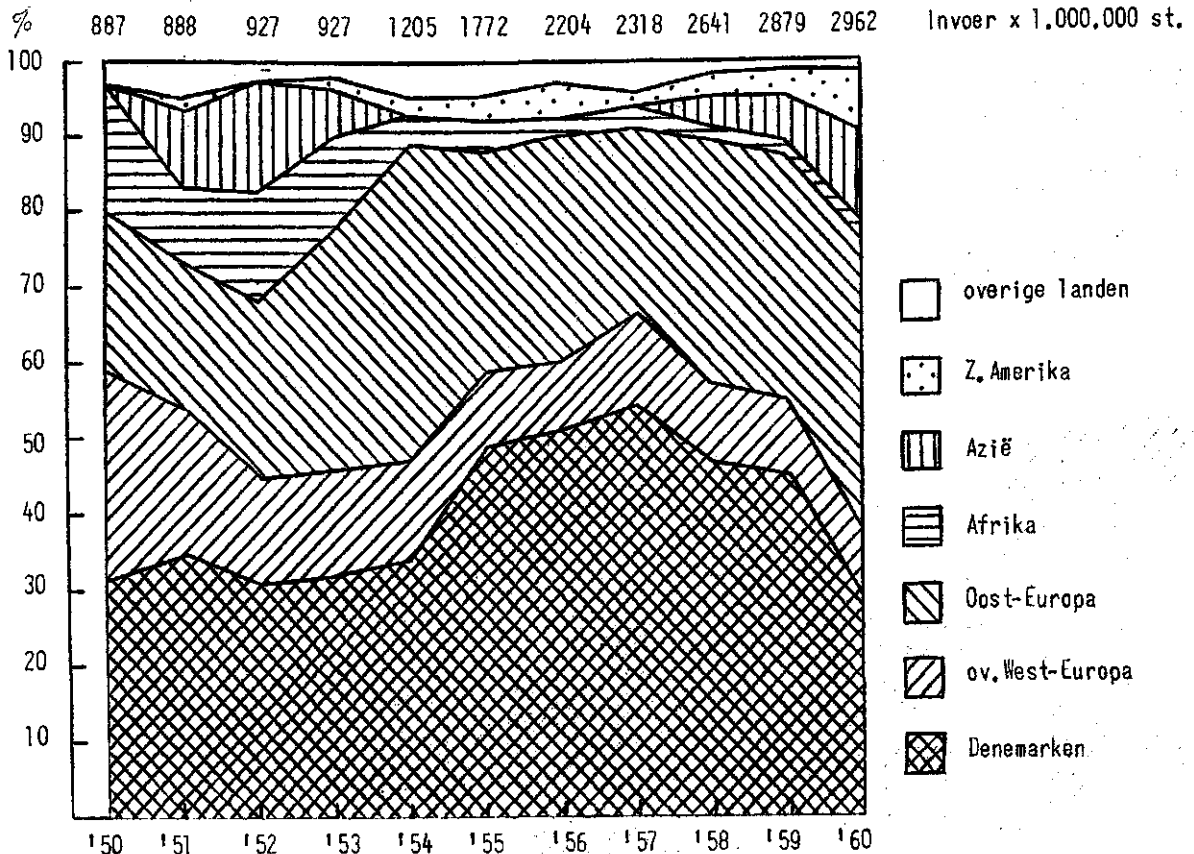
PROCENTUELE VERDELING VAN DE WESTDUITSE¹⁾ INVOER VAN
KIPPEEIEREN NAAR LAND VAN HERKOMST

Grafiek 21

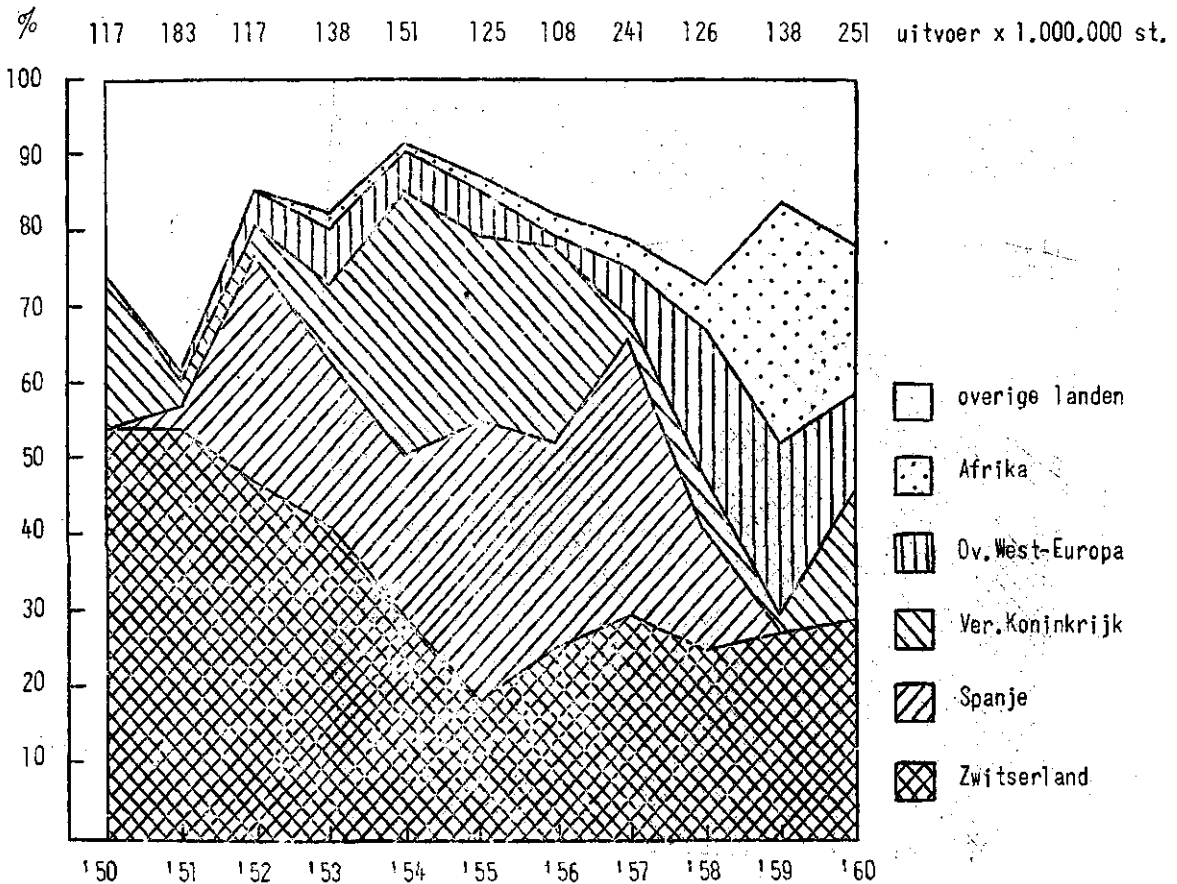
PROCENTUELE VERDELING VAN DE INVOER IN DE E.E.G. VAN
KIPPEEIEREN NAAR GEBIED VAN HERKOMST

Grafiek 22

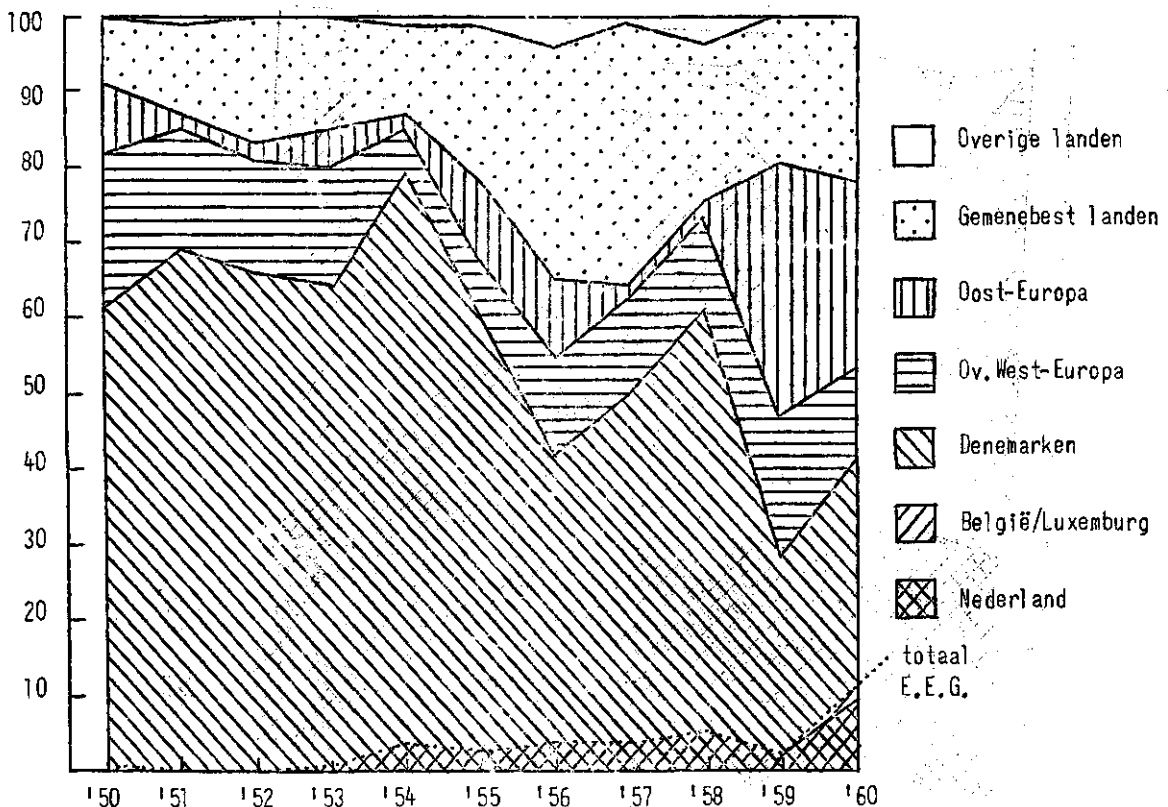
PROCENTUELE VERDELING VAN DE UITVOER VAN DE E.E.G. VAN
KIPPELEREN NAAR GEBIED VAN BESTEMMING

Grafiek 23

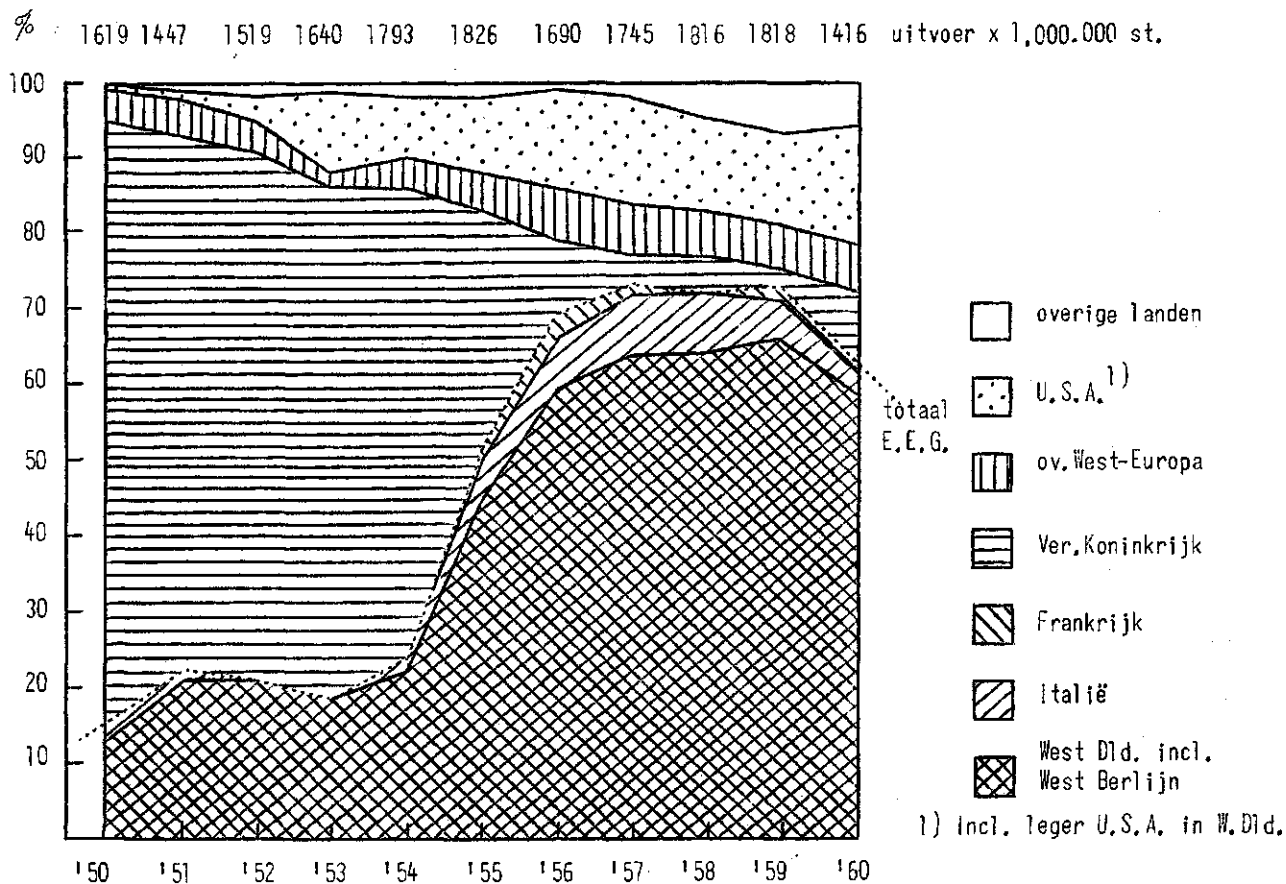
PROCENTUELE VERDELING VAN DE INVOER IN HET VER.
KONINKRIJK VAN KIPPELEREN NAAR LAND VAN HERKOMST Grafiek 24

% 2015 1361 1467 1614 1437 1007 459 141 178 153 422 Invoer x 1.000.000 st.

PROCENTUELE VERDELING VAN DE DEENSE UITVOER VAN
KIPPEEIEREN NAAR LAND VAN BESTEMMING

Grafiek 25

HOOFDSTUK V

HET VERBRUIK

§ 1. In l e i d i n g

Het verbruik is afgeleid uit de nettoproductie en de im- en exportsaldi van eieren en eierprodukten (voor de toelichting op het begrip nettoproductie wordt verwezen naar § 1 van hoofdstuk I).

Er kon door het ontbreken van de daartoe benodigde gegevens geen rekening worden gehouden met de, overigens waarschijnlijk relatief geringe, voorraadmutaties.

De in dit hoofdstuk verwerkte gegevens betreffende bevolkingsomvang, inkomen en kleinhandelsprijzen zijn ontleend aan de desbetreffende officiële nationale statistieken 1).

Voor alle beschouwde landen is, ten einde de ontwikkeling in het eierverbruik te relateren aan de inkomensontwikkeling, gebruik gemaakt van het netto-nationale inkomen berekend tegen factorkosten.

Het bleek niet mogelijk over alle landen gegevens te verkrijgen met betrekking tot het in dit verband ongetwijfeld juistere beschikbare inkomen.

Het verschil tussen beide inkomens vindt zijn oorzaak in de door personen en bedrijven betaalde directe belastingen, de premies en uitkeringen ingevolge sociale verzekeringen, de niet-uitgekeerde winsten van N.V.'s en overheidsbedrijven, overdrachten-om-niet aan of door het rijk, gemeenten en het buitenland, alsmede in de door de overheid betaalde en ontvangen renten. Corrigeren wij het netto-nationale inkomen, berekend tegen factorkosten, dan resulteert hieruit een op een lager niveau gelegen beschikbaar inkomen. (In Nederland bedroeg het netto-nationale inkomen op basis van factorkosten in 1960 ca. f.34.800 miljard, het beschikbaar inkomen ca. f.28.500 miljard). Door het feit echter, dat enige der grootste correctieposten als percentage van het inkomen worden berekend, zal de parallelliteit in de ontwikkeling tussen beide inkomens redelijk mogen worden geacht.

§ 2. H e t v e r b r u i k p e r j a a r i n v e r g e l i j k i n g m e t d e j a a r l i j k s e n e t t o p r o d u k t i e

Tabel 11 geeft een overzicht van de nettojaarproducties en de jaarlijks verbruikte hoeveelheden per land. In deze tabel is tevens

---

1) De inkomens en prijzen zijn, ten einde de invloed van geldwaardeveranderingen op het prijs- en inkomensniveau en op de ontwikkeling daarvan te elimineren, gedeïndeerd met de indexcijfers van de kosten van levensonderhoud (1950 = 100)

het verbruik in procenten van de eigen nettoproductie weergegeven.

Van de totale, voor menselijk verbruik bestemde produktie in Nederland, werd van 1950 tot en met 1960 40 à 50% in eigen land afgezet. Vanaf 1950 neemt het aandeel van het verbruik in eigen land geleidelijk af, dit wijst op een, in verhouding tot de verbruikstoename, sterkere groei van de produktie.

In België/Luxemburg werd tot 1955 vrijwel de gehele produktie in het binnenland verbruikt, na 1955 echter werd een relatief steeds groter wordend deel geëxporteerd. In 1960 bedroeg het verbruik 87% van de totale nettoproductie.

Frankrijk is vrijwel zelfvoorzienend; het verbruik lag in de laatste jaren slechts 2 à 3% boven de produktie.

In Italië blijft de produktie in toenemende mate bij het verbruik ten achter. Overtrof het verbruik in 1950 de produktie met 2%, in 1960 was dit gestegen tot 27%.

West-Duitsland is het minst zelfvoorzienend; in 1960 lag het verbruik 71% boven de produktie. De ontwikkeling vanaf 1950 toont duidelijk aan dat de produktiestijging in toenemende mate achterblijft bij de stijging van het verbruik.

Ook in het E.E.G.-gebied als geheel beschouwd is de verbruikstoename groter dan die van de produktie. In 1950 overtrof het verbruik de produktie met ca. 5%, in 1960 met 11%.

In het Verenigd Koninkrijk is een tegengestelde beweging te constateren; lag het verbruik in 1950 nog ca. 44% boven de produktie, in 1960 was dit gedaald tot 9%. Ten aanzien van de jaren 1950 en 1951 moet worden opgemerkt, dat de verbruikscijfers, als gevolg van het ontbreken van voorraadgegevens wellicht te hoog zijn. In deze jaren had nl. een zeer grote import van eierprodukten uit de U.S.A. plaats, hetgeen waarschijnlijk tot extra voorraadvorming heeft geleid. Dit impliceert tevens, dat de verbruikscijfers over de jaren kort na 1951 wat te laag zullen zijn berekend.

Uit de verhouding verbruik/produktie blijkt, dat Denemarken het sterkst op export is ingesteld. In 1960 werd 36% van de totale nettoproductie in eigen land verbruikt. Uit het verloop van de in de tabel weergegeven percentages blijkt dat de ontwikkeling van de produktie achter blijft bij die van het verbruik.

NETTOPRODUKTIE EN VERBRUIK VAN KIPPEIËREN

Nettoproduktie x 1.000.000 stuks	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
Nederland	2.100	2.564	2.693	3.054	3.706	4.053	4.424	4.829	4.910	5.594	5.598
België/Luxemburg	2.031	1.899	1.905	2.108	2.251	2.375	2.610	2.772	2.767	3.022	2.933
Frankrijk	7.1..	7.1..	7.1..	7.1..	7.1..	6.5..	7.1..	7.2..	7.55.	8.1..	8.1..
Italië	4.892	5.143	5.187	5.285	5.455	5.652	5.766	5.887	5.943	5.734	6.116
West-Duitsland 1)	4.226	4.895	5.252	5.414	5.968	5.717	5.610	6.134	6.511	6.831	7.500
- - - E.E.G. - - -	20.349	21.601	22.137	22.961	24.480	24.297	25.510	26.822	27.681	29.281	30.253
Ver. Koninkrijk 2)	8.026	7.695	8.185	8.846	9.223	9.679	10.602	11.035	12.062	13.007	12.312
Denemarken	2.237	2.069	2.090	2.291	2.408	2.537	2.485	2.511	2.621	2.680	2.299
Verbruik x 1.000.000 stuks											
Nederland	975	1.307	1.322	1.392	1.615	1.850	2.022	2.049	2.062	2.281	2.269
België/Luxemburg	1.973	1.919	1.938	2.079	2.212	2.349	2.491	2.521	2.535	2.723	2.555
Frankrijk	7.1..	7.1..	7.3..	7.3..	7.3..	6.8..	7.5..	7.4..	7.81.	8.3..	8.3..
Italië	5.010	5.440	5.465	5.700	5.936	6.343	6.720	6.853	7.280	7.049	7.763
West-Duitsland 1)	6.306	6.836	7.178	7.645	8.862	9.163	9.678	10.711	11.271	12.244	12.823
- - - E.E.G. - - -	21.364	22.602	23.203	24.116	25.925	26.505	28.411	29.534	30.958	32.597	33.710
Ver. Koninkrijk 2)	11.568	10.195	10.049	11.124	10.970	10.962	11.487	11.563	12.933	13.639	13.374
Denemarken	570	577	540	625	584	615	756	737	792	815	824
Het verbruik in % v.d. nettoproduktie											
Nederland	46	51	49	46	44	46	46	42	42	41	41
België/Luxemburg	97	101	102	99	98	99	95	91	92	90	87
Frankrijk	100	100	103	103	103	105	106	103	103	102	102
Italië	102	106	105	108	109	112	117	116	122	123	127
West-Duitsland	149	140	137	141	148	160	173	175	173	179	171
- - - E.E.G. - - -	105	105	105	105	106	109	111	110	112	111	111
Ver. Koninkrijk	144	132	123	126	119	113	108	105	107	105	109
Denemarken	25	28	26	27	24	24	30	29	30	30	36

1) Incl. Saarland en West-Berlijn.

2) 12 maanden eindigende op 31 mei van het volgende jaar.

3) Voorlopig cijfer.

Tabel 12 geeft een inzicht in de trendmatige ontwikkeling van verbruik en produktie. In deze tabel is de jaarlijkse trendmatige toeneming van verbruik en produktie zowel absoluut als in procenten van de trendwaarden in 1950 per land weergegeven.

Tabel 12

JAARLIJKSE TRENDMATIGE TOENEMING VAN PRODUKTIE EN VERBRUIK
VAN KIPPEELEREN

	Produktie		Verbruik	
	absoluut (milj. st.)	in % v.d. trendwaar- de in 1950	absoluut (milj. st.)	in % v.d. trendwaar- de in 1950
Nederland	388	18,0	430	11,9
België/Luxemburg	127	6,6	83	4,4
Frankrijk	96	1,3	116	1,7
Italië	118	2,2	261	5,2
West-Duitsland 1)	277	5,9	668	11,1
E.E.G.	1006	4,7	1257	6,0
Ver. Koninkrijk 2)	575	7,5	299	2,9
Denemarken	48	2,2	31	5,9

1) Incl. West-Berlijn en Saarland.

2) Berekend op basis van 12 maanden, eindigende op 31 mei van het volgende jaar. Periode 1953 - 1960.

Evenals uit tabel 11, blijkt ook uit deze tabel, dat in Nederland, België/Luxemburg en het Ver. Koninkrijk de produktie procentueel sneller is toegenomen dan het verbruik. In Frankrijk, Italië, West-Duitsland en Denemarken daarentegen was de jaarlijkse toeneming van het verbruik procentueel gezien groter dan de produktietoening. De jaarlijkse absolute toeneming van het verbruik in het gehele gebied van de E.E.G. overtrof met ca. 250 miljoen stuks de toeneming in de produktie in dit gebied.

§ 3. Het verbruik per hoofd van de bevolking

Het totale, in de voorgaande paragraaf berekende, landelijke verbruik wijkt als gevolg van o.a. verschillen in bevolkingsomvang van land tot land sterk af. Ten einde een betere vergelijking tussen het verbruik in de in beschouwing genomen landen mogelijk te maken, is in deze paragraaf het verbruik per hoofd van de bevolking weergegeven. De variaties in het hoofdelijk verbruik tussen de diverse landen blijken, zoals tabel 13 laat zien, aanzienlijk te zijn. Als belangrijkste oorzaken hiervan kunnen verschillen in inkomensniveaus, inkomensverdeling,

consumptie- en handelsgewoonten en in de relatieve duurte van eieren worden aangemerkt.

Tabel 13

HET VERBRUIK VAN KIPPEEIEREN PER HOOFD VAN DE BEVOLKING

Verbruik in stuks	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	Toene- ming 1950- 1960 (abs.)	Idem	Ge
												in %	t/ 19	
Nederland	96	127	127	133	152	172	186	186	184	201	198	102	106	1
België/Luxemburg	221	214	215	229	243	256	270	271	271	289	270	49	22	2
Frankrijk	171	170	173	172	171	157	173	169	175	185	183	12	7	1
Italië	108	116	115	120	124	132	139	141	149	145	157	49	45	1
West-Duitsland 1)	126	135	141	149	171	175	183	200	208	223	231	105	83	1
E.E.G.	136	142	145	150	160	162	172	177	184	192	197	61	45	1
Ver. Koninkrijk 2)	232 ³⁾	203 ³⁾	199 ³⁾	220	216	215	224	225	250	263	255 ⁴⁾	+44	+21	2
Denemarken	133	134	125	143	133	139	169	164	175	179	180	47	35	1

- 1) Incl. Saarland en West-Berlijn.
- 2) 12 maanden, eindigende op 31 mei van het volgende jaar.
- 3) Door het ontbreken van voorraadgegevens wellicht 1950 en 1951 te hoog en 1952 te laag weergegeven.
- 4) Voorlopig.

Het verbruik per hoofd blijkt over de periode 1950 t/m 1960 gemiddeld het hoogst te zijn geweest in België/Luxemburg (250 st.), gevolgd door het Ver. Koninkrijk met 227 st. In 1960 bedroeg het verbruik in deze landen 270 en 255 stuks; in het Ver. Koninkrijk was dit t.o.v. 1959 een daling van 8 st., in België/Luxemburg van 19 stuks.

In West-Duitsland bedroeg het hoofdelijk verbruik gemiddeld 177 stuks. In Frankrijk was er vanaf 1950 t/m 1960 nauwelijks sprake van enige verbruiksstijging (7%), slechts in 1959 en 1960 kwam het verbruik wat boven het niveau der voorgaande jaren uit. In West-Duitsland daarentegen steeg het verbruik van 126 st. per hoofd in 1950 tot 231 st. in 1960, een toename van 83%.

Het gemiddelde verbruik in de jaren vijftig bedroeg in Nederland 160 st. Van 1950 t/m 1960 nam het verbruik met 102 st., zijnde 106% toe. Het verbruikscijfer in 1950 heeft een, in vergelijking met 1951 en 1952, uitzonderlijk lage waarde (96 st.). Wordt de stijging dan ook vanaf 1951 gerekend, dan blijkt deze 71 st. of 56% te hebben bedragen.

Het verbruik in Denemarken lag gemiddeld ongeveer op het Nederlandse niveau (152 stuks). In 1960 was het verbruik 180 stuks tegen 198 stuks in Nederland. Relatief nam het verbruik in Denemarken dan ook belangrijk minder toe (35%).

In Italië was het verbruik het laagst, gemiddeld over 1950 t/m 1960 131 stuks, in 1960 157 stuks. De toeneming vanaf 1950 t/m 1960 bedroeg 45%.

De verbruikstoename in het gehele gebied der gemeenschappelijke markt bedroeg 45% t.w. van gemiddeld 136 stuks in 1950 tot 197 stuks in 1960.

In de grafieken 26 t/m 33 is de ontwikkeling van het verbruik per hoofd van de bevolking per land over de periode 1950 t/m 1960 tot uitdrukking gebracht.

Tabel 14 vermeldt de jaarlijkse trendmatige toeneming van het verbruik per hoofd van de bevolking.

Tabel 14

JAARLIJKSE TRENDMATIGE TOENEMING VAN HET VERBRUIK
VAN KIPPEEIEREN PER HOOFD VAN DE BEVOLKING

	Absoluut (in st.)	In % van de trendwaarde van 1950 (groeipercentage)
Nederland	10	9,3
België/Luxemburg	8	3,5
Frankrijk	1	0,7
Italië	5	4,4
West-Duitsland 1)	11	8,9

E. E. G.	6	4,7

Ver. Koninkrijk 2)	7	3,3
Denemarken	6	4,7

1) Incl. West-Berlijn en Saarland.

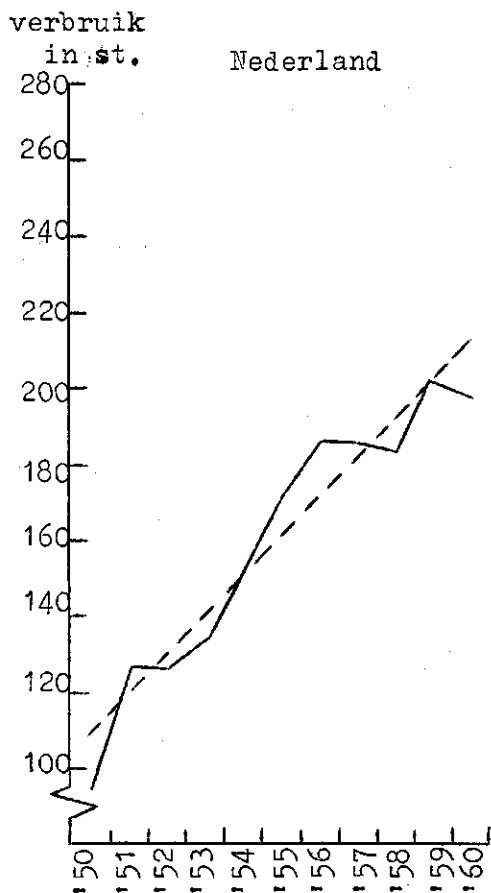
2) Berekend op basis van 12 maanden, eindigende op 31 mei van het volgende jaar. Periode 1953 - 1960.

Blijkens bovenstaande tabel nam in Nederland en West-Duitsland het eierverbruik per hoofd van de bevolking, zowel absoluut als relatief, het sterkst toe. De jaarlijkse trendmatige verbruikstoename bedroeg resp. 10 en 11 stuks, zijnde 9,3 en 8,9% van het trendmatig verbruik in 1950. In België/Luxemburg bedroeg de jaarlijkse toeneming 8 stuks (ca. 4%), in het Ver. Koninkrijk 7 stuks (ca. 3% van de trendwaarde 1953), in Denemarken 6 stuks (ca. 5%), in Italië 5 stuks (ca. 4%), in Frankrijk bedroeg de toeneming 1 ei per jaar (ca. 1%).

De jaarlijkse toeneming in het gehele gebied van de E.E.G. bedroeg 6 eieren per hoofd van de bevolking of 4,7 % van de trendwaarde in 1950.

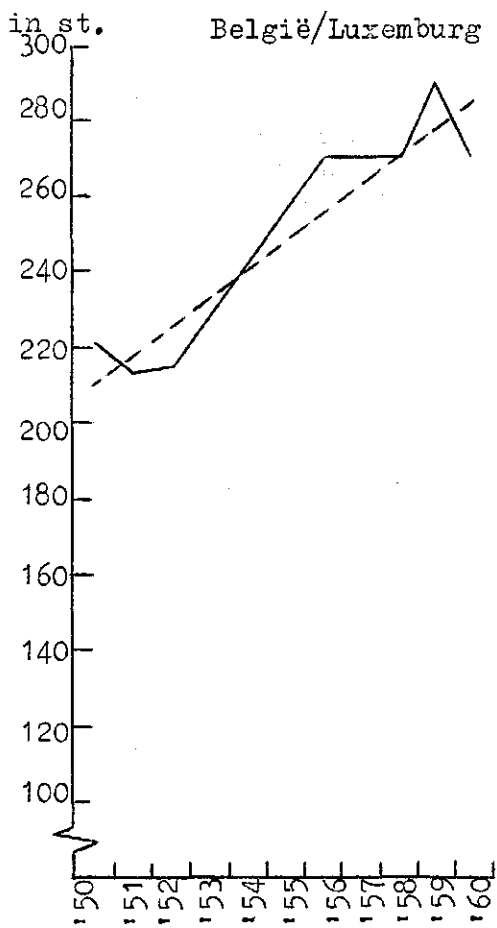
HET VERBRUIK VAN KIPPEEIEREN PER HOOFD VAN DE BEVOLKING

Grafiek 26

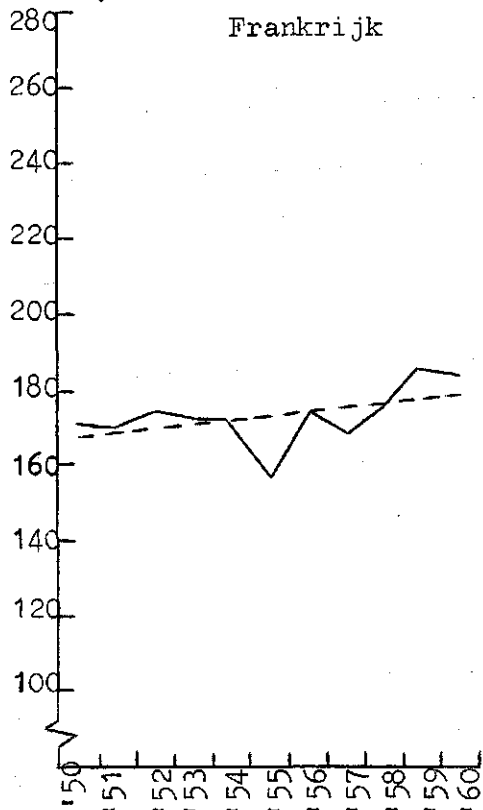
verbruik

Grafiek 27

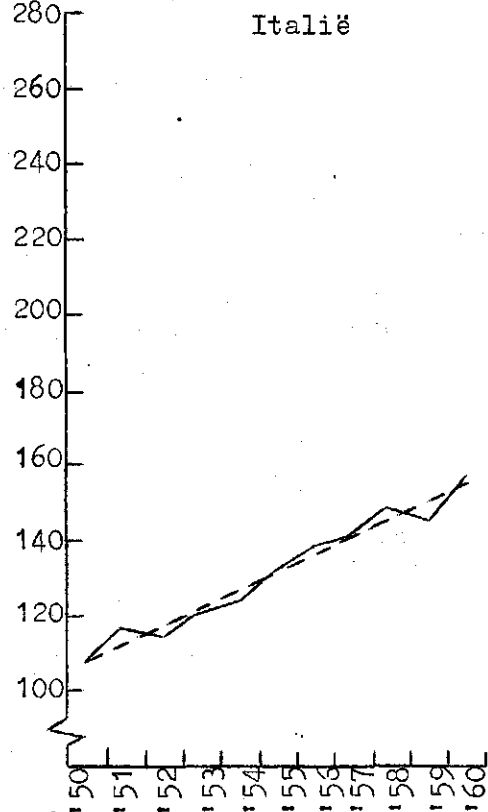
verbruik in st.

Grafiek 28

verbruik in st.

Grafiek 29

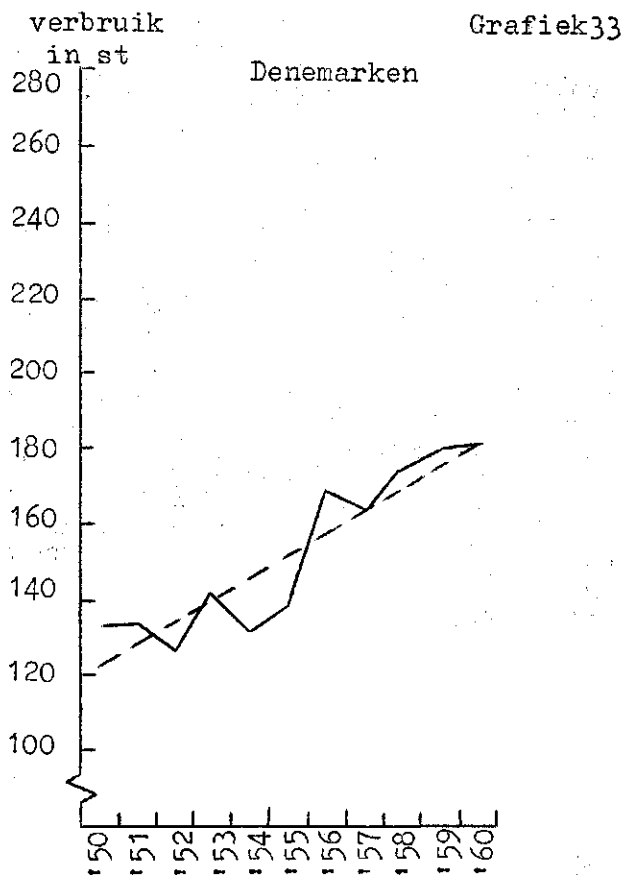
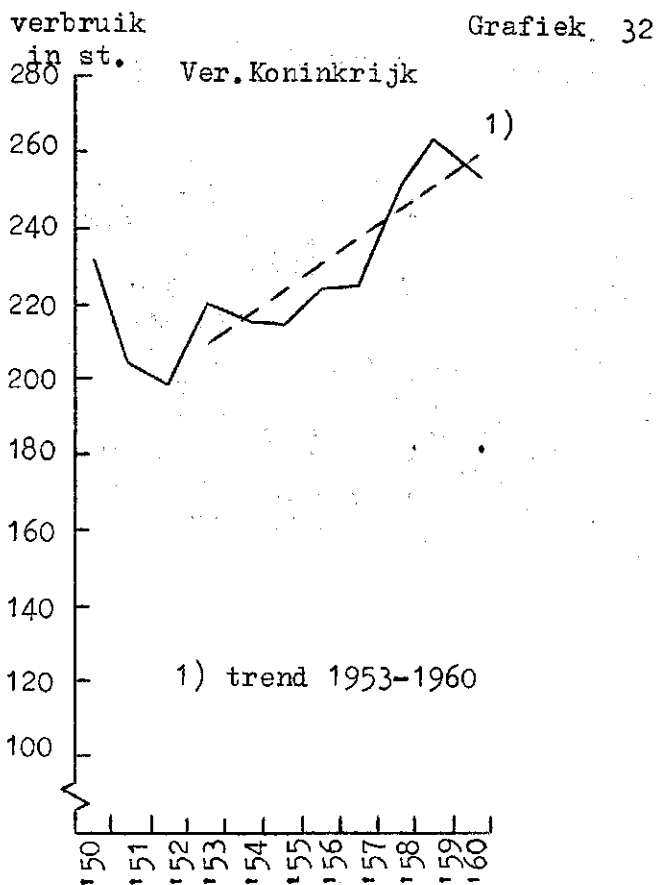
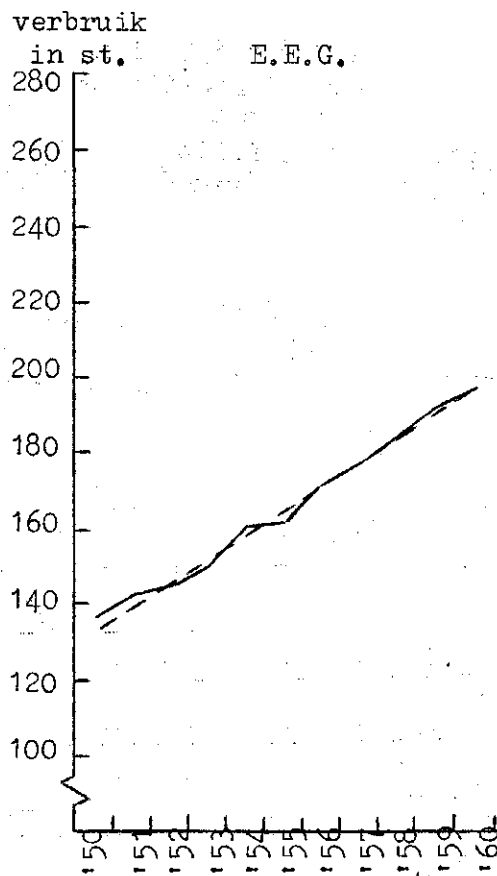
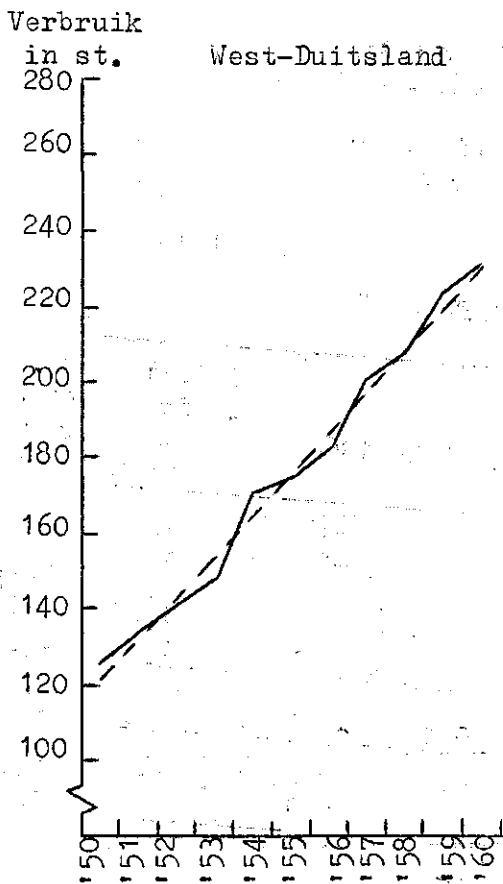

— — — — — verbruik
- - - - - trend

HET VERBRUIK VAN KIPPEEIEREN PER HOOFD VAN DE BEVOLKING

Grafiek 30

Grafiek 31

— verbruik
 - - - trend

§ 4. De trendafwijkingen van het verbruik per hoofd van de bevolking

Tabel 15 geeft een inzicht in de mate waarin het eierverbruik per hoofd afwijkt van de desbetreffende trendwaarden.

Tabel 15

DE TRENDAFWIJINGEN VAN HET VERBRUIK VAN KIPPEEIEREN PER HOOFD VAN DE BEVOLKING

	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	Gemiddeld abs.	in % v.d. trend '5	Ge- ve. ov '5
Nederland	-13	+ 7	- 3	- 7	+ 2	+12	+16	+ 5	- 7	0	-13	8	5,6	1
België/Lux.	+ 9	- 6	-12	- 6	+ 1	+ 6	+13	+ 6	- 1	+ 9	-17	8	3,1	2
Frankrijk	+ 4	+ 2	+ 4	+ 2	- 1	-16	- 1	- 6	- 1	+ 8	+ 5	5	2,5	1
Italië	0	+ 3	- 2	- 2	- 3	0	+ 3	0	+ 3	- 5	+ 2	2	1,6	1
West-Duitsl.1)	+ 4	+ 2	- 3	- 6	+ 5	- 2	- 4	+ 2	- 1	+ 3	0	3	1,8	1
E.E.G.	+ 2	+ 2	- 1	- 3	+ 1	- 3	0	- 1	0	+ 2	0	1	0,9	1
Ver. Koninkrijk ²⁾	-	-	-	+11	0	- 8	- 6	-12	+ 6	+12	- 3	7	3,1	2
Denemarken	+10	+ 5	-10	+ 2	-13	-13	+11	0	+ 5	+ 4	- 1	7	4,6	1

1) Incl. West-Berlijn en Saarland.

2) Berekend op basis van 12 maanden, eindigende op 31 mei van het volgende jaar. Periode 1953 - 1960.

+ het verbruik ligt hoger dan de trendwaarde; - het verbruik ligt lager dan de trendwaarde.

De ontwikkeling van het hoofdelijk verbruik in Italië en West-Duitsland vertoonde de minste fluctuaties. De gemiddelde trendafwijkingen bedroegen resp. 2 en 3 stuks (procentueel 1,6 en 1,8). In geen der beschouwde jaren was de afwijking meer dan 6 stuks. In Frankrijk was de, in afwijking van de trend gemeten, fluctuatie gemiddeld 5 stuks. Relatief grote afwijkingen vonden wij in het jaar 1955 (16 stuks). Dit moet worden toegeschreven aan het (schijnbaar?) lage produktiecijfer in dat jaar. In het Ver. Koninkrijk en Denemarken bedroegen de afwijkingen gemiddeld 7 stuks (procentueel resp. 3,1 en 4,6). Het verbruik fluctueerde in Nederland, België/Luxemburg het sterkst, de gemiddelde fluctuatie bedroeg 8 stuks of resp. 5,6 en 3,1%; als gevolg van de gedaalde produktie was de trendafwijking voor België/Luxemburg in 1960 groot (17 stuks).

§ 5. Het verband tussen het verbruik per hoofd, het inkomen en de kleinhandelsprijs

Een belangrijke stimulans voor de toenemende vraag naar eieren gedurende de jaren vijftig is ongetwijfeld uitgegaan van de inkomensontwikkeling. Als gevolg echter van de snelle produktieuitbreiding, nam het aanbod sterker toe dan de vraag uit hoofde van de inkomensstijging, zodat dit grotere aanbod slechts kon worden afgezet tegen dalende prijzen.

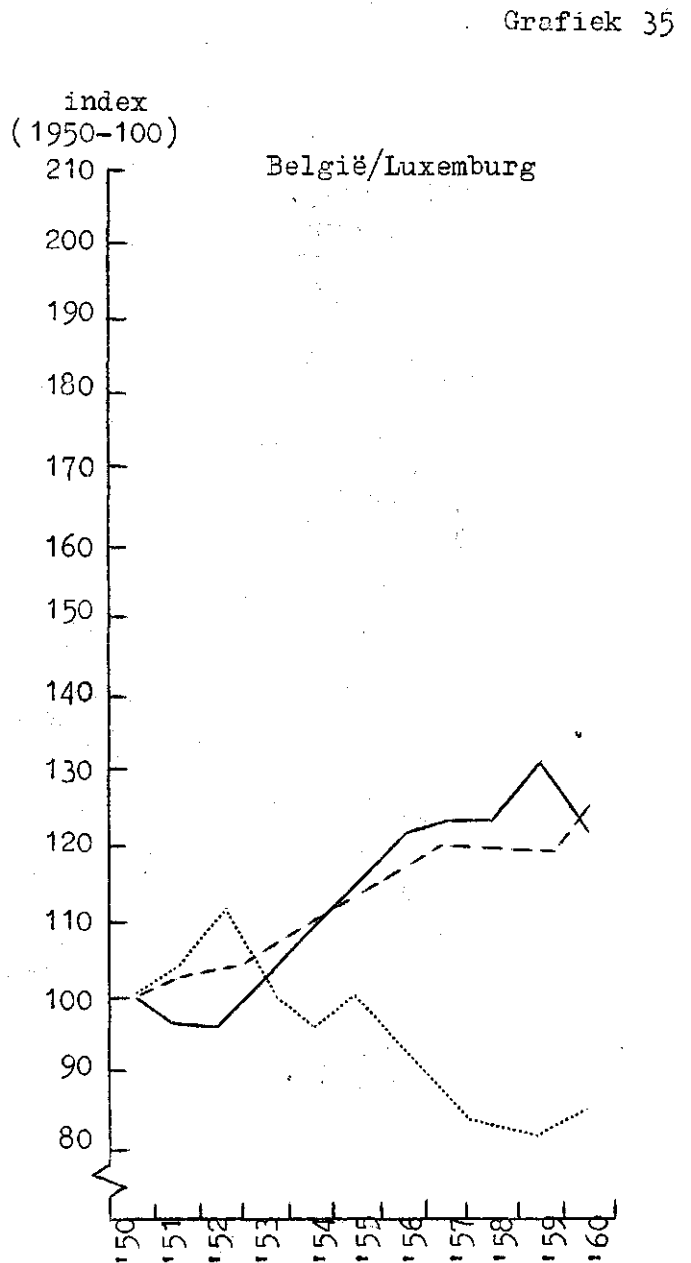
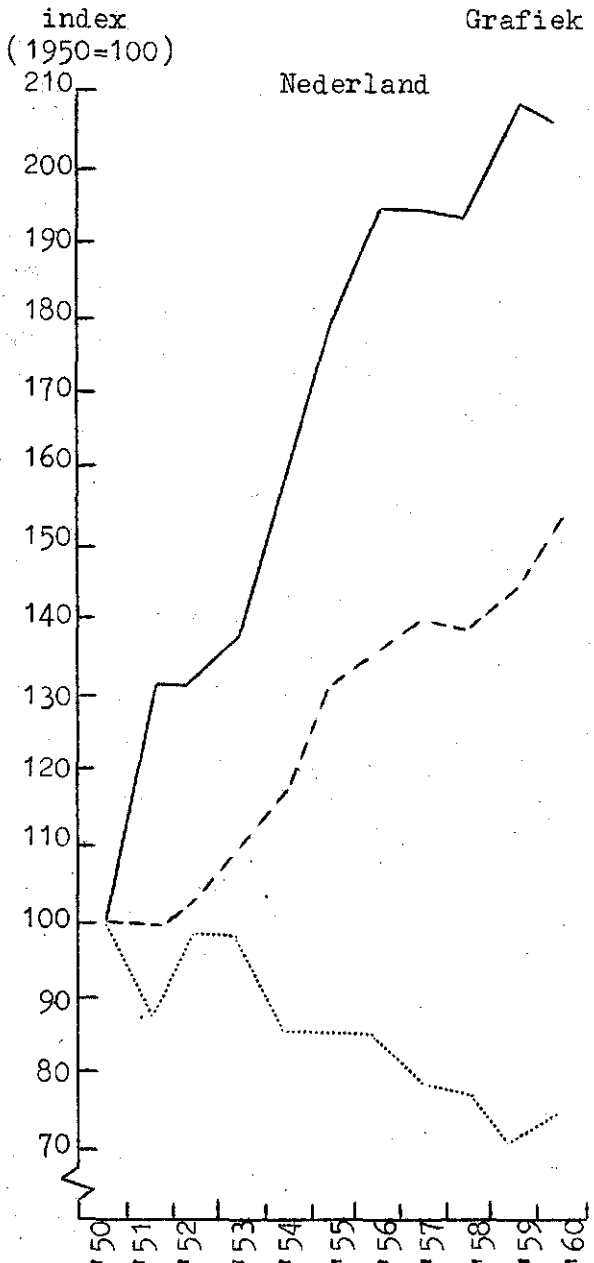
De verbruikstoename, zoals deze tezamen met de ontwikkeling van inkomens en prijzen in de grafieken 34 t/m 40 is afgebeeld, is dan ook - behoudens andere op het verbruik van invloed zijnde vermoedelijk ondergeschikte factoren (de prijsverhouding tussen eieren en substitutiegoederen, zoals vlees, vleeswaren en wijzigingen verbruiksgewoonten) - het directe gevolg van de inkomensstoename en de prijsdaling geweest.

Het is echter op basis van het ter beschikking staande, in deze publikatie verwerkte cijfermateriaal - gezien de grote mate van intercorrelatie 1) tussen inkomens en prijzen - niet mogelijk een zuiver en betrouwbaar kwantitatief beeld te verkrijgen van de invloed die elk van de verklarende variabelen (inkomens en prijzen) afzonderlijk op het verbruik uitoefent. Ook al kan het verbruik dus niet worden verklaard uit de afzonderlijke invloed van inkomen en prijs, de ontwikkeling van het verbruik kan vrij goed worden beschreven door prijs en inkomen in één variabele te combineren. Hiertoe is in elk jaar de prijs gedeeld door de betreffende inkomensindex (1950 = 100). Op het quotiënt werken dus prijs- en inkomensmutaties in. Bij gelijkblijvende prijs en stijgend inkomen neemt de waarde van het quotiënt af, bij stijgende prijs en gelijkblijvend inkomen neemt het quotiënt in waarde toe. In de eerst gestelde situatie wordt het produkt relatief (t.o.v. het inkomen) goedkoper, in de tweede situatie wordt het relatief duurder. De resultaten van de op basis hiervan uitgevoerde berekeningen zijn neergelegd in tabel 16.

---

1) Onder intercorrelatie verstaat men: onderlinge samenhang van de verklarende variabelen. In dit geval inkomen en prijs. Het is duidelijk, dat indien inkomen en prijs in een reeks van jaren simultaan variëren - dus wanneer er met een stijging van het inkomen steeds of dikwijls een stijging (eventueel daling) van de prijs samengaat en omgekeerd met een daling van het inkomen een daling (eventueel stijging) van de prijs - er geen mogelijkheid bestaat om op betrouwbare wijze vast te stellen in hoeverre een vermindering van het verbruik toe te schrijven is aan een verandering van het inkomen en aan een verandering van de prijs.

DE ONTWIKKELING VAN HET INKOMEN, DE KL.HANDELSPRIJS EN HET
VERBRUIK VAN KIPPEEIEREN PER HOOFD VAN DE BEVOLKING

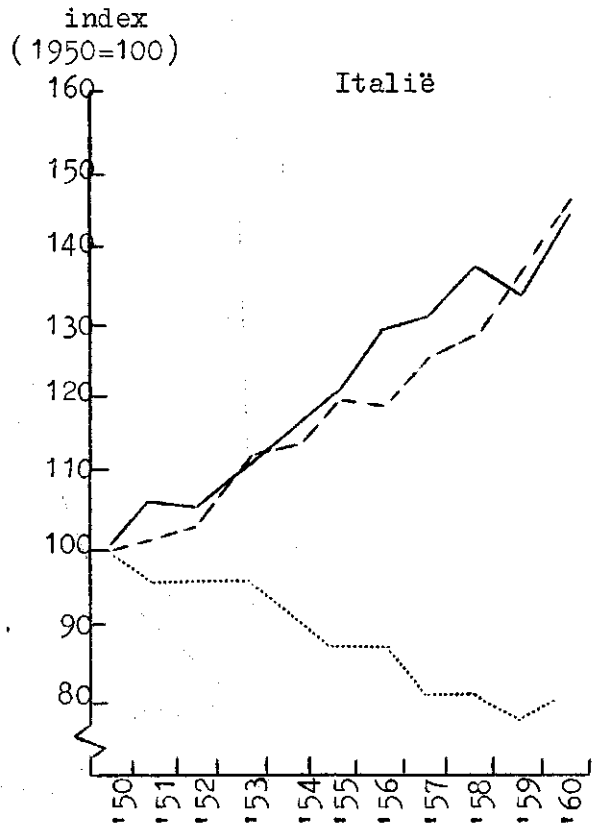
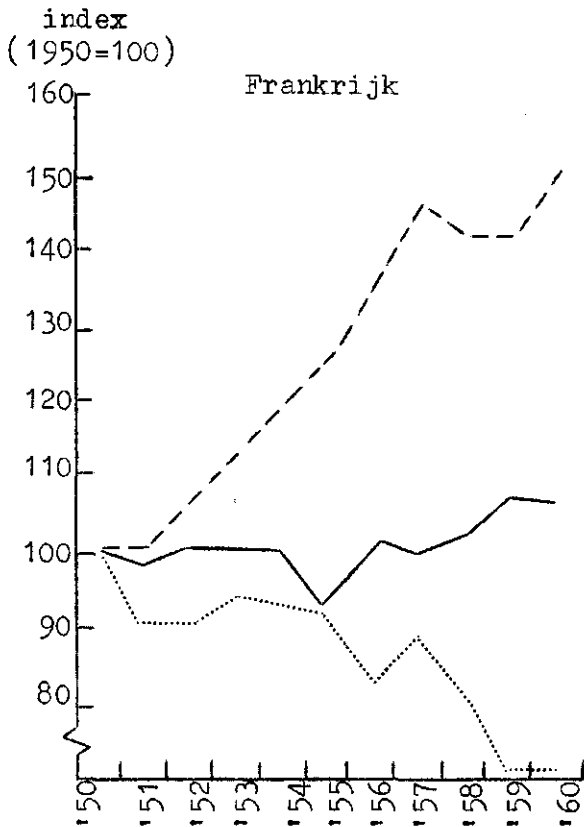
— verbruik
- - - inkomen
..... prijs

DE ONTWIKKELING VAN HET INKOMEN, DE KL.HANDELSPRIJS EN HET
VERBRUIK VAN KIPPEEIEREN PER HOOFD VAN DE BEVOLKING

Grafiek 36

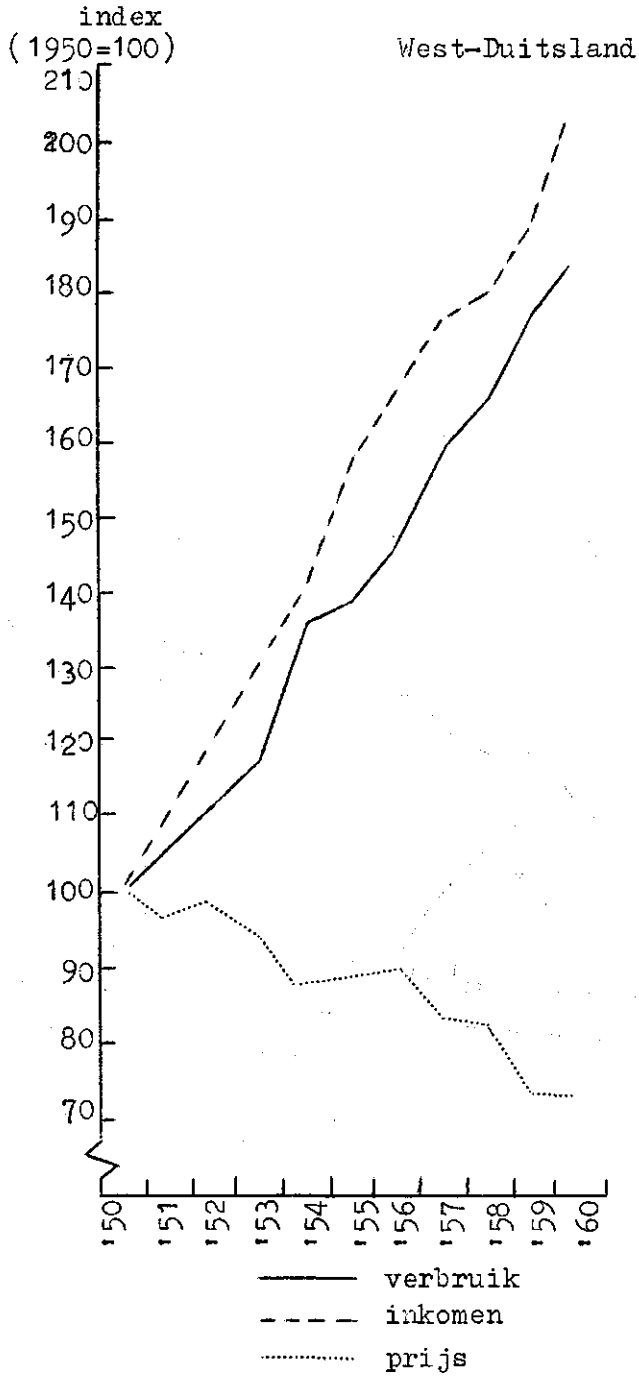
Grafiek 37

— verbruik
- - - inkomen
..... prijs

DE ONTWIKKELING VAN HET INKOMEN, DE KL. HANDELSPRIJS
EN HET VERBRUIK VAN KIPPEEIEREN PER HOOFD VAN DE
BEVOLKING

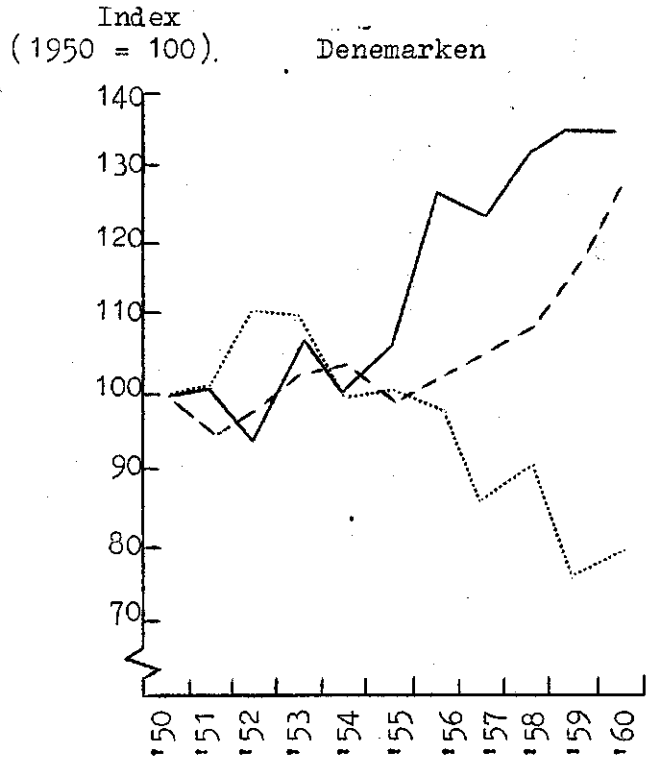
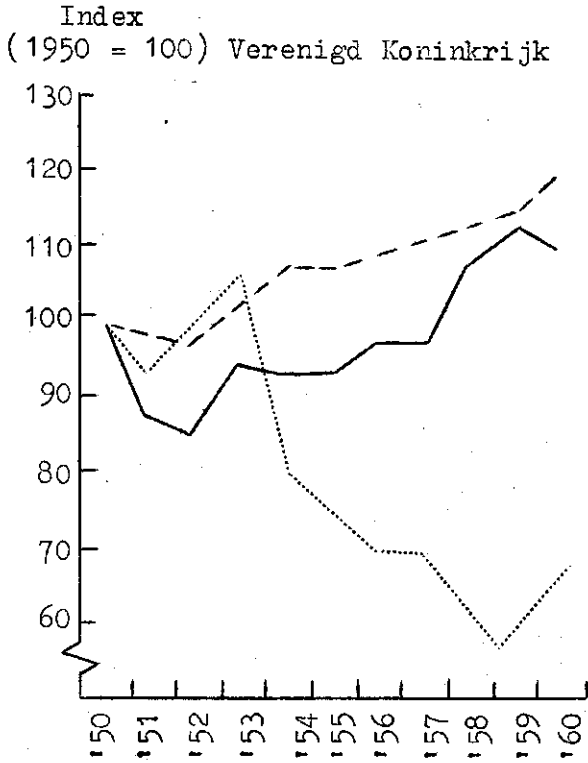
Grafiek 38

DE ONTWIKKELING VAN HET INKOMEN, DE KLEINHANDELSPRIJS EN HET
VERBRUIK VAN KIPPEIEREN PER HOOFD VAN DE
BEVOLKING

Grafiek 39

Grafiek 40

— verbruik
- - - - - inkomen
..... prijs

DE SAMENHANG TUSSEN HET VERBRUIK VAN KIPPEEIEREN EN DE
EIERPRIJS GERELATEERD AAN HET INKOMEN

	Regressie- formule 1)	Standaard afwijking v.d. regr.- coëfficiënt	Verklaard (R ²) deel van de variantie in het verbruik	Elasticiteit t.o.v. de re- latieve prijs 2)	Stan- daard afwij- king	Verbruik 1960 in st. per hoofd v d. bev.
	1	2	3	4	5	6
Nederland	$y = -9,78x + 284$	0,62	0,96	-0,43	(±0,03)	198
België/ Luxemburg	$y = -74,23x + 401$	6,19	0,93	-0,45	(±0,04)	270
Frankrijk 3)	$y = -3,29x + 209$	0,20	0,96	-0,37	(±0,02)	157
Italië	$y = -7,46x + 281$	0,48	0,96	-0,26	(±0,02)	231
West- Duitsland	$y = -23,25x + 293$	7,82	0,52	-0,19	(±0,05)	255 ⁴
Verenigd Koninkrijk	$y = -22,78x + 255$	3,98	0,75	-0,40	(±0,06)	180
Denemarken						

- 1) y = eierverbruik in stuks per hoofd van de bevolking.
 x = prijs gerelateerd aan inkomensindex.
- 2) Elasticiteit bij het in de laatste kolom genoemde verbruik.
- 3) Frankrijk werd, als gevolg van de voor dit doel weinig geschikte
geaardheid van de berekende verbruikscijfers buiten beschouwing
gelaten.
- 4) Voorlopig.

De eerste kolom vermeldt per land de gemeten regressievergelij-
king. Uitwerking van deze vergelijking geeft het geschatte verbruik (y)
bij een gegeven waarde van x . Stellen wij voor Nederland de met de in-
komensindex gecorrigeerde prijs op 12,0 cent (x), dan ligt het verbruik
op: $y = -9,78 (12,0) + 284 =$

$y = -117 + 284 = 167$ eieren per hoofd van de bevolking. Een indruk
van de betrouwbaarheid van de gevonden regressiecoëfficiënt geeft de
daarnaast vermelde standaardafwijking. Hoe lager deze in relatie met de
berekende regressiecoëfficiënt is hoe betrouwbaarder de gevonden coëffi-
ciënt mag worden verondersteld.

De in de derde kolom vermelde R² geeft het deel aan dat van de to-
tale variantie in de verbruikscijfers met behulp van de gevonden regres-
sieformule werd verklaard. In de vierde kolom is de elasticiteitscoëf-
ficiënt vermeld. Zij is betrokken op de waarden van de variabelen in
het laatste jaar van onderzoek (1960) en geeft het percentage aan
waarmede het verbruik toeneemt indien de aan het inkomen gerelateerde
prijs met 1% daalt.

Een lage elasticiteit werd voor het Ver. Koninkrijk gevonden (0,19).
Het effect van een daling van de eierprijzen of toeneming van het
inkomen op het verbruik zal hier relatief gering zijn.

In Nederland reageerde het verbruik sterker op wijzigingen in de prijs/inkomenverhouding dan in enig ander beschouwd land. Een daling van 1% in de verhouding prijs/inkomen leidde op basis van 1960 tot een verbruikstoename van 0,43%.

Het berekende verband tussen de "relatieve" eierprijs en het verbruik heeft, zoals reeds werd gezegd, slechts een beperkte geldigheid. Het veronderstelt een bepaalde (niet causale) onderlinge samenhang tussen prijs en inkomen zoals die zich in de onderzochte periode heeft gerealiseerd. Wanneer men aanneemt dat deze samenhang zich handhaaft, dan kan met behulp van de berekende formules worden geschat hoe het eierverbruik zal reageren op bepaalde veranderingen in de relatieve eierprijs. Nemen wij b.v. de relatieve prijzen zoals deze in 1961 en 1962 in de verschillende landen geweest zijn. De daaruit berekende eierverbruiken per hoofd zijn, als voorbeeld en als toets, in onderstaand overzichtje gegeven in vergelijking met de reeds bekende verbruikscijfers over die jaren.

	berekend eierverbruik 1)		werkelijk eierverbruik		verschil tussen berekend en werkelijk verbruik			
	1961	1962	1961	1962	stuks		%	
Nederland 2)	199 ₊₁₆	209 ₊₁₆	205	213	-6	-4	-2,9	1,9
België/								
Luxemburg 2)	281 ₊₁₆	219 ₊₁₆	298	.	-17	.	-5,7	.
Italië	158 ₊₇	164 ₊₇	163	167	-4	-3	-2,5	-1,8
W.-Duitsland	224 ₊₁₇	230 ₊₁₇	233	227	-9	+3	-3,9	+1,3
Verenigd Koninkrijk 3)	247 ₊₃₃	.	259	.	-12	.	-4,6	.
Denemarken	187 ₊₂₄	195 ₊₂₄	187	196	0	-1	0,0	-0,5

- 1) De genoemde grenzen voor het berekende verbruik zijn vastgesteld voor een waarschijnlijkheid van 95%.
- 2) Nog niet bekend inkomen per hoofd in 1962 is geschat.
- 3) Eierprijzen 1962 nog niet bekend.

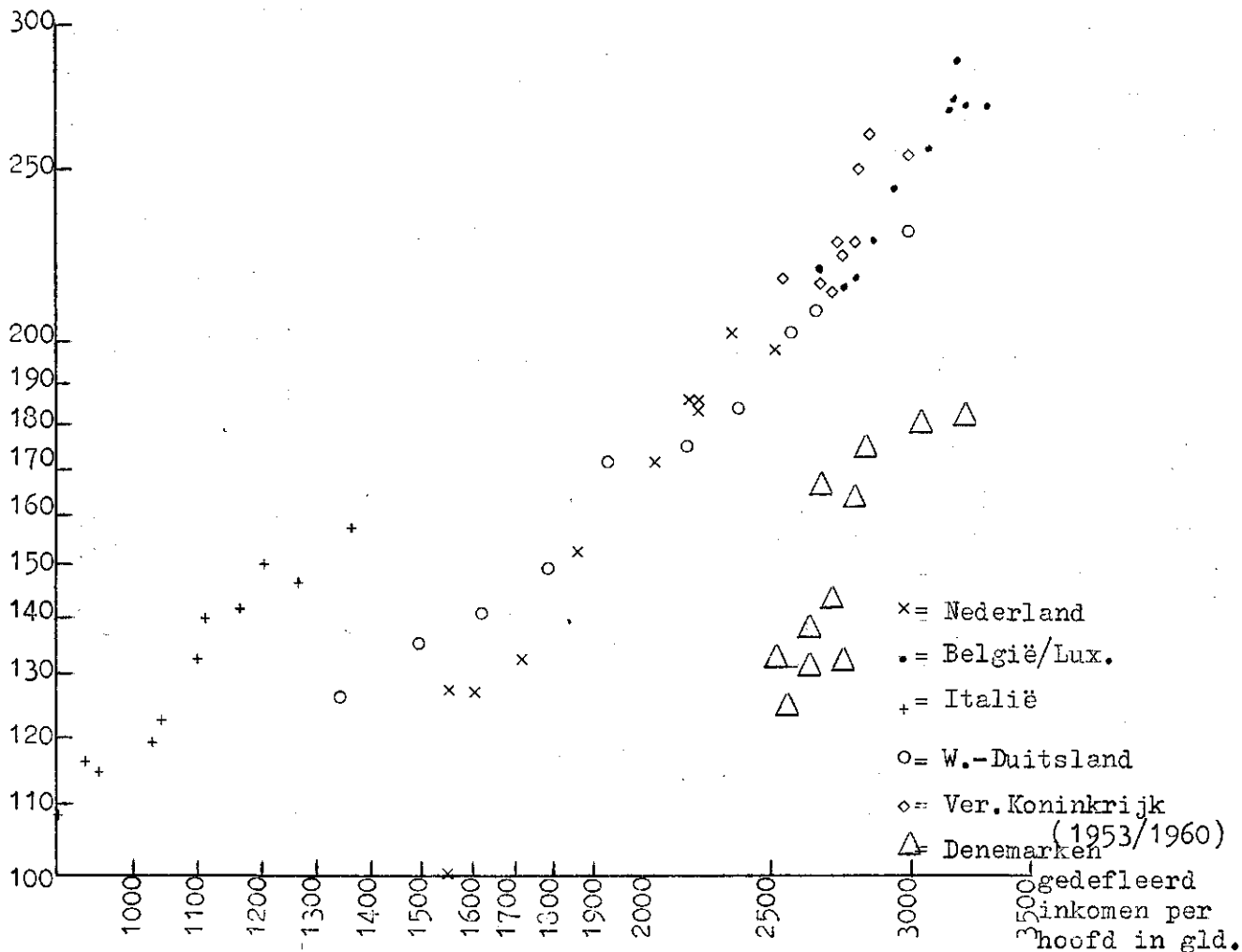
De gevonden verschillen zijn niet in tegenspraak met de berekende nauwkeurigheid van de regressieformule. Wel geeft het feit dat de berekende verbruiken bijna steeds bij de werkelijke verbruiken achter bleven de indruk van een positieve ontwikkeling in het eierverbruik. Opmerkelijk is het afwijkende cijfer voor West-Duitsland in 1962, waarop wij in hoofdstuk VII nog terugkomen.

In grafiek 41 is tenslotte het gemiddeld verbruik van eieren per hoofd in relatie tot het inkomen per hoofd van de desbetreffende landen tot uitdrukking gebracht.

Grafiek 41

GEMIDDELD VERBRUIK VAN KIPPEEIEREN PER HOOFD IN DE JAREN 1950 t/m 1960
IN RELATIE TOT HET INKOMEN

Eierverbruik
per hoofd
in stuks

Hiertoe zijn de oorspronkelijk in nationale valuta uitgedrukte inkomens alle tot guldens herleid 1). De in deze grafiek te constateren samenhang tussen verbruik en inkomen is ten dele slechts schijn,

1) Frankrijk is in deze vergelijking buiten beschouwing gelaten. Enerzijds zijn het de grove verbruikscijfers, anderzijds de devaluaties in 1957 en 1959 die een dergelijke vergelijking weinig zinvol maken.

omdat in de betreffende jaren een duidelijke samenhang bestond tussen de inkomens- en prijsontwikkeling. Voorspellende waarde heeft deze grafiek derhalve slechts indien de geconstateerde samenhang tussen inkomen en eierprijzen gecontinueerd zou worden. De verschillen tussen de verbruiksniveaus van de in het onderzoek betrokken landen, zoals deze in de grafiek tot uitdrukking komen, moeten worden toegeschreven aan de uiteenlopende verbruiksgewoonten, aan verschillen in inkomensverdeling alsmede aan verschillen in - t.o.v. andere met eieren concurrerende voedingsmiddelen - de relatieve duurte van eieren ¹).

Bij een inkomen van f.2.500,- tot f.3.000,- is het gemiddeld jaarlijkse verbruik in Denemarken ca. 150 eieren per hoofd van de bevolking. In West-Duitsland was dit ca. 210 stuks, in België/Luxemburg ca. 220 stuks en in het Ver. Koninkrijk ca. 230 stuks. In Nederland, waar het inkomen alleen in 1960 hoger lag dan f.2.500,- zal het hoofdelijk verbruik bij toeneming van het inkomen tot f.3.000,- gemiddeld over dit inkomenstraject het verbruikspeil in België/Luxemburg en het Ver. Koninkrijk naderen (*ceteris paribus*). Vergelijkte men het verbruik bij een inkomen van f.1.500,- in Italië, West-Duitsland en Nederland, dan blijkt het verbruik in Italië op een aanzienlijk hoger niveau te liggen dan in de beide andere landen. In hoeverre dit alles wordt veroorzaakt door verschillen in verbruiksgewoonten en in hoeverre door prijsverschillen kan, zoals uit het voorgaande reeds duidelijk is geworden niet worden vastgesteld.

---

1) Geabstraheerd werd van de complicatie die ontstaat doordat van het nationaal inkomen gebruik moest worden gemaakt. Immers een gelijk nationaal inkomen behoeft niet te betekenen dat ook het beschikbare inkomen gelijk is. (zie pag. 40).

HOOFDSTUK VI

HET VERBAND TUSSEN DE PRODUCENTENPRIJS EN DE KLEINHANDELSPRIJS

Ten einde het verband tussen kleinhandels- en producentenprijs te kwantificeren, is in tabel 17 voor Nederland, België/Luxemburg, Italië en West-Duitsland de verhouding tussen het trendverloop van de producentenprijs en van de kleinhandelsprijs (op lange termijn dus) door middel van een coëfficiënt tot uitdrukking gebracht 1). Dit verhoudingsgetal geeft de mate van samenhang aan tussen een wijziging in de trendwaarde van de producentenprijs en een wijziging in de trendwaarde van de kleinhandelsprijs.

Tabel 17

DE RELATIE TUSSEN EEN WIJZIGING IN DE PRODUCENTENPRIJS EN DE KLEINHANDELSPRIJS VAN KIPPEEIEREN (BASIS TRENDWAARDEN REELE PRIJZEN)

	Neder- land	België/ Luxemburg	Italië	West- Duitsland
	%	%	%	%
Daling van de trend in de producentenprijs van 1950 op 1960	-38	-34	-29	-37 ¹⁾
Idem van de trend in de kleinhandelsprijs	-28	-24	-21	-26
Daling kleinhandelsprijs gerelateerd aan een veronderstelde daling van de producentenprijs met 1%	0,74	0,71	0,72	0,70

1) Gebaseerd op de producentenprijs excl. zg. "Ausgleichsbetrag".

De relatie tussen beide prijzen is, zoals uit de tabel blijkt, in alle beschouwde landen van dezelfde aard. De kleinhandelsprijzen zijn, als gevolg van de grotere starheid van de handelsmarges, relatief minder gedaald dan de prijzen welke de producenten voor hun produkt maken. De coëfficiënten vertonen onderling slechts geringe verschillen; voor Nederland 0,74, voor België/Luxemburg 0,71 voor Italië 0,72 en voor West-Duitsland 0,70.

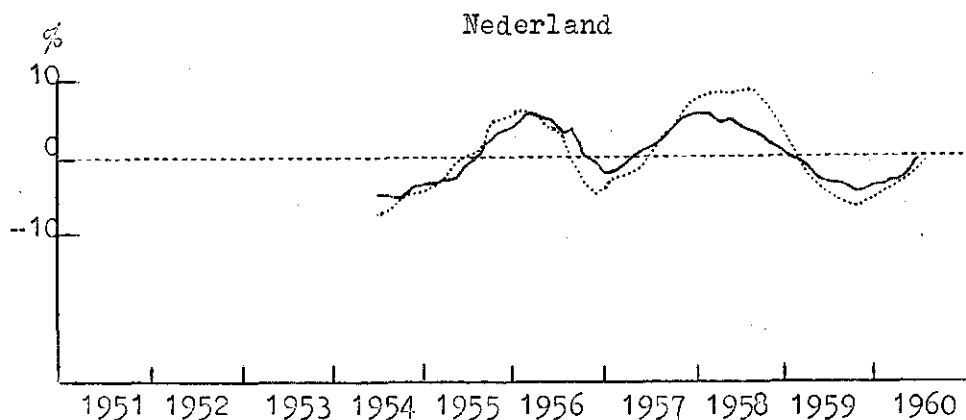
1) Voor Frankrijk, het Ver. Koninkrijk en Denemarken kon, door het systeem van garantieprijzen in beide eerstgenoemde landen en het ontbreken van gegevens betreffende de hoogte van de nabetalingen in Denemarken, deze informatie niet worden gegeven.

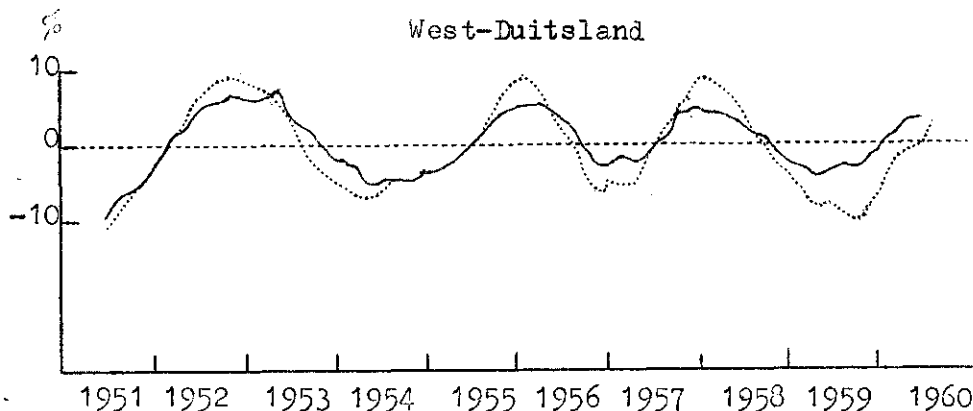
In de grafieken 42 en 43 zijn de trendafwijkingen (de afwijkingen dus op korte termijn) van kleinhandels- en producentenprijzen in Nederland en West-Duitsland (vanaf 1954) - uitgedrukt in procenten van de trendwaarden - vergeleekend weergegeven.

Grafiek 42

DE TRENDAFWIJKINGEN VAN PRODUCENTEN- EN KLEINHANDELSPRIJS VAN EIERN

Grafiek 43

..... prod. prijs
—— klh. prijs

De geringere beweeglijkheid van de kleinhandelsprijzen in vergelijking tot de producentenprijzen komt ook hier tot uiting. Voor Nederland werd een coëfficiënt becijferd van 0,66 voor West-Duitsland van 0,72. De coëfficiënten in verband gebracht met de hoogte van de prijzen, blijken in Nederland, ten aanzien van prijzen lager dan de trendwaarden 0,57 en ten aanzien van prijzen hoger dan de trend 0,79 te zijn. Hieruit kan geconcludeerd worden dat tijdelijke prijsdalingen door de handel minder snel worden doorgegeven dan prijsstijgingen. Voor West-Duitsland gaf deze indeling geen verschil in waarden van de coëfficiënten te zien, in beide gevallen bedroegen zij 0,72,

Gezien deze uitkomsten verschilt de relatie tussen kleinhandels- en producentenprijs, althans in Nederland en West-Duitsland, op de korte termijn niet duidelijk met die op de lange termijn. Voor Nederland blijkt duidelijk, dat bij een lager prijsniveau de beweeglijkheid van de kleinhandelsprijs ten opzichte van de producentenprijs geringer wordt. Opvallend is, dat dit niet voor West-Duitsland kon worden geconstateerd.

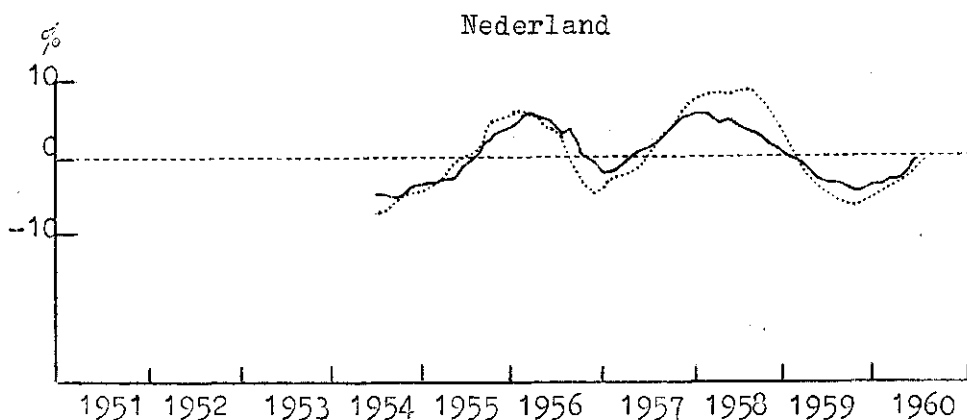
In hoeverre de geringe variaties in de marge tussen beide prijzen wordt veroorzaakt door de starheid van de distributiekosten per ei dan wel door de wens de winst per ei zoveel mogelijk te handhaven, kan op grond van het ter beschikking staande materiaal - hetwelk geen inzicht verschaft in de absolute hoogte van de marge en de componenten daarvan - niet worden beoordeeld.

In de bijlagen 19 en 20 zijn de maandelijks gemiddelde kleinhandelsprijzen in Nederland en West-Duitsland over de periode 1951-1960 vermeld.

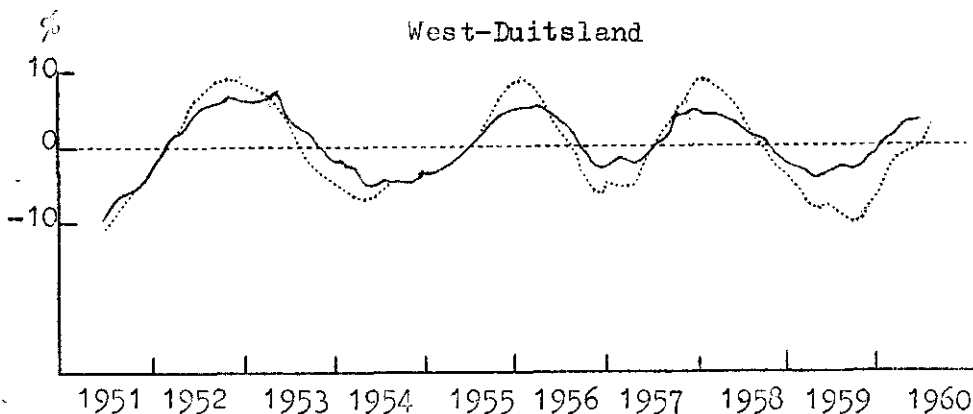
In de grafieken 42 en 43 zijn de trendafwijkingen (de afwijkingen dus op korte termijn) van kleinhandels- en producentenprijzen in Nederland en West-Duitsland (vanaf 1954) - uitgedrukt in procenten van de trendwaarden - vergelijkend weergegeven.

Grafiek 42

DE TRENDAFWIJKINGEN VAN PRODUCENTEN- EN KLEINHANDELSPRIJS VAN EIEREN

Grafiek 43

..... prod. prijs
—— klh. prijs

De geringere beweeglijkheid van de kleinhandelsprijzen in vergelijking tot de producentenprijzen komt ook hier tot uiting. Voor Nederland werd een coëfficiënt becijferd van 0,66 voor West-Duitsland van 0,72. De coëfficiënten in verband gebracht met de hoogte van de prijzen, blijken in Nederland, ten aanzien van prijzen lager dan de trendwaarden 0,57 en ten aanzien van prijzen hoger dan de trend 0,79 te zijn. Hieruit kan geconcludeerd worden dat tijdelijke prijsdalingen door de handel minder snel worden doorgegeven dan prijsstijgingen. Voor West-Duitsland gaf deze indeling geen verschil in waarden van de coëfficiënten te zien, in beide gevallen bedroegen zij 0,72,

Gezien deze uitkomsten verschilt de relatie tussen kleinhandels- en producentenprijs, althans in Nederland en West-Duitsland, op de korte termijn niet duidelijk met die op de lange termijn. Voor Nederland blijkt duidelijk, dat bij een lager prijsniveau de beweeglijkheid van de kleinhandelsprijs ten opzichte van de producentenprijs geringer wordt. Opvallend is, dat dit niet voor West-Duitsland kon worden geconstateerd.

In hoeverre de geringe variaties in de marge tussen beide prijzen wordt veroorzaakt door de starheid van de distributiekosten per ei dan wel door de wens de winst per ei zoveel mogelijk te handhaven, kan op grond van het ter beschikking staande materiaal - hetwelk geen inzicht verschaft in de absolute hoogte van de marge en de componenten daarvan - niet worden beoordeeld.

In de bijlagen 19 en 20 zijn de maandelijks gemiddelde kleinhandelsprijzen in Nederland en West-Duitsland over de periode 1951-1960 vermeld.

HOOFDSTUK VII

DE EIERSITUATIE IN 1961 EN 1962

De eierproduktie in de landen deeluitmakend van de E.E.G. nam, zoals uit tabel 18 blijkt, van 1960 op 1961 sterk toe.

Tabel 18

DE PRODUKTIE VAN KIPPEEIEREN IN DE E.E.G. IN 1960 EN 1961

	Brutoproduktie x 1.000.000 st.		Toeneming		Produktie 1961	Trendaf- wijking
	1960	1961	absoluut in procenten		vlgs. trend	
Nederland	5825	5999	174	3,0	6427	-428
België/ Luxemburg	3087	3488	401	13,0	3314	+174
Frankrijk	8550	8950	400	4,7	8244	+706
Italië	6348	6690	252	3,9	6549	+141
West-Duitsland	7895	8372	477	6,0	7794	+578
E.E.G. Brutoproduktie	31795	33499	1704	5,4	32329	+1170
E.E.G. Nettoproduktie	30269	31889	1620	5,4	.	.

Ten aanzien van de Nederlandse produktiecijfers moet worden opgemerkt dat met ingang van 1961 de niet-agrarische produktie op 400 mln. stuks werd geschat, tegenover 575 mln. stuks in 1960. Deze correctie was het gevolg van een door het C.B.S. ingesteld onderzoek waaruit bleek dat de tot dusverre door het Produktschap voor Pluimvee en eieren geraamde niet-agrarische produktie aan de hoge kant was. De toeneming van de Nederlandse produktie zal, rekening houdend met deze correctie, ca. 350 miljoen stuks of 6% hebben bedragen. Dit betekent dat de Nederlandse produktie van 1960 op 1961 is toegenomen met een hoeveelheid welke ongeveer in overeenstemming is met de gemiddelde jaarlijkse, op trendbasis 1950-1960, berekende groei (tabel 12, pag. 43).

Er is, blijkens het onder noot 1) op pagina 65 vermelde, aanleiding de Westduitse produktiecijfers met enig wantrouwen te bezien. In dit geval zal de produktie-uitbreiding van 1960 op 1961 ongetwijfeld belangrijk groter zijn geweest dan de berekende 6%.

In België/Luxemburg steeg de eierproduktie sterk. De toeneming bedroeg rondom 400 mln stuks, tegenover een gemiddelde jaarlijkse trendmatige groei van 127 stuks over 1950 - 1960.

De vergrote produktie in de E.E.G. leidde tot een geringere importbehoefte. In 1960 bedroeg het importsaldo van kippeëieren in schaal 2,6 miljard stuks, in 1961 ca. 2,4 miljard stuks. Het invoersaldo van eierprodukten kan worden geschat op een eierequivalent van ca. 700 miljoen stuks. Rekening houdend met een aftrek voor broedeieren en verliezen kwamen in 1961 uit eigen produktie ca. 31,9 miljard eieren voor verbruik ter beschikking. Dit, vermeerderd met het importsaldo van schaaieieren en eierprodukten (ca. 3,1 miljard) geeft een totaalverbruik van ca. 35,0 miljard eieren in 1961 (in 1960 ca. 33,7 miljard stuks) een toeneming derhalve van 1,3 miljard eieren of 3,9%.

Van de totale import van schaaieieren (2769 miljoen stuks) was 50% (1381 miljoen stuks) afkomstig uit de Oosteuropese landen, waaronder vooral Polen. In 1960 was dat 39% (1159 miljoen stuks). Het Deense aandeel daalde van 28% tot 23%. De totale export bedroeg 336 miljoen eieren. Zwitserland was de belangrijkste Westeuropese afnemer. Buiten Europa was Afrika een belangrijke markt voor eieren uit de E.E.G.

De Nederlandse export van kippeëieren bedroeg in 1961 3170 miljoen stuks, een aantal gelijk aan dat over 1960. Hiervan werd 86% (in 1960 85%) in West-Duitsland afgezet. De export naar Frankrijk daalde, naar Italië bleef zij globaal gezien gelijk.

België vergrootte zijn export met ca. 100 miljoen eieren. Ging in 1960 nog 79% van de export naar de overige E.E.G.-partners, in 1961 daalde dit percentage tot 64. Dit werd veroorzaakt door de sterk verminderde export naar Frankrijk en in het bijzonder naar Italië. Relatief en absoluut nam West-Duitsland als afnemer in betekenis toe. Een zeer sterke toeneming vertoonde de export naar Algiers.

De eierimport in Frankrijk liep terug van 256 miljoen in 1960 tot 164 miljoen stuks in 1961. In 1961 was 91% van de import afkomstig uit E.E.G.-landen, in 1960 was dit 85%. De Franse export, hoewel nog vrij gering van omvang (52 miljoen stuks) nam in 1961 wederom toe.

Italië importeerde 88 miljoen eieren meer dan in 1960. Een sterke toeneming vertoonde het importaandeel uit de Oosteuropese landen t.w. van 44% in 1960 tot 55% in 1961. Deze ontwikkeling beïnvloedde de exportmogelijkheden in ongunstige zin van de overige naar Italië exporterende landen zoals Nederland, België, Denemarken, Israël en Argentinië.

Als gevolg van de toeneming van de eigen eierproduktie met ca. 6% of meer, daalde de Westduitse importbehoefte met 182 miljoen eieren. Het Nederlandse aandeel in de Westduitse invoer nam toe van 56 tot 59%. Het aandeel van de Westduitse import uit Denemarken liep van 17% terug tot 14%. Ook in West-Duitsland werden in 1961, evenals in Italië, meer eieren uit Oost-Europa aangevoerd; het aandeel van deze landen in de Westduitse import bedroeg in 1961 14% (1960 13%).

Tabel 19 geeft, rekening houdend met de inleg voor broedeieren en eiverliezen, de voor verbruik in 1961 beschikbaar gekomen hoeveelheden.

Tabel 19

HET VERBRUIK VAN KIPPEEIEREN IN DE E.E.G. IN 1961

	Eierverbruik ¹⁾ in 1961 x 1.000.000	Gem. bevolking in 1961 x 1.000	Verbruik per hoofd v.d. bevolking (in st.)		Trendwaarde- verbruik per hoofd in 1961
			1960	1961	
Nederland	2383	11.637	198	205	221
België/ Luxemburg	2837	9.507	270 ²⁾	298	294
Frankrijk	8583	45.983	183	188	179
Italië	8048	49.455	157	163	160
W.-Duitsland	13127	56.225	231	233	242
E.E.G.	34978	172.807	197	203	203

1) Incl. eierprodukten.

2) Onverklaarbaar laag is het hoofdelijk verbruik in België/Luxemburg over 1960, te weten 270 eieren.

Uit deze tabel zou blijken dat het verbruik in Nederland over 1961 16 stuks beneden de voor dat jaar berekende trendwaarde ligt. Rekening houdend met het eerder gesignaleerde verschil in schatting van de niet-agrarische produktie tussen de jaren 1960 en 1961 (ca. 17 eieren per hoofd v.d. bevolking) is er géén sprake van een afwijking tussen de berekende trendwaarde (221 stuks). In 1960 bleef het eierverbruik - vermoedelijk als gevolg van de t.o.v. 1959 gestegen eierprijs - in vergelijking met de op grond van de trend te verwachten consumptie, ca. 13 stuks per hoofd ten achter.

Na het relatief zeer lage verbruik in België /Luxemburg over 1960, steeg het verbruik in 1961 tot een voor dit land meer normale hoogte. De trendafwijking bedroeg 4 eieren.

In Frankrijk nam het eierverbruik na 1958 sneller toe dan gemiddeld over de jaren 1950 t/m 1958.

De toeneming van het eierverbruik in West-Duitsland (2 stuks) bleef beneden de waarde welke men op basis van de trend zou verwachten, ondanks het feit, dat het niveau van de kleinhandelsprijzen bij een verdere toeneming van het beschikbare inkomen in 1961 gemiddeld slechts weinig verschilde van dat over 1960 (zie echter noot 1 op blz. 65).

De producentenprijzen (nominaal) gaven in 1961 over het algemeen een stijging t.o.v. 1960 te zien. In Nederland daalden zij echter van 1,95 per kg in 1960 tot 1,84 per kg in 1961. In de overige beschouwde landen stegen zij met slechts 2 à 3%.

Tabel 20

DE GEMIDDELDE PRODUCENTENPRIJZEN VAN KIPPEEIEREN IN DE E.E.G.
OVER 1960 EN 1961

	Nominale prijzen		Wijziging t.o.v. 1960 in %	Reële prijzen ¹⁾		Wijziging t.o.v. 1960 in %
	1960	1961		1960	1961	
Ned. in gld. per kg	1,95	1,84	- 5,6	1,61	1,50	- 6,8
B/L. in BFrS p.st.	1,90	1,94	+ 2,1	1,70	1,72	+ 1,2
Fr. in NFrS per 100 stuks	15,65	16,10	+ 2,9	10,57	10,59	+ 0,2
It. in Lires per stuk	26,6	27,3	+ 2,4	21,29	21,29	0,0
W.D. in DPF per stuk	16,6	17,1	+ 3,0	14,2	14,4	+ 1,4

1) Gedefleerd met de index van de kosten van levensonderhoud (1950 = 100).

De reële prijzen blijken, met uitzondering van die in Nederland, in 1961 t.o.v. 1960 niet of bijna niet gewijzigd te zijn. In Nederland bedroeg de daling van de reële prijzen echter 6,8%. Hierin komt duidelijk de grotere concurrentie tot uiting waarvoor de Nederlandse export zich in 1961 - in het bijzonder op de Westduitse markt - gesteld zag. Concurrerende factoren zijn vooral geweest de toegenomen Westduitse produktie, alsmede de importen uit de Oosteuropese landen, waarvan met name Polen dient te worden vermeld. De toeneming van de Westduitse eierproduktie had voor een zeer groot deel in de 2e helft van 1961 plaats, zulks als gevolg van de in hoofdstuk III beschreven structuurwijziging welke zich in het produktiepatroon van West-Duitsland voltrekt. Verdeeld men de totale Nederlandse eierproduktie in 1961 over de beide jaarhalften, dan blijkt de produktie in de eerste helft van 1961 222 miljoen stuks (17%) lager, in de tweede helft 396 miljoen stuks (37%) hoger te liggen dan in de beide overeenkomstige perioden van 1960. De belangrijke toeneming van de eierproduktie in Nederland en West-Duitsland in het tweede halfjaar van 1961 leidde tot een aanzienlijke daling van de producentenprijzen. Dat in het produktiejaar 1961/62 de prijzen t.o.v. het voorgaande jaar, als gevolg van een sterk vergroot aanbod, zouden dalen was aan de hand van de in hoofdstuk III weergegeven eiercyclus te voorzien. In de grafieken 44 t/m 49 is voor Nederland en West-Duitsland over 1960, 1961 en 1962 de maandelijkse ontwikkeling van produktie, prijzen en aanbod - dit laatste alleen voor West-Duitsland - weergegeven.

De (bruto) eierproduktie in West-Duitsland bedroeg in 1962 8,9 miljard stuks. Dit betekent een stijging van rondom 500 miljoen stuks of ca. 6% t.o.v. 1961. Evenals in 1961 lag ook in 1962 het accent van de verhoogde produktie op het tweede halfjaar. Ingevoerd werden ca. 3,8 miljard eieren (t.o.v. 1961 een daling van 0,8 miljard stuks). Het uit produktie en invoer berekende verbruik kan, na aftrek van 5% wegens broedeieren en verliezen en rekening houdend met de ingevoerde eierprodukten, worden geschat op 12,95 miljard stuks tegenover 13,13 miljard in 1961. Uitgedrukt per hoofd van de bevolking betekende dit een daling van 233 stuks in 1961 tot 227 stuks in 1962. Méér nog dan in 1961 bleef het verbruik in 1962 bij het op trendbasis geschatte verbruik (253 stuks in 1962) ten achter. Indien de door West-Duitsland verstrekte produktiecijfers juist zijn 1) zou dit aanleiding geven te veronderstellen dat het eierverbruik in West-Duitsland zich, althans bij het huidige prijs(seizoen)patroon, gestabiliseerd heeft.

De Nederlandse eierproduktie bedroeg in 1962 6061 miljoen stuks. Ten opzichte van 1961 betekende dit een toeneming van 62 miljoen stuks of ca. 1%. In het eerste halfjaar van 1962 werden meer (+338 mln), in het tweede halfjaar minder (-276 mln) eieren geproduceerd dan in de overeenkomstige perioden van 1961. De export van consumptie- + broedeieren daalde van 3170 mln. stuks in 1961 tot 3029 mln. stuks in 1962. De Produktie die van 1950 t/m 1960 sterk toenam, bereikte in 1959 een niveau van 5825 mln. stuks (brutoproduktie). In 1962 bedroeg de totale toeneming t.o.v. 1959 nog slechts ca. 411 2) mln. stuks ($\pm 7\%$). De export bleef vanaf 1959 vrijwel constant. Een lichte neiging tot daling in de export van consumptie- + broedeieren werd gecompenseerd door een stijging in de export van eierprodukten. Het binnenlandse verbruik nam t.o.v. 1959 in 1962 met 409 2) mln. eieren toe, een toeneming gelijk aan die van de produktie. Vooral als gevolg van de sterke produktieuitbreiding in binnen- en buitenland in het jaar 1961/'62 (als reactie op de relatief goede bedrijfsuitkomsten in 1960/'61) lag de producentenprijs van eieren in de eerste helft van 1962 op een laag niveau 3). Met ingang van het jaar 1962/'63 trokken de prijzen op. Voor een gedeelte was dit het gevolg van de seizoenmatig kleinere produktie in het buitenland, echter bovendien van de produktievermindering, veroorzaakt door de reactie op de slechte bedrijfsuitkomsten tijdens en voor het broedseizoen 1962.

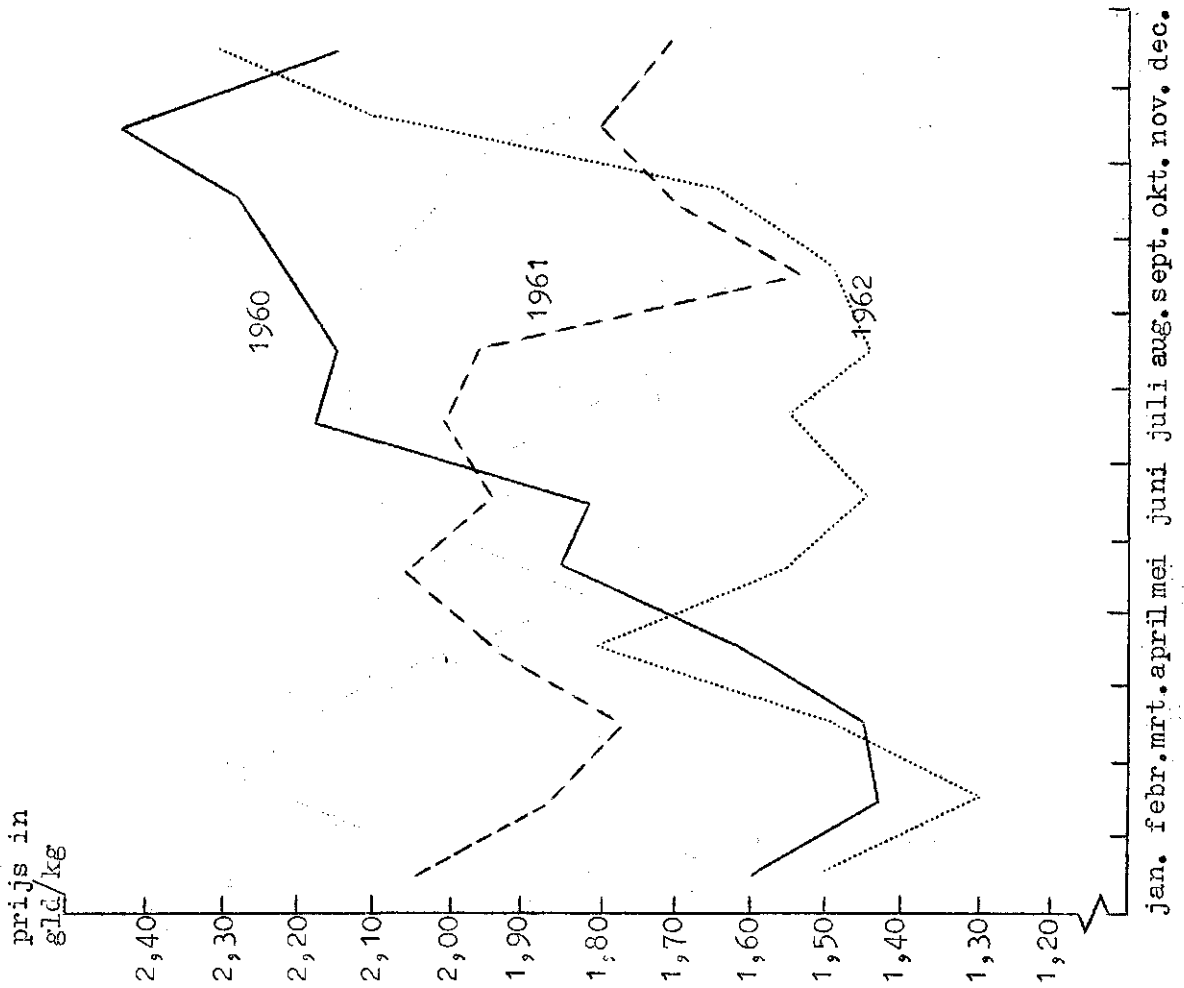
-
- 1) De juistheid van de Westduitse officieel vastgestelde produktiecijfers wordt door sommigen in twijfel getrokken. Van wel ingelichte zijde, aldus het Jaarverslag van het Produktschap voor Pluimvee en Eieren over 1962, zijn hogere cijfers vernomen en is een totale Westduitse produktie over 1962 van 11 miljard stuks genoemd.
  - 2) Rekeninghoudend met het verschil in schatting van de niet-agrarische produktie.
  - 3) Andere oorzaken waren: de instelling van een minimumprijsregeling bij import door West-Duitsland en het inwerking treden van de E.E.G.-verordeningen per 30 juli. Hierdoor ontstonden met name in de tweede helft van mei en juli perioden van onzekerheid bij de handel, waarvan een sterk prijsdrukkend effect uitging.

Ondanks de in vergelijking tot het najaar van 1961 sterk gestegen Westduitse produktie, lag het totale Westduitse marktaanbod, door de nog sterker verminderde importen, beneden dat van 1961¹⁾. In deze situatie bleven de prijzen stijgen en bereikten in de laatste helft van oktober een peil hoger dan dat van 1961. Zoals op grond van de eiercyclus (hoofdstuk III) verwacht kon worden lag de gemiddelde prijs over november en december niet onbelangrijk boven die van de overeenkomstige maanden van 1961. Wat betreft West-Duitsland kan nog gewezen worden op het opmerkelijke feit dat, hoewel de kleinhandelsprijzen in de maanden juni t/m oktober duidelijk onder die van 1961 lagen, bij een t.o.v. 1961 gestegen inkomen, de consumptie belangrijk onder de hoeveelheid van juni t/m oktober 1961 bleef. (zie grafieken 47 en 49). Dit bevestigt wellicht de juistheid van de in het jaarverslag 1962 van het Produktschap voor Pluimvee en Eieren veronderstelde gewijzigde schattingsmethode van de eierproduktie in West-Duitsland, of de op pag. 64 veronderstelde stabilisatie van het eierverbruik in West-Duitsland.

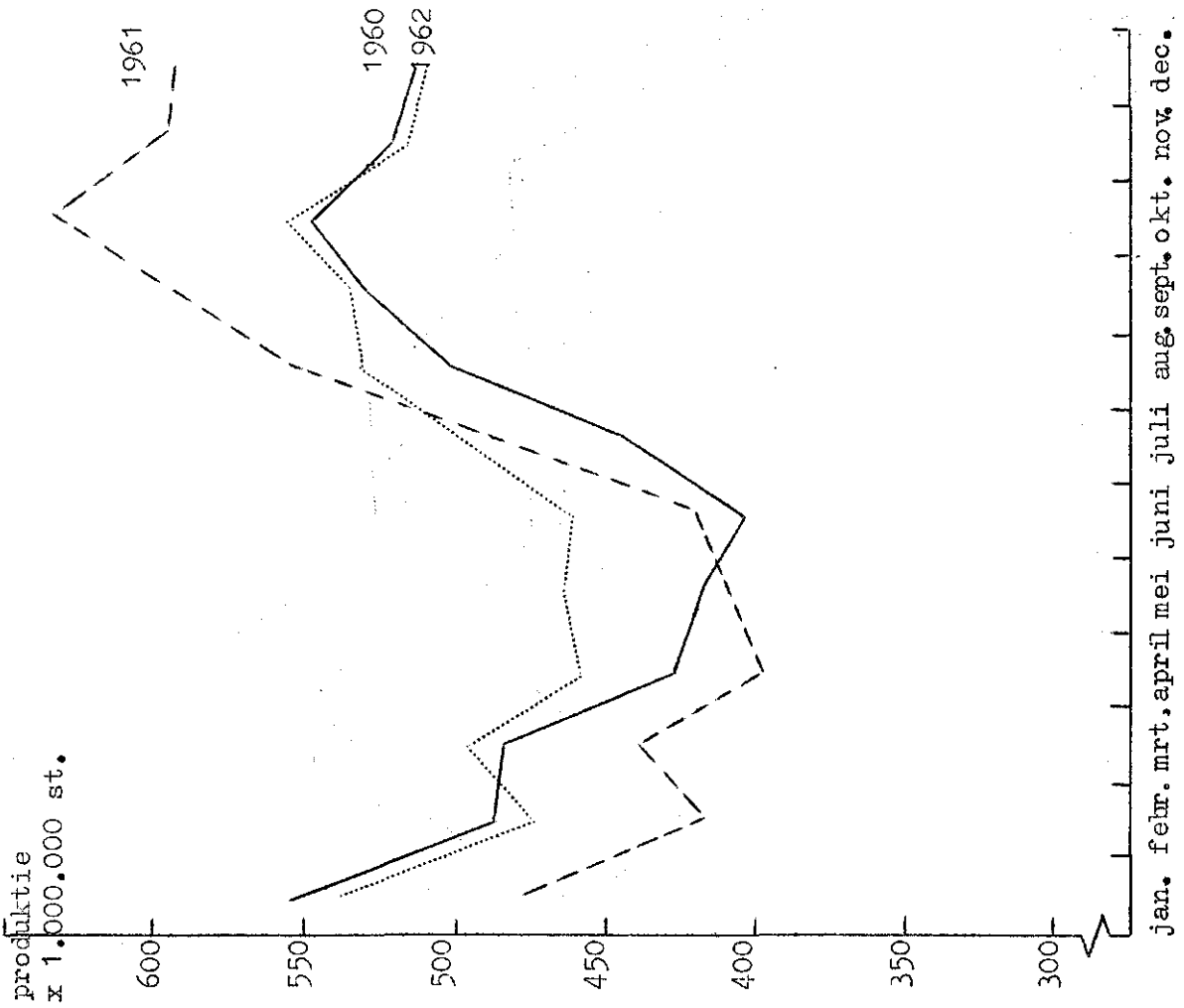
---

1) Zie noot 1 op blz. 65

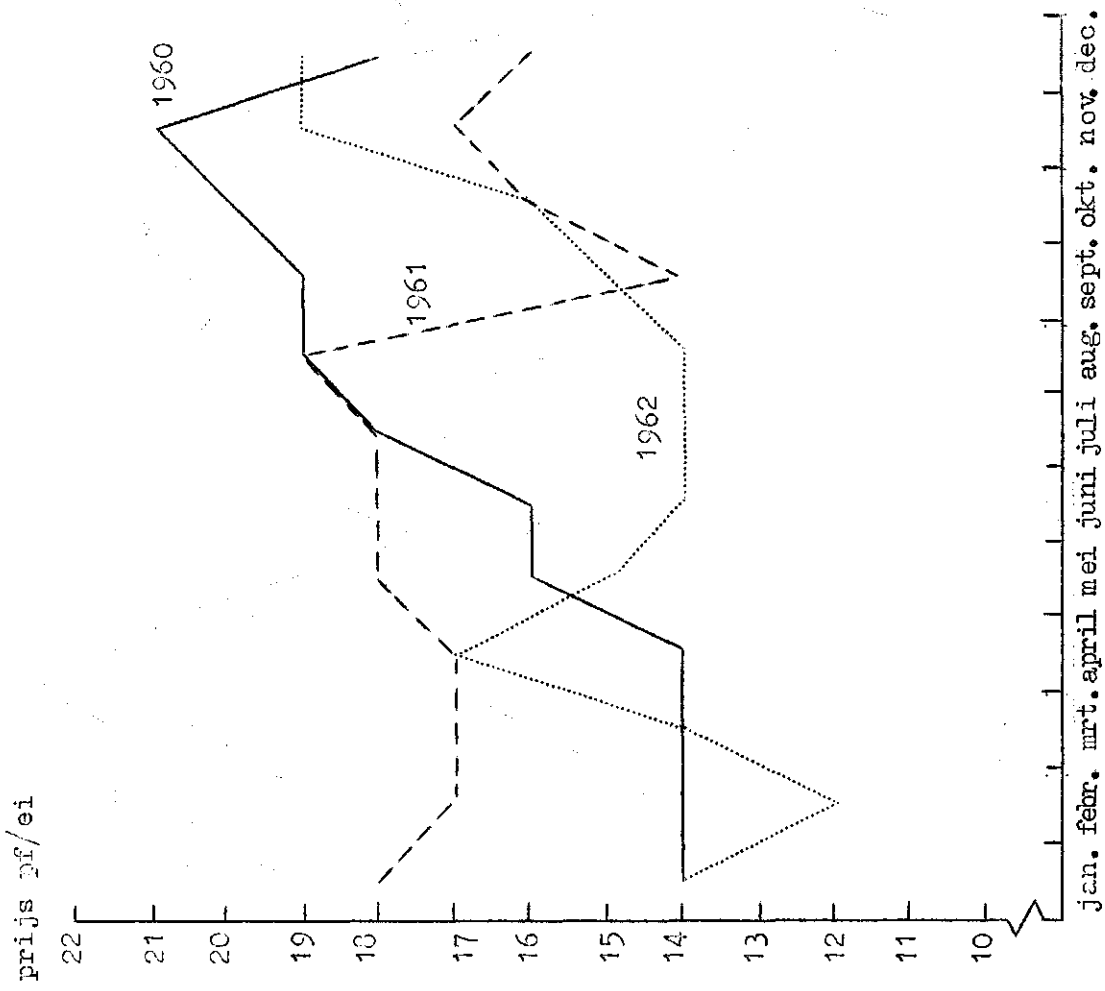
Grafiek 44
 DE PRODUCENTENPRIJS VAN KIPPEEIEREN PER MAAND OVER
 DE JAREN 1960 t/m 1962 IN NEDERLAND

Grafiek 45
 DE PRODUKTIE VAN KIPPEEIEREN PER MAAND OVER
 DE JAREN 1960 t/m 1962 IN NEDERLAND

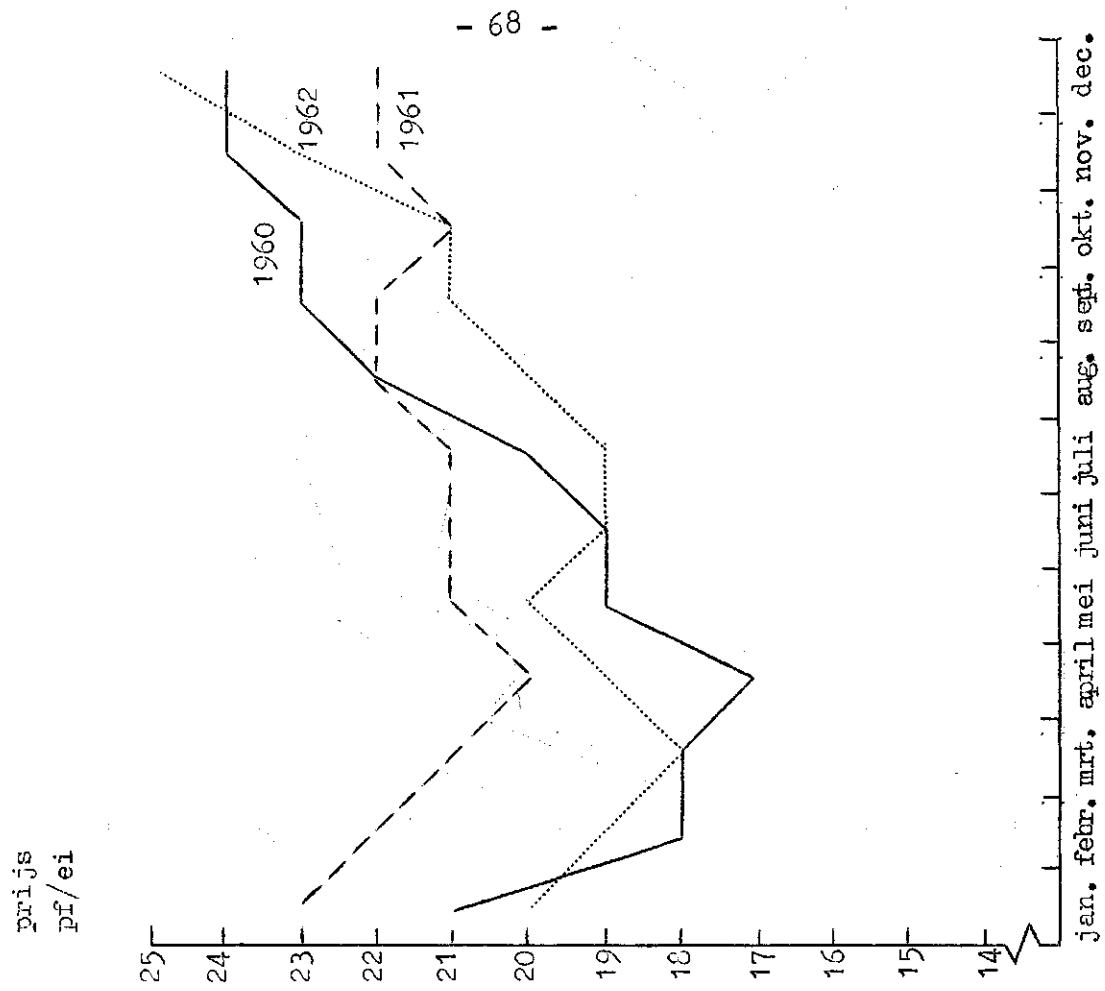

DE PRODUCENTENPRIJS¹⁾ VAN KIPPEIEREN PER MAAND
OVER DE JAREN 1960 T/M 1962 IN WEST-DUITSLAND

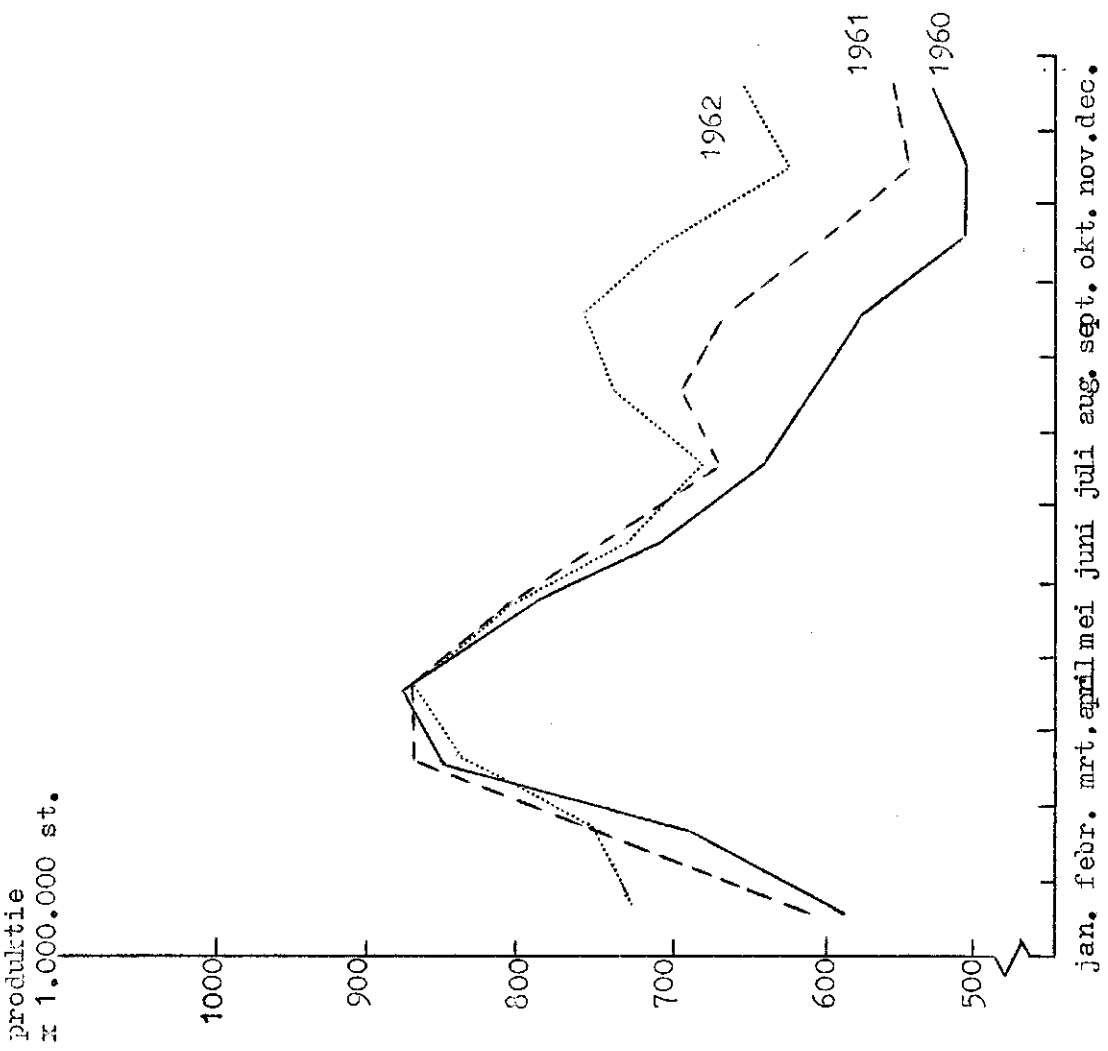
1) Tot juli 1962 incl. Ausgleichsbetrag.
Bron: Agrarwirtschaft.

DE KLEINHANDELSPRIJS VAN KIPPEIEREN PER MAAND OVER
DE JAREN 1960 T/M 1962 IN WEST-DUITSLAND

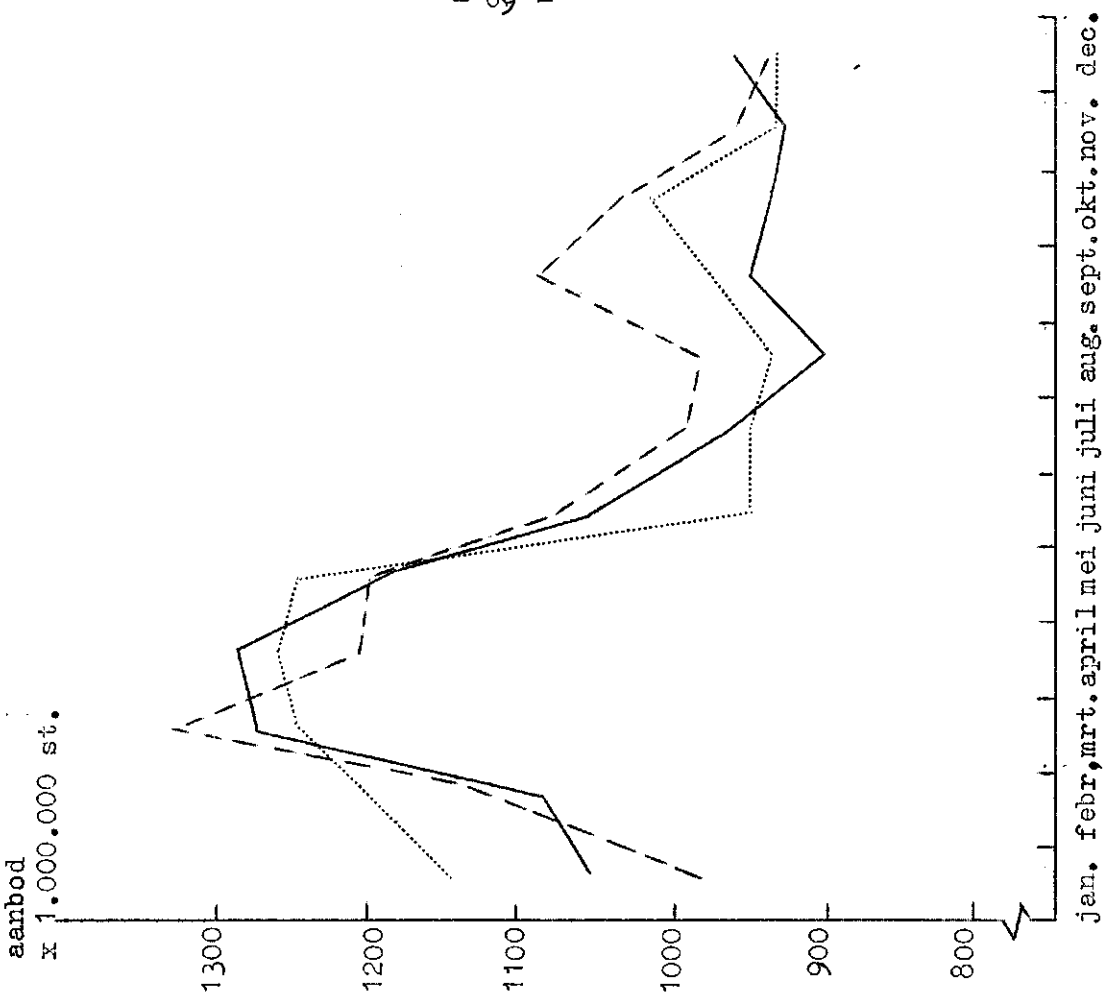
Bron: Agrarwirtschaft

Grafiek 49
 DE PRODUKTIE VAN KIPPEIEREN PER MAAND OVER DE
 JAREN 1960 T/M 1962 IN WEST-DUIZSLAND

Bron: Agrarwirtschaft.

Grafiek 50
 HET AANBOD VAN KIPPEIEREN PER MAAND OVER DE
 JAREN 1960 T/M 1962 IN WEST-DUIZSLAND

Bron: Agrarwirtschaft.

BIJLAGEN

DE LEGHENNENSTAPEL IN DE E.E.G.

Gemiddelde leghennenstapel x 1.000 st. in	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
Nederland 1)	13184	15747	15763	17114	18758	19094	20834	21594	21897	24218	25023
België/Luxemburg	15361	14361	14361	15361	15361	15722	16754	17287	17276	17355	15639
Frankrijk	(75...)	(75...)	(750..)	(75...)	(75...)	(75...)	(75...)	72...	73...	76...	73300
Italië	(60...)	(635..)	(64...)	(65...)	660..	680..	689..	700..	705..	710..	72...
West-Duitsland 2)	41185	46660	48510	50957	52910	51593	51011	52762	54424	55894	56567
E.E.G.	204730	215338	217634	223432	228029	229409	232499	233643	237097	244467	242529

1) Op agrarische bedrijven.

2) Incl. Saarland.

( ) Door het statistisch bureau van de E.E.G. geschat.

Bron: Landbouwstatistiek van de E.E.G. 1962 No. 3. In sommige gevallen zijn bij het samenstellen van deze bijlage de in de bron vermelde cijfers enigszins gecorrigeerd.

DE LEG PER HEN IN DE E.E.G.

Leg per hen per jaar in stuks	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
Nederland 1)	147	150	156	163	184	197	197	208	209	217	227
België/Luxemburg 2)	139	139	140	145	154	159	164	169	169	183	190
Frankrijk 2)	(100)	(100)	(100)	(100)	(100)	(91)	100	106	109	112	117
Italië 2)	(86)	(85)	(85)	(86)	87	88	88	89	89	85	88
West-Duitsland (incl. Saarland) 3)	109	110	114	112	119	117	116	122	126	129	140
E.E.G.	103	104	105	105	111	109	113	118	120	123	128

1) Op agrarische bedrijven. De Nederlandse cijfers zijn derhalve niet vergelijkbaar met die der andere landen.

2) De cijfers zijn het quotient van de totale produktie en de leg-hennenstapel.

3) In vergelijking met de leg per hen in Nederland zal de voor Duitsland berekende gemiddelde legprestatie o.a. onder invloed van de over het algemeen minder leggende "particuliere kippen" te laag zijn voorgesteld. In het, met Nederland wat betreft intensiviteit meest vergelijkbare Duitse produktiegebied Weser-Ems, ligt het legcijfer belangrijk hoger dan de hier berekenden. Als gemiddeld legcijfer in dit gebied wordt, in de reeds eerder aangehaalde dissertatie van Dr. H. Raecke, 167 stuks voor het jaar 1958 genoemd. Blijkens mededelingen van het Ministerie van Landbouw van Nedersaksen bevond in 1961 10 à 15% van de gehele Westduitse pluimveestapel zich in de z.g. "Intensivbetrieben" in Nedersaksen. Op deze bedrijven ligt de gemiddelde leg per hen boven de 200 eieren per jaar.

( ) Door het statistisch bureau van de E.E.G. geschat.

Bron: Landbouwstatistiek van de E.E.G. 1962 No. 3. In sommige gevallen zijn bij het samenstellen van deze bijlage de in de bron vermelde cijfers enigszins gecorrigeerd.

Bijlage 3

DE PRODUKTIE VAN KIPPEEIEREN¹⁾ PER MAAND OVER 1951 t/m 1960 IN
NEDERLAND (x 1.000.000 stuks)

	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
Januari	216	225	241	302	353	345	431	393	463	535
Februari	212	210	217	251	305	279	369	336	379	452
Maart	234	244	246	303	296	274	339	319	371	432
April	251	231	216	265	268	262	280	255	336	346
Mei	244	233	228	274	289	271	295	286	322	349
Juni	204	191	189	221	245	249	288	275	330	331
Juli	166	170	174	226	255	292	313	318	391	373
Augustus	151	163	197	266	302	362	405	421	476	438
September	158	175	238	310	356	406	454	449	549	471
Oktober	157	189	272	343	373	458	469	522	579	521
November	172	205	273	345	357	453	444	501	527	509
December	201	221	293	344	366	449	413	503	527	493

Totaal op agr. bedr.	2366	2457	2784	3450	3765	4100	4500	4578	5250	5250
Produktie op niet- agr. bedr.	260	300	360	371	430	490	500	550	575	575
Totaal	2626	2757	3144	3821	4195	4590	5000	5128	5825	5825

1) Excl. produktie op niet-agrarische bedrijven, incl. broedeieren.

Bron: Jaarverslagen Produktschap voor Pluimvee en Eieren.

DE PRODUKTIE VAN KIPPEELEREN¹⁾ PER MAAND OVER DE JAREN 1951 t/m 1960
IN WEST-DUISSLAND (x 1.000.000 stuks)

	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
Januari	367	361	362	360	399	420	447	489	512	584
Februari	535	538	528	461	502	358	602	637	637	683
Maart	678	727	704	749	699	665	766	752	813	850
April	694	752	754	824	800	776	792	828	823	874
Mei	641	707	693	792	759	750	755	800	769	810
Juni	557	615	615	692	661	661	647	686	673	712
Juli	493	526	550	622	584	583	570	584	606	644
Augustus	378	407	435	545	495	489	507	527	567	614
September	217	254	309	405	359	379	399	442	491	578
Oktober	165	183	232	259	233	250	298	334	403	509
November	173	194	224	251	215	237	310	335	399	507
December	255	264	293	322	312	337	364	440	498	530
Totaal	5153	5528	5699	6282	6018	5905	6457	6854	7191	7895

1) Incl. produktie op niet-agrarische bedrijven, incl. broedeieren.
De in de bron vermelde maandcijfers zijn, ten einde aansluiting te verkrijgen bij de in tabel 1 vermelde jaarcijfers, enigszins gecorrigeerd (de correctie bedroeg ca. 1%).

Bron: Agrarwirtschaft.

DE PRODUKTIE VAN KIPPEEIEREN¹⁾ PER MAAND OVER DE JAREN 1951 t/m 1960
(IN DENEMARKE (x 1.000.000 stuks)

	1951	1952	1953	1954	1955 ²⁾	1956 ²⁾	1957 ²⁾	1958 ²⁾	1959	1960
Januari	231	230	236	242	278	254	269	262	298	269
Februari	204	199	202	214	226	197	242	226	254	223
Maart	218	209	219	216	212	206	223	228	259	221
April	202	202	209	216	226	224	226	221	238	199
Mei	195	199	204	221	233	224	219	226	230	210
Juni	172	161	181	183	204	194	187	197	200	187
Juli	152	151	154	164	176	173	176	180	181	166
Augustus	135	135	147	161	181	170	173	180	194	166
September	116	134	149	161	183	182	176	210	206	166
Oktober	128	132	164	164	183	202	187	219	206	164
November	144	158	206	235	212	228	219	245	223	185
December	203	211	251	262	254	262	245	295	259	211
Totaal	2100	2121	2322	2439	2568	2516	2542	2689	2748	2367

1) Incl. produktie op niet-agrarische bedrijven, incl. broedeieren.

Bron: Statistiske efterretninger.

2) De in de bron vermelde maandcijfers zijn voor deze jaren, ten einde aansluiting te verkrijgen bij de in tabel 1 vermelde jaarcijfers, enigszins gecorrigeerd (de correctie bedroeg ca. 5%).

DE PRODUCENTENPRIJS VAN KIPPEEIEREN PER MAAND OVER DE JAREN 1951 t/m 1960
IN NEDERLAND (IN GLDS. PER KG)

	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
Januari	1,98	2,31	2,46	2,09	2,09	1,95	1,80	2,22	1,79	1,60
Februari	1,83	2,17	2,25	1,96	1,69	2,30	1,50	1,84	1,64	1,44
Maart	2,01	2,10	2,16	1,76	1,87	2,41	1,63	1,94	1,65	1,45
April	1,73	2,11	2,09	1,73	1,87	1,97	1,68	2,13	1,49	1,61
Mei	1,83	2,20	2,16	1,77	1,77	1,99	1,90	1,94	1,64	1,85
Juni	1,80	2,41	2,15	1,84	2,02	2,01	1,82	2,—	1,55	1,81
Juli	2,05	2,53	2,21	2,30	2,10	2,15	2,29	2,10	1,73	2,18
Augustus	2,45	2,60	2,69	2,49	2,41	2,40	2,20	2,11	1,93	2,14
September	2,51	2,87	2,70	2,22	2,59	2,37	2,36	2,12	1,88	2,21
Oktober	2,86	3,18	2,72	2,59	2,87	2,42	2,68	2,24	2,08	2,27
November	2,93	3,34	2,82	2,91	3,08	2,49	2,56	2,35	2,35	2,44
December	2,85	3,23	2,13	2,47	2,77	1,96	2,78	2,22	1,96	2,14
Gewogen gemiddelde	2,19	2,57	2,39	2,19	2,32	2,23	2,17	2,13	1,86	1,95

Bron: Afd. Statistiek van het Landbouw-Economisch Instituut

DE PRODUCENTENPRIJS VAN KIPPEEIEREN 1) PER MAAND OVER 1951 t/m 1960 IN
WEST-DUISSLAND (IN PF PER EI)

	1951		1952		1953		1954		1955		1956		1957		1958		1959		1960	
	2)	3)	2)	3)	2)	3)	2)	3)	2)	3)	2)	3)	2)	3)	2)	3)	2)	3)	2)	3)
Januari	.	.	.	19	.	18	14	17	16	17	15	17	14	17	18	19	15	17	14	16
Februari	.	.	.	18	.	17	15	16	14	15	18	19	13	15	15	16	16	16	14	15
Maart	.	.	.	16	.	16	14	15	15	15	20	19	13	15	16	16	15	16	14	15
April	.	.	.	16	.	16	14	15	15	15	16	17	14	16	18	17	14	15	14	15
Mei	.	.	.	16	.	16	14	15	15	15	16	17	15	16	18	17	15	15	16	16
Juni	.	.	.	18	.	17	14	15	16	16	17	18	16	17	18	18	15	16	16	16
Juli	.	.	.	20	.	17	18	17	18	17	18	20	20	19	20	19	16	17	18	18
Augustus	.	.	.	20	.	19	20	19	20	19	20	21	21	20	22	20	18	19	19	19
September	.	.	.	21	.	21	19	19	21	20	21	23	21	21	21	21	18	19	19	19
Oktober	.	.	.	23	.	22	21	20	23	22	21	23	22	22	23	21	19	19	20	20
November	.	.	.	24	.	22	21	22	25	23	21	23	22	22	22	22	20	20	21	21
December	.	.	.	24	.	19	21	20	21	23	16	20	20	22	19	20	18	19	18	20
Gewogen gemidd.	±18		±19		±18		16		17		18		17		19		16		17	

- 1) M.i.v. april 1956 incl. zg. Ausgleichsbetrag. Vermoedelijk prijs ongesorteerde eieren.
- 2) Bron: Agrarwirtschaft.
- 3) Prijzen volgens opgaven der "Berichterstatter Betrieben". M.i.v. april 1956 incl. Ausgleichsbetrag.

DE PRODUCENTENPRIJS VAN KIPPEEIEREN¹⁾ PER MAAND OVER 1951 t/m 1960 IN DENEMARKEN (IN ØRE PER EI)

	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
Januari	18	24	23	20	19	19	18	21	16	15
Februari	17	21	21	18	16	18	15	16	15	14
Maart	14	18	18	15	17	22	15	17	15	14
April	14	18	18	15	19	20	16	19	14	15
Mei	14	18	18	15	18	19	18	17	14	18
Juni	18	19	19	16	20	20	19	19	13	16
Juli	20	21	21	19	20	21	22	20	17	20
Augustus	20	22	22	20	24	25	23	21	20	23
September	23	24	23	21	25	25	23	20	19	22
Oktober	27	27	26	24	27	24	25	20	19	22
November	27	27	26	27	29	24	24	22	22	24
December	26	25	22	22	26	23	25	18	19	20
Gewogen gemiddelde	19	22	21	20	22	22	20	19	17	18

1) Excl. nabetalings aan het eind van het jaar, 1 ei = 57,5 gram.

Bron: Landbrugsraadets Meddelelser.

HET AANBOD VAN KIPPEEIENEN 1) PER HAAND IN WEST-DUITSLAND OVER 1951 t/m 1960
(x 1.000.000 st.)

	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
Januari	536	532	515	585	657	734	833	852	981	1056
Februari	716	664	699	614	775	555	926	960	1030	1084
Maart	876	834	832	926	923	901	1099	1083	1209	1278
April	796	847	836	1046	1019	1031	1148	1108	1194	1290
Mei	774	796	812	978	990	1004	1084	1131	1176	1197
Juni	689	715	756	883	875	938	967	987	1033	1050
Juli	601	618	659	771	779	822	841	886	946	968
Augustus	471	467	512	656	639	681	745	777	898	899
September	304	449	530	690	683	755	803	911	1008	1005
Oktober	354	406	478	529	563	653	721	786	889	940
November	315	379	486	547	488	600	695	794	812	932
December	367	411	536	575	608	714	704	855	978	962
Totaal	6799	7118	7651	8800	8999	9388	10566	11130	12154	12661

1) Westduitse eierproduktie vermeerderd met importsaldo eieren in schaal.

De in de Bron vermelde maandcijfers zijn, ten einde aansluiting te verkrijgen met de in tabel 1 vermelde jaarcijfers en met de in tabel 8 vermelde jaarlijkse importsaldi van schaaieieren, enigszins gecorrigeerd. (De correctie bedroeg circa 1%).

TOELICHTING OP DE BIJLAGEN 10 t/m 18

De, in vele gevallen bestaande ongelijkheid tussen de "kruislingse" im- of exportquanta, zoals onder meer - blijkens de officiële handelsstatistieken - tussen de door Nederland in een jaar naar West-Duitsland geëxporteerde hoeveelheid en de door West-Duitsland in datzelfde jaar uit Nederland geïmporteerde hoeveelheid bestaat, moet in het algemeen worden toegeschreven aan:

1. de aanwezigheid van buitenlandse strijdkrachten in een land.
In dit geval zijn de leveranties hieraan administratief ondergebracht in de uitvoer naar het land waarin de strijdkrachten gelegerd zijn, doch komen niet voor in de invoerstatistiek van het importland;
2. verschillen in afsluitdatum der in- en uitvoerstatistieken tussen de landen;
3. verschillen ontstaan door tussentijdse (nâ het administratief vastleggen van de export) wijzigingen in bestemming.

De verschillen tussen de invoersaldi van de E.E.G., zoals te berekenen uit de bijlagen 15 en 16 en de in het hoofdstuk IV uit tabel 9 blijkende E.E.G.-saldi, moeten dan ook geheel hieraan worden toegeschreven

De betekenis van de in de bijlagen gebruikte tekens is:

1. 0 = de im- of exporthoeveelheid was wel in de geraadpleegde statistiek vermeld, doch zij bedroeg minder dan 500.000 stuks;
2. - = geheel geen in- of uitvoer, danwel in geraadpleegde statistiek niet vermeld. In dit laatste geval zijn de quanta, evenals die onder punt 1, begrepen in de sluitpost: "overige landen".
De hier bedoelde hoeveelheden zullen, zo zij de afrondingsgrens te boven gaan, gering zijn.

EXPORT VAN KIPPEEIEREN UIT NEDERLAND

	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961
Aantal eieren x 1.000.000 stuks	1117	1245	1354	1646	2043	2157	2373	2718	2781	3230	3177	3170
Waarvan naar:												
West-Duitsland 1) (incl. W.-Berlijn)	1007	1072	1168	1348	1672	1667	1783	2183	2263	2667	2671	2726
België/Luxemburg	11	11	17	11	14	13	10	10	11	13	5	6
Frankrijk	20	67	100	116	130	169	278	134	169	180	158	122
Italië	29	1	9	81	119	211	226	228	254	286	202	195
<u>E.E.G.</u>	<u>1067</u>	<u>1151</u>	<u>1294</u>	<u>1556</u>	<u>1935</u>	<u>2060</u>	<u>2297</u>	<u>2555</u>	<u>2697</u>	<u>3146</u>	<u>3036</u>	<u>3049</u>
Ver. Koninkrijk	20	0	1	8	51	29	17	5	9	3	37	16
Overig West-Europa ²⁾	18	41	55	74	53	59	54	142	67	63	72	89
Overige landen en niet vermeld	12	53	4	8	4	9	5	16	8	18	32	16

1) Incl. U.S.A.-leger in West-Duitsland.

2) Oostenrijk, Zwitserland en Spanje.

EXPORT VAN KIPPEEIEREN UIT BELGIE/LUXEMBURG

	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961
Aantal eieren x 1.000.000 stuks	98	40	31	68	84	74	164	297	280	339	416	507
Waarvan naar:												
West-Duitsland	49	27	11	22	25	18	59	134	85	111	166	238
Frankrijk	14	5	8	24	39	40	85	76	69	120	112	79
Italië	-	-	-	-	-	-	-	37	97	87	50	3
Nederland	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2	2	-
<u>E.E.G.</u>	<u>63</u>	<u>32</u>	<u>19</u>	<u>46</u>	<u>64</u>	<u>58</u>	<u>144</u>	<u>247</u>	<u>252</u>	<u>320</u>	<u>330</u>	<u>320</u>
Overig West-Europa 1)	23	2	8	9	15	12	9	17	-	-	33	135
Overige landen (incl. scheepsuitrusting) en niet vermeld	12	6	4	13	5	4	11	33	28	19	53	52

1) Zwitserland en Spanje.

IMPORT VAN KIPPEEIEREN IN FRANKRIJK

	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961
Aantal eieren x 1.000.000 stuks	180	155	250	248	214	307	457	251	275	283	256	164
Waarvan uit:												
Nederland	29	61	94	95	114	165	265	121	155	163	128	92
<u>België/Luxemburg</u>	<u>13</u>	<u>5</u>	<u>5</u>	<u>17</u>	<u>28</u>	<u>30</u>	<u>70</u>	<u>52</u>	<u>54</u>	<u>89</u>	<u>89</u>	<u>57</u>
<u>E.E.G.</u>	<u>42</u>	<u>66</u>	<u>99</u>	<u>112</u>	<u>142</u>	<u>195</u>	<u>335</u>	<u>173</u>	<u>209</u>	<u>252</u>	<u>217</u>	<u>149</u>
Denemarken	-	2	15	7	14	29	63	27	11	4	2	0
Overig West-Europa	-	-	-	-	8	21	28	6	4	4	3	0
Noord-Afrika 1)	137	86	135	124	49	60	28	37	42	14	26	13
Overige landen en niet vermeld	1	1	1	5	1	2	3	8	9	9	8	2

1) Marokko, Algerije en Tunesië.

IMPORT VAN KIPPEEIEREN IN ITALIE

	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961
Aantal eieren x 1.000.000 stuks	103	233	223	299	389	537	647	710	940	993	1238	1326
Waarvan uit:												
Nederland	13	31	21	102	145	230	222	234	227	268	206	172
België/Luxemburg	-	-	-	0	0	0	6	30	83	77	44	40
E.E.G.	13	31	21	102	145	230	228	264	310	345	250	212
Denemarken	-	14	1	0	0	68	123	148	139	98	33	0
Oost-Europa 1)	74	93	121	119	214	190	243	247	386	356	546	735
Turkije en Israël 2)	3	62	73	66	0	0	1	2	43	126	258	237
Argentinië	-	-	-	-	-	-	29	11	17	39	89	47
Overige landen en niet vermeld	13	33	7	12	30	49	23	38	45	29	62	95

1) Polen, Bulgarije, Joegoslavië en Hongarije.

2) Vóór 1954 Turkije, nà 1957 Israël.

IMPORT VAN KIPPEEIEREN IN WEST-DUITSLAND (INCL. SAARGEBIED EN WEST-BERLIJN)

	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961
Aantal eieren x 1.000.000 stuks	1908	1646	1592	1952	2518	2982	3483	4109	4276	4965	4767	4585
Waarvan uit:												
Nederland 1)	983	944	989	1333	1597	1613	1762	2166	2247	2657	2654	2687
België/Luxemburg	45	21	8	22	24	16	55	133	84	106	163	231
Frankrijk	221	81	18	3	8	0	3	16	0	2	15	27
Italië	0	2	5	-	0	-	0	-	-	0	0	-
<u>E.E.G.</u>	<u>1249</u>	<u>1048</u>	<u>1020</u>	<u>1358</u>	<u>1629</u>	<u>1629</u>	<u>1820</u>	<u>2315</u>	<u>2331</u>	<u>2765</u>	<u>2832</u>	<u>2945</u>
Denemarken	280	293	273	293	399	777	934	1065	1095	1183	807	647
Overig West-Europa 2)	242	168	131	124	151	159	169	273	247	281	244	163
Oost-Europa 3)	109	86	89	167	287	327	419	345	457	560	613	646
Overige landen en niet vermeld	28	51	79	10	52	90	141	111	146	176	271	184

1) Excl. invoer ten behoeve U.S.A.-leger.

2) Finland, Zweden en Noorwegen.

3) Polen, Tsjecho-slowakije, Bulgarije en Roemenië.

IMPORT VAN KIPPEEIEREN IN HET GEHELE GEBIED DER E. E. G.

	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961
Aantal eieren x 1.000.000 stuks	887	888	927	927	1205	1772	2204	2318	2641	2879	2962	2769
Waarvan uit:												
Denemarken	280	308	291	300	413	874	1120	1240	1245	1285	842	637
Noorwegen	38	12	16	38	12	10	40	32	13	13	10	0
Overig West-Europa	204	157	114	86	147	170	157	191	238	271	236	249

Totaal West-Europa	522	477	421	424	572	1054	1317	1519	1496	1570	1089	886

Oost-Europa	183	179	210	286	501	517	662	592	843	916	1159	1385
Afrika	155	89	137	124	49	65	44	67	67	60	66	-
Azië (w.o. Israël)	3	93	133	66	-	-	8	5	108	175	334	304
Noord-Amerika	14	8	13	0	0	-	1	0	0	2	2	0
Zuid-Amerika	0	8	2	10	20	55	111	43	71	121	245	166
Australië	0	-	3	-	32	30	35	48	9	3	4	0
Niet vermeld	10	34	8	17	31	51	26	44	47	32	63	28

EXPORT VAN KIPPEEIEREN UIT HET GEHELE GEBIED DER E.E.G.

	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961
Aantal eieren x 1.000.000 stuks	117	183	117	138	151	125	108	241	126	138	251	336
Waarvan naar:												
Ver. Koninkrijk	24	5	5	14	53	30	17	5	9	3	37	16
Zwitserland	63	98	55	57	44	22	27	69	31	37	72	94
Spanje	-	6	35	31	31	46	29	90	20	-	4	3
Overig West-Europa	-	3	5	8	8	8	12	17	22	32	32	52
Totaal West-Europa	87	112	100	110	136	106	85	181	82	72	145	165
Oost-Europa	-	1	-	-	-	7	3	1	4	0	0	0
Afrika	-	-	0	3	2	4	3	10	8	43	49	101
Azië	-	1	2	2	2	1	0	10	0	0	0	0
Noord-Amerika	-	45	-	1	-	0	-	-	-	-	-	-
Zuid-Amerika	-	8	2	4	2	1	2	1	1	0	1	0
Australië	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Niet vermeld	30	16	13	18	9	6	15	38	31	23	56	70

IMPORT VAN KIPPEEIEREN IN HET VER. KONINKRIJK

	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961
Aantal eieren x 1.000.000 st.	2015	1361	1467	1614	1437	1007	459	141	178	153	422	471
Waarvan uit:												
Nederland	14	-	-	8	56	34	19	6	9	3	38	17
België/Luxemburg	-	-	-	-	-	-	-	0	-	-	8	0
<hr style="border-top: 1px dashed black;"/>												
E. E. G.	14	-	-	8	56	34	19	6	9	3	46	17
<hr style="border-top: 1px dashed black;"/>												
Denemarken	1229	941	964	1022	1081	571	175	65	101	40	120	106
Overig West-Europa ¹⁾	406	213	222	258	82	82	60	19	22	28	57	53
Oost Europa ²⁾	177	24	24	81	35	96	47	1	2	52	105	207
Gemenebest landen ³⁾	189	170	257	244	173	214	141	49	37	30	92	84
Overige landen en niet vermeld	-	13	0	1	10	10	17	1	7	0	2	4

1) Ierse Republiek en Noorwegen.

2) Polen en Hongarije.

3) Incl. Zuid-Afrika.

EXPORT VAN KIPPEEIEREN UIT DENEMARKEN

	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
Aantal eieren x 1.000.000 st.	1619	1447	1519	1640	1793	1826	1690	1745	1816	1818	1416
Waarvan naar:											
West-Duitsland	242	304	315	280	402	830	991	1119	1158	1203	835
Italië	4	17	2	5	3	89	125	140	146	90	35
Frankrijk	-	-	-	4	14	22	53	20	12	31	28

E.E.G.	246	321	317	289	419	941	1169	1279	1316	1324	898

Ver. Koninkrijk	1293	1025	1057	1119	1122	578	166	69	95	34	120
Overig West-Europa ¹⁾	57	74	49	45	74	90	103	122	113	120	93
U.S.A. ²⁾	17	10	58	175	152	183	222	236	225	226	221
Overige landen en niet vermeld	6	17	38	12	26	34	30	39	67	114	84

1) Zwitserland, Oostenrijk, Spanje en Zweden.

2) Incl. U.S.A.-leger in West-Duitsland.

DE KLEINHANDELSPRIJS VAN KIPPETIEREN¹⁾ PER MAAND OVER 1951 t/m 1960
IN NEDERLAND (IN CT. PER EI)

	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
Januari	17	18	19	18	18	17	16	19	17	16
Februari	15	18	19	17	15	18	15	16	15	14
Maart	17	17	18	16	16	20	14	16	15	14
April	15	17	18	15	16	17	15	18	14	14
Mei	15	17	18	15	15	17	16	17	15	17
Juni	15	20	18	15	17	17	16	17	15	15
Juli	16	20	18	18	17	17	19	18	15 ²⁾	18
Augustus	19	20	22	20	20	20	19	19	18	18
September	19	22	22	19	21	20	20	19	18	20
Oktober	22	23	23	20	22	21	21	20	18	19
November	22	25	24	22	23	22	21	20	19	20
December	22	24	18	20	23	19	22	19	18	18
Ongewogen gemiddelde	18	20	20	18	19	19	18	18	16	17

1) No. 1 (65 - 70 gram).

2) Vanaf 6/59 is C.B.S.-statistiek overgegaan op eieren No. 3 (55 - 60 gr.). In deze bijlage zijn ter handhaving van de continuïteit de eierprijzen volgens C.B.S.-statistiek nà deze datum verhoogd met 2 cent.

Bron: C.B.S.

DE KLEINHANDELSPRIJZEN VAN KIPPEEIEREN¹⁾ PER MAAND OVER 1951 t/m 1960
IN WEST-DUITSLAND (Pf. PER EI)

	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960
Januari	.	.	.	23	24	23	21	25	22	21
Februari	.	.	.	21	20	21	20	21	20	18
Maart	20	22	22	21	19	25	17	20	19	18
April	.	.	.	19	20	23	19	21	18	17
Mei	.	.	.	18	19	21	20	21	18	19
Juni	20	22	22	19	20	22	20	21	19	19
Juli	.	.	.	21	21	22	22	22	19	20
Augustus	.	.	.	24	23	24	25	23	22	22
September	26	26	26	24	25	25	25	24	22	23
Oktober	.	.	.	24	26	25	26	24	22	23
November	.	.	.	27	27	26	26	25	23	24
December	29	29	25	25	29	25	26	25	24	24
Ongewogen gemiddelde	24	25	24	22	23	24	22	23	21	21

1) Gewichtsklasse 55-60 gram, Kl. B.

Bron: Agrarwirtschaft.

Over de pluimveehouderij zijn na 1959 de volgende L.E.I.-
publikaties verschenen:

Rapport	No. 364	"Kostprijzen van consumptie- en broedeieren, voorcalculatie 1960/61" (uitverkocht)
Rapport	No. 397	"Kostprijzen van consumptie- eieren, voorcalculatie 1961/62" (uitverkocht)
Inlichting	No. 76	"Kostprijs van consumptie- eieren", april 1962. Prijs f.1,50
Reeks korte publikaties	No. 16	"Bedrijfseconomische aspecten van pluimveebedrijven met variërende aantallen kippen", augustus 1962 (uitverkocht).
Bedrijfseconomische Mededelingen	No. 38	"Bedrijfsanalyse van de pluimvee- houderij 1956/57 - 1957/58" Prijs f.5,- (uitverkocht).
Studies	No. 1	"Uitkomsten van pluimveebedrijven; verschillen tussen noordelijk en zuidelijk Nederland", november 1962. Prijs f.6,-.
Studies	No. 4	"De betekenis van de pluimveehouderij voor de Nederlandse Economie in 1958; een toepassing van de input-output- analyse". Prijs f.3,50.
Verslagen	No. 15	"Producentenprijzen van eieren en slachtpluimvee 1962. Prijs f.2,50.
Verslagen	No. 30	"Kosten en opbrengsten van de pluim- veehouderij, juli 1963. Prijs f.4,50.

Een volledige lijst van actuele L.E.I.-publikaties is op aanvraag
gratis verkrijgbaar.